

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 255

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

2005 m. rugsėjo 30 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1552/2005 dėl su profesiniu mokymu įmonėse susijusios statistikos ⁽¹⁾ 1
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1553/2005, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1177/2003 dėl Bendrijos statistikos apie pajamas ir gyvenimo sąlygas (ES-SPGS) ⁽¹⁾ 6
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1554/2005/EB, iš dalies keičiantis Tarybos sprendimą 2001/51/EB, patvirtinantį programą, susijusią su Bendrijos pagrindų strategija dėl lyčių lygybės, bei Sprendimą Nr. 848/2004/EB, nustatantį Bendrijos veiksmų programą skatinti vyrų ir moterų lygybės srityje Europos lygmeniu aktyvioms organizacijoms 9
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo 11
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ⁽¹⁾ 22
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/39/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 74/408/EEB dėl motorinių transporto priemonių sėdynių, jų įtvirtinimo įtaisų ir atramų galvai ⁽¹⁾ 143
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/40/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 77/541/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių saugos diržus ir keleivio apsaugos sistemas, suderinimo ⁽¹⁾ 146
- ★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/41/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/115/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių saugos diržų tvirtinimą, suderinimo ⁽¹⁾ 149

Kaina: 30 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys kitame puslapyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/44/EB dėl suderintų upių informacijos paslaugų (UIP) Bendrijos vidaus vandens keliuose	152
★ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/45/EB dėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų abipusio pripažinimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/25/EB ⁽¹⁾	160

Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi

★ 2005 m. liepos 12 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/667/TVR dėl baudžiamosios teisės sistemos stiprinimo, įgyvendinant teršimui iš laivų taikomą teisę	164
---	-----

Klaidų ištaisymas

★ Klaidų ištaisymo protokolas: Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl oro vežėjų PNR duomenų tvarkymo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamento Muitinių ir sienos apsaugos biurui klaidų ištaisymas (OL L 183, 2004 5 20, p. 84)	168
--	-----

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1552/2005

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl su profesiniu mokymu įmonėse susijusios statistikos

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime Lisabonoje Europos Sąjunga nustatė strateginį tikslą – tapti konkurencingiausia ir dinamiškiausia žiniomis paremta ekonomika pasaulyje, galinčia nuolatos ekonomiškai augti, kuriant daugiau ir geresnių darbo vietų bei siekiant didesnės socialinės sanglaudos.

(2) Siekiant įgyvendinti išipareigojimą tapti konkurencingiausia ir dinamiškiausia žiniomis paremta ekonomika pasaulyje, piliečių užimtumas, prisitaikymo galimybės ir mobilumas yra nepaprastai svarbūs Sąjungai.

(3) Visą gyvenimą trunkantis mokymasis yra svarbiausias faktorius ugdant ir skatinant kvalifikuotą, profesiniu požiūriu pasirengusią ir mokančią prisitaikyti darbo jėgą.

(4) 2003 m. gegužės 5 d. Tarybos išvadose dėl Europos švietimo ir profesinio mokymo vidurkio rodiklių (Gairės) ⁽²⁾ buvo patvirtinta ši gairė dėl visą gyvenimą trunkančio mokymosi: „Todėl iki 2010 m. dalyvavimo visą gyvenimą trunkančiame mokymesi Europos Sąjungos vidurkis turėtų būti mažiausiai 12,5 % suaugusių darbingo amžiaus gyventojų (amžiaus grupė nuo 25 iki 64 metų)“.

(5) Lisabonos Europos Vadovų Taryba patvirtino, kad visą gyvenimą trunkantis mokymasis yra pagrindinė Europos socialinio modelio sudedamoji dalis.

(6) 2003 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimu 2003/578/EB dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių ⁽³⁾ patvirtintoje naujoje Europos užimtumo strategijoje siekiama labiau prisidėti prie Lisabonos strategijos bei įgyvendinti nuoseklias ir visapusiškas visą gyvenimą trunkančio mokymosi strategijas.

(7) Taikant šį reglamentą reikėtų atsižvelgti į „palankių sąlygų darbo rinkoje neturinčių žmonių“ sąvoką, pateiktą valstybių narių užimtumo politikos gairėse.

(8) Ypatingą dėmesį reikėtų skirti mokymui darbo vietoje ir darbo metu, kaip dviem esminiams visą gyvenimą trunkančio mokymosi aspektams.

(9) Palyginama statistinė informacija Bendrijos lygiu, apie profesinį mokymą įmonėse, yra labai svarbi plėtojant visą gyvenimą trunkančio mokymosi strategijas bei stebint jų įgyvendinimo pažangą.

(10) Konkretios Bendrijos statistikos rengimas reglamentuojamas 1997 m. vasario 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ⁽⁴⁾ nustatytomis taisyklėmis.

(11) Konfidencialių statistinių duomenų perdavimas reglamentuojamas Reglamente (EB) Nr. 322/97 ir 1990 m. birželio 11 d. Tarybos reglamente (Euratomas, EEB) Nr. 1588/90 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai ⁽⁵⁾ nustatytomis taisyklėmis.

⁽³⁾ OL L 197, 2003 8 5, p. 13.

⁽⁴⁾ OL L 52, 1997 2 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 151, 1990 6 15, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽¹⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. birželio 27 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL C 134, 2003 6 7, p. 3.

(12) 2002 m. gegužės 17 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 831/2002, įgyvendinantis, dėl teisės naudotis konfidencialiais duomenimis mokslo reikmėms, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ⁽¹⁾, nustatė teisės naudotis Bendrijos institucijai pateiktais konfidencialiais duomenimis suteikimo sąlygas.

(13) Kadangi šio reglamento tikslo – sukurti bendrų statistikos standartų, leidžiančių parengti suderintus duomenis dėl profesinio mokymo įmonėse, – valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(14) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾. Šiose priemonėse turėtų būti atsižvelgiama į valstybėse narėse turimus pajėgumus rinkti ir apdoroti duomenis.

(15) Pagal 1989 m. birželio 19 d. Tarybos sprendimo 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiančio Europos Bendrijų statistikos programų komitetą ⁽³⁾, 3 straipsnį buvo pasikonsultuota su Statistikos programų komitetu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šis reglamentas sukuria Bendrijos statistikos apie profesinį mokymą įmonėse rengimo bendrą sistemą.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente naudojami tokie sąvokų apibrėžimai:

⁽¹⁾ OL L 133, 2002 5 18, p. 7.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽³⁾ OL L 181, 1989 6 28, p. 47.

1. „Įmonė“ – tai įmonė, kaip apibrėžta 1993 m. kovo 15 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 696/93 dėl statistinių vienetų gamybos sistemai stebėti ir analizuoti Bendrijoje ⁽⁴⁾.

2. „NACE 1.1 red.“ – bendroji Europos Bendrijos ekonominės veiklos rūšių statistinė klasifikacija, kaip nustatyta 1990 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3037/90 dėl statistinio Europos Bendrijos ekonominės veiklos klasifikatoriaus ⁽⁵⁾.

3 straipsnis

Rinktiniai duomenys

1. Valstybės narės renka informaciją, siekdamas parengti Bendrijos statistiką, skirtą analizuoti tęstinį profesinį mokymą įmonėse šiose srityse:

a) įmonių mokymo politika ir mokymo strategijos plėtojant jų darbo jėgos gebėjimus;

b) tęstinio profesinio mokymo įmonėse valdymas, organizavimas ir formos;

c) socialinių partnerių vaidmuo užtikrinant tęstinio profesinio mokymo darbo vietoje visus aspektus;

d) galimybė dalyvauti tęstiniame profesiniame mokyme, jo aprėptis ir turinys, pirmiausia atsižvelgiant į ekonominę veiklą ir įmonės dydį;

e) konkrečios įmonių tęstinio profesinio mokymo priemonės, siekiant pagerinti jų darbo jėgos IT įgūdžius;

f) mažų ir vidutinių įmonių darbuotojų galimybės dalyvauti tęstiniame profesiniame mokyme ir įgyti naujų įgūdžių bei mažų ir vidutinių įmonių konkretūs mokymo poreikiai;

g) viešųjų priemonių įtaka tęstiniam profesiniam mokymui įmonėse;

h) visų darbuotojų lygios galimybės dalyvauti tęstiniame profesiniame mokyme įmonėse visų pirma lyčių lygybės ir tam tikrų amžiaus kategorijų požiūriu;

i) konkrečios tęstinio profesinio mokymo priemonės, skirtos palankių sąlygų darbo rinkoje neturintiems žmonėms;

⁽⁴⁾ OL L 76, 1993 3 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ OL L 293, 1990 10 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

- j) tęstinio profesinio mokymo priemonės, susijusios su įvairiomis darbo sutarčių rūšimis;
 - k) tęstinio profesinio mokymo išlaidos: finansavimo lygmenys ir ištekliai, paskatos dalyvauti tęstiniame profesiniame mokyme ir
 - l) įmonėse taikomos tęstinio profesinio mokymo vertinimo ir stebėjimo procedūros.
2. Valstybės narės renka šiuos specifinius duomenis apie pirminį profesinį mokymą įmonėse:
- a) apie pirminio profesinio mokymo dalyvius ir
 - b) apie visas išlaidas, susijusias su pirminiu profesiniu mokymu.

4 straipsnis

Statistinių duomenų aprėptis

Profesinio mokymo įmonėse statistika aprėpia bent jau visas NACE 1.1 red. C–K ir O skirsniuose apibrėžtas ekonominės veiklos rūšis.

5 straipsnis

Statistiniai vienetai

1. Įmonė, vykdanči vieną iš 4 straipsnyje minėtų ekonominių veiklų ir turinti 10 ar daugiau darbuotojų, renkant duomenis laikoma statistiniu vienetu.
2. Atsižvelgdamos į specifinį nacionalinį įmonių dydžio pasiskirstymą ir politikos poreikių raidą, valstybės narės savo teritorijoje gali naudoti platesnį statistinio vieneto apibrėžimą. Komisija 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka taip pat gali nuspręsti naudoti platesnį apibrėžimą, jei tai gerokai padidintų tyrimų rezultatų atitinkamose valstybėse narėse reprezentatyvumą ir kokybę.

6 straipsnis

Duomenų šaltiniai

1. Valstybės narės gauna reikiamus duomenis atlikdamos tyrimą įmonėse arba kartu su tyrimu įmonėse naudodamos kitus šaltinius, taikydamos naštos respondentams mažinimo ir administravimo supaprastinimo principus.
2. Valstybės narės nustato būdus, kaip įmonės teikia duomenis.
3. Kai atliekamas tyrimas, įmonės raginamos per nustatytus terminus pateikti teisingus ir išsamius duomenis.

4. Siekiant papildyti renkamus duomenis galima naudotis kitais šaltiniais, įskaitant administracinius duomenis, jeigu šie šaltiniai yra tinkami svarbos ir savalaikiškumo požiūriu.

7 straipsnis

Tyrimo ypatumai

1. Šis tyrimas yra atrankinis.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad duomenys, kuriuos jos pateikia, atspindėtų statistinių vienetų gyventojų struktūrą. Tyrimas atliekamas tokiu būdu, kad rezultatus būtų galima suskirstyti Bendrijos lygiu bent į tokias kategorijas:
 - a) ekonominės veiklos rūšys pagal NACE 1.1 red. ir
 - b) įmonių dydis.
3. Imties ir tikslumo reikalavimai, šiuos reikalavimus atitinkantys imties dydžiai, NACE 1.1 red. ir dydžių kategorijų, į kurias galima suskirstyti rezultatus, išsamus aprašymas nustatomi 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis

Tyrimo modelis

1. Siekiant sumažinti naštą respondentams, tyrimo modelis leidžia duomenų rinkimą pritaikyti:
 - a) įmonėms, kurios vykdo mokymą ir kurios jo nevykdo ir
 - b) įvairioms profesinio mokymo formoms.
2. Konkretūs renkami duomenys, susiję su įmonėmis, kurios vykdo profesinį mokymą ir kurios jo nevykdo bei su įvairiomis profesinio mokymo formomis, nustatomi 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

9 straipsnis

Kokybės kontrolė ir ataskaitos

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti jų pateikiamų duomenų kokybę.
2. Ne vėliau kaip per 21 mėnesį nuo kiekvieno 10 straipsnyje nurodyto ataskaitinio laikotarpio pabaigos valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) kokybės ataskaitą, kurioje pateikiama visa tuo tikslu prašoma informacija ir jai reikalingi duomenys siekiant įvertinti pateiktų duomenų kokybę. Ataskaitoje nurodomi galimi metodinių reikalavimų pažeidimai.

3. Komisija (Eurostatas) 2 dalyje minimų ataskaitų pagrindu įvertina pateiktų duomenų kokybę, ypatingą dėmesį skirdama valstybių narių duomenų palyginamumui.

12 straipsnis

Pranešimas apie įgyvendinimą

4. Renkamų ir pateikiamų duomenų, skirtų Bendrijos statistikai apie profesinį mokymą įmonėse, kokybės reikalavimai, 2 dalyje nurodytų kokybės ataskaitų struktūra bei visos priemonės, būtinos duomenų kokybei įvertinti ar pagerinti, nustatomos 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

1. Iki 2010 m. spalio 20 d. ir pasikonsultavusi su Statistikos programų komitetu, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie šio reglamento įgyvendinimą. Šiame pranešime visų pirma:

a) įvertinama Bendrijos, valstybių narių ir statistinių duomenų naudotojų gauta nauda, palyginus su našta respondentams, ir

b) nustatomos sritys, kurias atsižvelgiant į gautus rezultatus reikėtų tobulinti bei keisti.

2. Po pranešimo Komisija gali pasiūlyti priemones šio reglamento įgyvendinimui pagerinti.

10 straipsnis

Ataskaitinis laikotarpis ir periodiškumas

1. Duomenų rinkimui skirtas ataskaitinis laikotarpis yra vieneri kalendoriniai metai.

2. 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato pirmuosius ataskaitinius metus, kurių duomenys turi būti surinkti.

3. Valstybės narės renka duomenis kas penkeri metai.

13 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Priemonės, reikalingos įgyvendinti šį reglamentą, įskaitant priemones, padedančias atsižvelgti į ekonomikos bei technikos raidą duomenų rinkimo, perdavimo ir tvarkymo srityse, priimamos 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

11 straipsnis

Duomenų perdavimas

1. Valstybės narės ir Komisija pagal jų atitinkamas kompetencijos sritis sudaro sąlygas, kurios skatintų elektroninių duomenų rinkimą, elektroninių duomenų perdavimą ir automatiizuotą jų tvarkymą.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) individualius duomenis apie įmones, laikydamosi galiojančių Bendrijos nuostatų dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo, kaip nustatyta Reglamentuose (EB) Nr. 322/97 ir (Euratomas, EEB) Nr. 1588/90. Valstybės narės užtikrina, kad pateikti duomenys neleistų tiesiogiai identifikuoti statistinių vienetų.

3. Valstybės narės duomenis pateikia elektroniniu būdu, laikydamosi tinkamo techninio formato ir keitimosi standarto, kurie nustatomi 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4. Valstybės narės pateikia išsamius ir teisingus duomenis ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo kiekvienų ataskaitinių metų pabaigos.

14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Statistikos programų komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

15 straipsnis

Finansavimas

1. Pirmiesiems ataskaitiniams metams, kuriems rengiami šiame reglamente numatyti statistiniai duomenys, Komisija suteikia valstybėms narėms finansinę paramą, kad padėtų padengti jų patirtas duomenų rinkimo, tvarkymo ir perdavimo išlaidas.

2. Finansinės paramos dydis nustatomas per atitinkamą metinę biudžeto sudarymo procedūrą. Biudžeto valdymo institucija nustato galimus skirti asignavimus.

3. Įgyvendindama šį reglamentą Komisija gali kreiptis į ekspertus ir techninės pagalbos organizacijas, kurių veikla gali būti finansuojama iš bendros šiam reglamentui numatytos finansinės struktūros. Komisija gali organizuoti ekspertų seminarus, kolokviumus ar kitokius susitikimus, galinčius padėti

įgyvendinti šį reglamentą ir vykdyti atitinkamus informavimo, paskelbimo ir platinimo veiksmus.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1553/2005

2005 m. rugsėjo 7 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1177/2003 dėl Bendrijos statistikos apie pajamas ir gyvenimo sąlygas (ES-SPGS)

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 285 straipsnį,

1 straipsnis

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

Reglamentas (EB) Nr. 1177/2003 iš dalies keičiamas taip:

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

(1) 4 straipsnio 2 dalis pakeičiama ir išdėstoma taip:

kadangi:

2. „Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, Čekija, Vokietija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Nyderlandai, Lenkija, Slovėnija, Slovakija ir Jungtinė Karalystė metinius skerspjuvio ir išilginio pjūvio duomenis gali pradėti rinkti 2005 metais.

(1) 2003 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1177/2003 dėl Bendrijos statistikos apie pajamas ir gyvenimo sąlygas (ES-SPGS) ⁽²⁾ sukuria bendrą sistemingo Bendrijos statistikos apie pajamas ir gyvenimo sąlygas rinkimo programą, apimančią palyginamą ir savalaikę skerspjuvio bei išilginio pjūvio informaciją apie pajamas, skurdo bei socialinės atskirties lygį ir sudėtį nacionaliniu ir Europos Sąjungos mastais.

Šis leidimas suteikiamas tik tuo atveju, jei šios valstybės narės pateikia palyginamus 2004 metų duomenis bendriems Europos Sąjungos skerspjuvio rodikliams, kuriuos Taryba priėmė iki 2003 m. sausio 1 d. atviro koordinavimo metodo kontekste ir kuriuos galima išvesti remiantis ES-SPGS priemone.“

(2) 2004 m. gegužės 1 d. naujoms valstybėms narėms įstojus į Europos Sąjungą, Reglamento (EB) Nr. 1177/2003 II priedas turi būti išplėstas, kadangi jame nurodomi pagal ES-SPGS programą reikalaujami mažiausi efektyvieji imčių dydžiai kiekvienai valstybei narei.

(2) 13 straipsnyje pridedamos šios dalys:

4. „Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, Estijai suteikiamas Bendrijos finansinis indėlis su duomenų rinkimu susijusiems darbams keturiems duomenų rinkimo metams, pradedant 2005 m..

(3) Be to, paaiškėjo, kad daugumai naujųjų valstybių narių ir keletui esamų valstybių narių reikėtų skirti daugiau laiko jų sistemų pritaikymui prie suderintų metodų ir sąvokų, naudojamų Bendrijos statistinių duomenų kaupimui.

5. 2007 m. finansavimas dar turės būti užtikrintas būsima Bendrijos programa.“

(4) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1177/2003,

2 straipsnis

(3) II priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu.

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 165, 2003 7 3, p. 1.

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

PRIEDAS

„II PRIEDAS

MAŽIAUSI EFEKTYVIEJI IMČIŲ DYDŽIAI

	Namų ūkiai		Apklaustini asmenys nuo 16 metų amžiaus	
	Skerspjuvio	Išilginio pjūvio	Skerspjuvio	Išilginio pjūvio
	1	2	3	4
ES valstybės narės				
Belgija	4 750	3 500	8 750	6 500
Čekija	4 750	3 500	10 000	7 500
Danija	4 250	3 250	7 250	5 500
Vokietija	8 250	6 000	14 500	10 500
Estija	3 500	2 750	7 750	5 750
Graikija	4 750	3 500	10 000	7 250
Ispanija	6 500	5 000	16 000	12 250
Prancūzija	7 250	5 500	13 500	10 250
Airija	3 750	2 750	8 000	6 000
Italija	7 250	5 500	15 500	11 750
Kipras	3 250	2 500	7 500	5 500
Latvija	3 750	2 750	7 650	5 600
Lietuva	4 000	3 000	9 000	6 750
Liuksemburgas	3 250	2 500	6 500	5 000
Vengrija	4 750	3 500	10 250	7 750
Malta	3 000	2 250	7 000	5 250
Nyderlandai	5 000	3 750	8 750	6 500
Austrija	4 500	3 250	8 750	6 250
Lenkija	6 000	4 500	15 000	11 250
Portugalija	4 500	3 250	10 500	7 500
Slovėnija	3 750	2 750	9 000	6 750
Slovakija	4 250	3 250	11 000	8 250
Suomija	4 000	3 000	6 750	5 000
Švedija	4 500	3 500	7 500	5 750
Jungtinė Karalystė	7 500	5 750	13 750	10 500
ES valstybės narės iš viso	121 000	90 750	250 150	186 850
Islandija	2 250	1 700	3 750	2 800
Norvegija	3 750	2 750	6 250	4 650
Iš viso su Islandija ir Norvegija	127 000	95 200	260 150	194 300

Pastaba: Turimas omenyje efektyvusis imties dydis, kuris yra reikaujamas dydis, jei tyrimas būtų paremtas paprastąja atsitiktine imčių atranka (imties plano efektas „skurdo rizikos lygio“ kintamojo atžvilgiu = 1,0). Faktiškai imčių dydžiai turės būti padidinti, kad imties plano efektas viršytų 1,0 ir kad būtų kompensuojamas visų rūšių atsisakymas dalyvauti tyrime. Be to, imties dydis reiškia namų ūkių, apie kuriuos ir kurių narius surinkta visa arba beveik visa reikalinga informacija, skaičių.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1554/2005/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

iš dalies keičiantis Tarybos sprendimą 2001/51/EB, patvirtinantį programą, susijusią su Bendrijos pagrindų strategija dėl lyčių lygybės, bei Sprendimą Nr. 848/2004/EB, nustatantį Bendrijos veiksmų programą skatinti vyrų ir moterų lygybės srityje Europos lygmeniu aktyvioms organizacijoms

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 13 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Sprendimu 2001/51/EB ⁽²⁾ Taryba patvirtino programą, susijusią su Bendrijos pagrindų strategija dėl lyčių lygybės siekiant pagerinti su lyčių lygybe susijusių klausimų supratimą, skatinti ir skleisti lyčių lygybę pabrėžiančias vertybes ir praktiką bei didinti veikiančių asmenų pajėgumus efektyviai skatinti lyčių lygybę.

(2) Sprendimu Nr. 848/2004/EB ⁽³⁾ Europos Parlamentas ir Taryba nustatė Bendrijos veiksmų programą skatinti vyrų ir moterų lygybės srityje Europos lygmeniu aktyvioms organizacijoms, taip siekdami paremti tokių organizacijų, kurių vykdomos darbo programos arba specialios priemonės tarnauja Europos interesui vyrų ir moterų lygybės srityje arba kurios siekia tikslų, esančių šios Europos Sąjungos politikos srities dalimi, veiklą.

(3) Abi programos baigiasi 2005 m. gruodžio 31 d. Atsižvelgiant į Sutarties 13 straipsnyje įtvirtintus tikslus, labai svarbu užtikrinti Bendrijos lyčių lygybės skatinimo politikos tęstinumą.

(4) Būtina pratęsti programas vienerių metų pereinamajam laikotarpiui, kol bus patvirtinta daugiametė pagrindų programą dėl veiksmų užimtumo ir socialinių reikalų srityje finansavimo 2007–2013 m. laikotarpiu, įskaitant lyčių lygybės kryptį.

(5) Sprendimas 2001/51/EB buvo grindžiamas Sutarties 13 straipsniu. Tačiau po Nicos sutartimi padarytų pakeitimų 13 straipsnio 2 dalyje numatomas specialus Bendrijos skatinamųjų priemonių, skirtų prisidėti prie kovos su diskriminacija, teisinis pagrindas. Todėl Sprendimo 2001/51/EB pakeitimą reikia grįžti 13 straipsnio 2 dalimi,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2001/51/EB iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1 straipsnyje data „2005 m. gruodžio 31 d.“ pakeičiama data „2006 m. gruodžio 31 d.“;
- 2) 11 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

1. „Finansinės sumos programai įgyvendinti 2001–2006 m. dydis yra 61,5 milijonų EUR.“

2 straipsnis

Sprendimas Nr. 848/2004/EB iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1 straipsnio 3 dalyje data „2005 m. gruodžio 31 d.“ pakeičiama data „2006 m. gruodžio 31 d.“;
- 2) 6 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

1. „Finansinė struktūra programai įgyvendinti 2004–2006 m. yra 3,3 milijonų EUR.“

3 straipsnis

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 17, 2001 1 19, p. 22.

⁽³⁾ OL L 157, 2004 4 30, p. 18. Išaiškus sprendimas, OL L 195, 2004 6 2, p. 7.

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/35/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Bendrijos saugumo jūroje politikos tikslas – aukšto lygio saugumas ir aplinkos apsauga, ji grindžiama supratimu, jog visos krovinius jūra gabenančios šalys atsako už tai, kad būtų užtikrinta, jog Bendrijos vandenyse eksploatuojami laivai atitiktų taikomas taisykles ir standartus.
- (2) Esminiai standartai, taikomi teršiančių medžiagų išmetimui iš laivų, visose valstybėse narėse remiasi Marpol 73/78 konvencija; vis dėlto kasdien šių taisyklių nepaiso labai didelis Bendrijos vandenyse plaukiojančių laivų skaičius, nesimant ištaisomųjų veiksmų.
- (3) Įvairiose valstybėse narėse Marpol 73/78 įgyvendinama skirtingai, todėl būtina suderinti jos įgyvendinimą Bendrijos lygiu; visų pirma valstybių narių praktikos, susijusios su sankcijų už teršiančių medžiagų išmetimą iš laivų taikymu, yra labai skirtingos.
- (4) Atgrasančio pobūdžio priemonės sudaro neatskiriama Bendrijos saugumo jūroje politikos dalį, kadangi jos

užtikrina ryšį tarp kiekvienos teršiančios krovinius jūra gabenančios šalies atsakomybės ir joms taikomų sankcijų; siekiant veiksmingos aplinkos apsaugos, būtinos veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos sankcijos.

- (5) Todėl svarbu tinkamomis teisinėmis priemonėmis suderinti esamas teises nuostatas, pirmiausia – tikslų atitinkamo pažeidimo sudėties apibrėžimą bei išimties atvejus ir sankcijas, atsakomybę bei jurisdikciją reglamentuojančias būtiniausias taisykles.
- (6) Prie šios direktyvos pridedamos išsamios taisyklės dėl baudžiamųjų nusižengimų ir sankcijų bei kitos nuostatos, numatytos 2005 m. liepos 12 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2005/667/TVR dėl baudžiamosios teisės sistemos stiprinimo įgyvendinant teisės aktus dėl kovos su tarša iš laivų ⁽³⁾.
- (7) Nei tarptautinė civilinės atsakomybės ir kompensavimo už taršą nafta sistema, nei tarptautinė su teršimu kitomis pavojingomis ar nuodingomis medžiagomis susijusi sistema neturi pakankamo atgrasančio poveikio, kuris atitinkamas pavojingus krovinius jūra gabenančias šalis priverstų atsisakyti standartų nesilaikymo praktikos; reikiamas atgrasantis poveikis gali būti pasiektas tik nustatius sankcijas, taikomas asmeniui, kuris sukelia jūrų taršą arba prie jos prisideda; sankcijos turėtų būti taikomos ne tik laivo savininkui ar kapitoniui, bet ir krovinių savininkui, klasifikavimo bendrovei ar bet kuriam kitam susijusiam asmeniui.
- (8) Taršių medžiagų išmetimas iš laivų turėtų būti laikomas pažeidimu, jei tai padaroma tyčia, dėl nusikalstamo pasitikėjimo ar nusikalstamo nerūpestingumo. Šie pažeidimai pagal šią direktyvą papildantį Pamatinį sprendimą 2005/667/TVR ir susiklosčius jame numatytais aplinkybėmis laikomi baudžiamaisiais nusižengimais.
- (9) Sankcijos už teršiančių medžiagų išmetimą iš laivų nėra susijusios su atitinkamų šalių civiline atsakomybe ir todėl joms netaikomos jokios taisyklės, reglamentuojančios civilinės atsakomybės apribojimą ar atsiradimą, ir jos neriboja veiksmingo kompensavimo asmenims, nukentėjusiems nuo taršą sukėlusios avarijos.

⁽¹⁾ OL C 220, 2003 9 16, p. 72.

⁽²⁾ 2004 m. sausio 13 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 92 E, 2004 4 16, p. 77), 2004 m. spalio 7 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 25 E, 2005 2 1, p. 29), 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2005 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ Žr. šio OL 164 p.

(10) Būtinai tolesnis veiksmingas valstybių narių bendradarbiavimas siekiant užtikrinti, kad būtų laiku nustatyti teršiančių medžiagų išmetimo iš laivų atvejai ir išaiškinti pažeidėjai. Dėl šios priežasties Europos jūrų saugumo agentūra, įsteigta 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 ⁽¹⁾, atlieka labai svarbų darbą kartu su valstybėmis narėmis ieškodama techninių sprendimų ir teikdama techninę pagalbą, susijusią su šios Direktyvos įgyvendinimu, bei padėdama Komisijai atlikti visas jai patikėtas užduotis, padedančias veiksmingai įgyvendinti šią Direktyvą.

(11) Siekiant veiksmingiau užkirsti kelią jūros taršai ir geriau su ja kovoti, turėtų būti kuriamos vykdomųjų institucijų, pvz., nacionalinių pakrančių apsaugos tarnybų, sinergijos. Todėl Komisija turėtų atlikti įgyvendinamumo tyrimą dėl Europos pakrančių apsaugos tarnybų veiklos taršos prevencijos ir kovos su ja srityje, kuriame būtų aiškiai pristatomos išlaidos ir nauda. Po šio tyrimo, jei tinkama, turėtų būti parengtas pasiūlymas dėl Europos pakrančių apsaugos.

(12) Kai turima aiškių objektyvių įrodymų apie išmetimą, padariusį didelės žalos arba dėl kurio gali kilti didelės žalos pavojus, valstybės narės turėtų perduoti klausimą savo kompetentingoms institucijoms, siekdamas pradėti teisminį nagrinėjimą pagal 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 220 straipsnį.

(13) Kartu su šia direktyva, 2000 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams ⁽²⁾, vykdymas yra pagrindinis visų kovos su tarša iš laivų priemonių instrumentas.

(14) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽³⁾.

(15) Kadangi šios direktyvos tikslų, tai yra tarptautinių standartų taršos iš laivų srityje įtraukimo į Bendrijos teisę ir sankcijų – baudžiamųjų ar administracinių – už jų pažeidimus įvedimo siekiant užtikrinti aukšto lygio saugumą ir aplinkos apsaugą jūrų transporto srityje, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi šių tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija

gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina šiems tikslams pasiekti.

(16) Šioje direktyvoje visapusiškai gerbiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija; asmeniui, įtariamam padariusį pažeidimą, turi būti garantuojamas sąžiningas ir bešališkas bylos nagrinėjimas, o sankcijos turi būti proporcingos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslas

1. Šios direktyvos tikslas – į Bendrijos teisę įtraukti tarptautinius standartus taršos iš laivų srityje ir užtikrinti, kad už teršiančių medžiagų išmetimą atsakingiems asmenims būtų taikomos atitinkamos sankcijos, kaip numatyta 8 straipsnyje, siekiant pagerinti saugumą jūroje ir sustiprinti jūros aplinkos apsaugą nuo teršimo iš laivų.

2. Šioje direktyvoje nedraudžiama valstybėms narėms teršimui iš laivų taikyti griežtesnes priemones nepažeidžiant tarptautinės teisės.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1. „Marpol 73/78“ – tai 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos ir jos 1978 m. naujausios redakcijos protokolas.

2. „Teršiančios medžiagos“ – tai medžiagos, kurioms taikomas Marpol 73/78 I priedas (nafta) ir II priedas (nuodingos skystos urmu gabenamos medžiagos).

3. „Išmetimas“ – tai bet koks pašalinimas iš laivo, kaip nurodyta Marpol 73/78 2 straipsnyje.

4. „Laivas“ – tai bet kokio tipo jūrų laivas, neatsižvelgiant į jo vėliavą, plaukiojantis jūros aplinkoje, įskaitant laivus su povandeniniais sparnais, laivus su oro pagalve, laivus, galinčius veikti po vandeniu, ir plūdrius aparatus.

⁽¹⁾ OL L 208, 2002 8 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 724/2004 (OL L 129, 2004 4 29, p. 1).

⁽²⁾ OL L 332, 2000 12 28, p. 81. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/84/EB (OL L 324, 2002 11 29, p. 53).

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva pagal tarptautinę teisę taikoma teršiančių medžiagų išmetimui į:

- a) bet kurios valstybės narės vidaus vandenį, įskaitant uostus, tiek, kiek taikomas Marpol režimas;
- b) bet kurios valstybės narės teritorinę jūrą;
- c) tarptautinei laivybai naudojamus sąsiaurius, laikantis tranzitinio plaukimo režimo, kaip nustatyta 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos III dalies 2 skyriuje tiek, kiek tokie sąsiauriai priklauso valstybės narės jurisdikcijai;
- d) bet kurios valstybės narės išskirtinę ekonominę ar lygiavertę zoną, nustatytą pagal tarptautinę teisę, ir
- e) atvirą jūrą.

2. Ši direktyva taikoma teršiančių medžiagų išmetimui iš bet kurio laivo, neatsižvelgiant į jo vėliavą, išskyrus karo laivus, pagalbinius karo laivyno laivus arba kitus valstybei nuosavybės teise priklausančius ar jos eksploatuojamus ir tuo metu vien nekomercine valstybės veikla užsiimančius laivus.

4 straipsnis

Pažeidimai

Valstybės narės užtikrina, kad teršiančių medžiagų išmetimas iš laivų į bet kurią iš 3 straipsnio 1 dalyje paminėtų teritorijų būtų laikomas pažeidimu, jei tai padaroma tyčia, dėl nusikalstamo pasitikėjimo ar nusikalstamo nerūpestingumo. Šie pažeidimai pagal šią direktyvą papildantį Pamatinį sprendimą 2005/667/TVR ir susiklosčius jame numatytoms aplinkybėms laikomi baudžiamaisiais nusižengimais.

5 straipsnis

Išimtys

1. Teršiančių medžiagų išmetimas į bet kurią iš 3 straipsnio 1 dalyje paminėtų teritorijų nelaikomas pažeidimu, jei jis tenkina Marpol 73/78 I priedo 9, 10 taisyklėse, 11 taisyklės a arba c punktuose ar II priedo 5 taisyklės arba 6 taisyklės a arba c punktuose išdėstytas sąlygas.

2. Teršiančių medžiagų išmetimas į 3 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktuose paminėtas teritorijas nelaikomas savininko, kapitono ar kapitono atsakomybe veikiančios igulos padarytu pažeidimu, jei jis tenkina Marpol 73/78 I priedo 11 taisyklės b punkte arba II priedo 6 taisyklės b punkte išdėstytas sąlygas.

6 straipsnis

Valstybės narės uoste esantiems laivams taikomos vykdymo priemonės

1. Jei dėl neatitikimų ar informacijos kyla įtarimų, jog valstybės narės uoste ar pakrantės terminale savanoriškai esantis laivas užsiėmė ar užsiima teršiančių medžiagų išmetimu į bet kurią iš 3 straipsnio 1 dalyje paminėtų teritorijų, ta valstybė narė užtikrina, kad pagal jos nacionalinę teisę būtų atliktas atitinkamas patikrinimas atsižvelgiant į atitinkamas Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) priimtas rekomendacijas.

2. Jei atlikus 1 dalyje paminėtą patikrinimą atskleidžiami faktai, galintys parodyti pažeidimą, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, apie tai informuojamos tos valstybės narės ir laivo vėliavos valstybės kompetentingos institucijos.

7 straipsnis

Pakrantės valstybių taikomos vykdymo priemonės tranzitu plaukiantiems laivams

1. Jei įtariamas teršiančių medžiagų išmetimas į 3 straipsnio 1 dalies b, c, d ar e punktuose paminėtas teritorijas, o tokiu išmetimu įtariamas laivas neįplaukia į valstybės narės, turinčios informacijos apie įtariamą išmetimą, uostą, taikomos šios priemonės:

a) jei kitas šio laivo įplaukimo uostas yra kitoje valstybėje narėje, atitinkamos valstybės narės glaudžiai bendradarbiauja atlikdamos 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą patikrinimą ir priimdamos sprendimą dėl tokiems išmetimams taikomų atitinkamų priemonių;

b) jei kitas šio laivo įplaukimo uostas yra Bendrijai nepriklausančios valstybės uostas, valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad kitas šio laivo įplaukimo uostas būtų informuotas apie įtariamą išmetimą, ir reikalauja, kad kito įplaukimo uosto valstybė imtųsi tokiems išmetimams taikomų atitinkamų priemonių.

2. Kai turima aiškių objektyvių įrodymų, kad 3 straipsnio 1 dalies b arba d punktuose paminėtose teritorijose plaukiojantis laivas 3 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoje teritorijoje padarė pažeidimą, susijusį su išmetimu, padariusiu didelės žalos arba dėl kurio gali kilti didelės žalos pavojus atitinkamos valstybės narės pakrantei ar jos susijusiems interesams, arba 3 straipsnio 1 dalies b arba d punktuose paminėtų teritorijų ištekliams, ta valstybė, laikydamasi 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos XII dalies 7 skyriaus ir, jei įrodymai tai pateisina, perduoda klausimą savo kompetentingoms institucijoms, siekdama pradėti teisminį nagrinėjimą, įskaitant laivo sulaikymą, pagal savo nacionalinę teisę.

3. Bet kuriuo atveju informuojamos laivo vėliavos valstybės institucijos.

8 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už pažeidimus pagal 4 straipsnį būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasiančios sankcijos, kurios gali apimti baudžiamąsias ar administracines sankcijas.

2. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytos sankcijos būtų taikomos bet kuriam už pažeidimą pagal 4 straipsnį atsakingam asmeniui.

9 straipsnis

Tarptautinės teisės laikymasis

Valstybės narės šios direktyvos nuostatas taiko nei formaliai, nei faktiškai nediskriminuodamos užsienio laivų ir laikydamasi taikomos tarptautinės teisės, įskaitant 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos XII dalies 7 skyrių, ir nedelsdamos praneša laivo vėliavos valstybei bei kitoms atitinkamoms valstybėms apie priemones, kurių buvo imtasi pagal šią direktyvą.

10 straipsnis

Papildomos priemonės

1. Taikydamos šią direktyvą, valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja, atitinkamais atvejais glaudžiai bendradarbiaudamos su Europos jūrų saugumo agentūra ir atsižvelgdamos į reagavimo į atsitiktinę arba tyčinę jūrų taršą veiksmų

programą, nustatytą Sprendimu Nr. 2850/2000/EB ⁽¹⁾ bei, jei tinkama, į Direktyvos 2000/59/EB įgyvendinimą, siekiant:

a) sukurti veiksmingam šios direktyvos įgyvendinimui būtinas informacijos sistemas;

b) nustatyti bendrą praktiką ir gaires, pagrįstas tarptautiniu lygiu taikoma praktika ir gairėmis, pirmiausia skirtas:

— laivų, išmetančių teršiančias medžiagas pažeidžiant šią direktyvą, stebėjimui ir išankstiniam identifikavimui, prireikus įskaitant laive esančią stebėjimo įrangą;

— patikimiems teršiančių medžiagų jūroje aptikimo ir priskyrimo konkrečiam laivui metodams; ir

— veiksmingam šios direktyvos vykdymui.

2. Remiantis Reglamente (EB) Nr. 1406/2002 nustatytais užduotimis, Europos jūrų saugumo agentūra:

a) dirba kartu su valstybėmis narėmis ieškodama techninių sprendimų ir teikdama su šios direktyvos įgyvendinimu susijusią techninę pagalbą atliekant veiksmus, pvz., ieškant teršiančių medžiagų išmetimo vietų, pasitelkus palydovines stebėjimo ir sekimo priemones;

b) padeda Komisijai įgyvendinti šią direktyvą, tame tarpe, jei tinkama, lankydamosi valstybėse narėse, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1406/2002 3 straipsnyje.

11 straipsnis

Igyvendinamumo tyrimas

Komisija iki 2006 m. pabaigos Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia įgyvendinamumo tyrimą dėl Europos pakrančių apsaugos tarnybų veiklos taršos prevencijos ir kovos su ja srityje, kuriame būtų aiškiai pristatomos išlaidos ir nauda.

12 straipsnis

Ataskaitų pateikimas

Kas treji metai valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą apie tai, kaip kompetentingos institucijos taiko šią direktyvą. Remdamasi šiomis ataskaitomis, Komisija pateikia Bendrijos pranešimą Europos Parlamentui ir Tarybai. Šiame pranešime Komisija įvertina *inter alia*, ar pageidautina peržiūrėti arba išplėsti šios direktyvos taikymo sritį. Ji taip pat išdėsto valstybių narių teismų praktikos raidą ir apsvaisto galimybę sukurti viešą tokios teismų praktikos duomenų bazę.

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 2850/2000/EB, nustatantis Bendrijos bendradarbiavimo atsitiktinės arba tyčinės jūros taršos srityje pagrindus (OL L 332, 2000 12 28, p. 1). Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 787/2004/EB (OL L 138, 2004 4 30, p. 12).

13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2099/2002 ⁽¹⁾ 3 straipsniu.

2. Jei daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

14 straipsnis

Informacijos teikimas

Komisija reguliariai informuoja pagal 2000 m. gruodžio 20 d. Sprendimo Nr. 2850/2000/EB 4 straipsnį įsteigtą komitetą apie siūlomas priemones ar kitą atitinkamą veiklą, susijusią su reaguavimu į jūrų taršą.

15 straipsnis

Pakeitimų procedūra

Pagal Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 5 straipsnį ir laikantis šios direktyvos 13 straipsnyje nustatytos tvarkos, COSS gali neįtraukti Marpol 73/78 pakeitimų į šios direktyvos taikymo sritį.

16 straipsnis

Igyvendinimas

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. kovo 1 d., įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

17 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

18 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

⁽¹⁾ OL L 324, 2002 11 29, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 415/2004 (OL L 68, 2004 3 6, p. 10).

PRIEDAS

Informuoti skirta Marpol 73/78 taisyklių, susijusių su 2 straipsnio 2 punkte nurodytų naftos ir nuodingų skystų medžiagų išmetimu, santrauka**I dalis: Nafta (Marpol 73/78 I priedas)**

Marpol 73/78 I priede „nafta“ – tai nafta bet kokių pavidalų, įskaitant žaliavinę naftą, mazutą, naftos nuosėdas, atliekas ir perdirbtus produktus (išskyrus naftos chemijos produktus, kuriems taikomos Marpol 73/78 II priedo nuostatos), o „naftingas mišinys“ – tai bet kokią naftos kiekį turintis mišinys.

Atitinkamų Marpol 73/78 I priedo nuostatų ištraukos:

9 taisyklė: Naftos išmetimo kontrolė

1. Laikantis šio priedo 10 ir 11 taisyklių nuostatų ir šios taisyklės 2 dalies, iš laivų, kuriems taikomas šis priedas, draudžiama į jūrą išmesti naftą ar naftingus mišinius, išskyrus atvejus, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) naftos tanklaivio atveju, išskyrus šios dalies b punkte numatytus atvejus:

i) tanklaivis nėra specialioje zonoje;

ii) nuo artimiausio kranto tanklaivis nutolęs daugiau nei 50 jūrmylių;

iii) tanklaivis plaukia toliau;

iv) naftos išmetimas vienu metu neviršija 30 litrų jūrmylei;

v) esamų tanklaivių atveju bendras į jūrą išmestos naftos kiekis neviršija 1/15 000 bendro konkretaus krovinio, kurio dalį sudarė likučiai, dydžio, o naujų tanklaivių atveju – 1/30 000 bendro konkretaus krovinio, kurio dalį sudarė likučiai, dydžio ir

vi) tanklaivyje veikia naftos išmetimo stebėjimo ir kontrolės sistema ir naudojami nuotekų bako įrengimai, kaip reikalaujama šio priedo 15 taisyklėje.

b) 400 tonų ir didesnės bendrosios talpos laivo, išskyrus naftos tanklaivius, atveju ir naftos tanklaivio su mašinų skyriaus triumais, išskyrus krovinių siurblines, jeigu nuotekos iš jų nėra sumaišytos su naftos krovinio likučiais, atveju:

i) laivas nėra specialioje zonoje;

ii) laivas plaukia toliau;

iii) naftos kiekis nepraskiestose nuotekose neviršija 15 ppm ir

iv) laive veikia (stebėjimo, kontrolės ir filtravimo įranga), kaip reikalaujama šio priedo 16 taisyklėje.

2. Mažesnės nei 400 tonų bendrosios talpos laivo, išskyrus naftos tanklaivius, jam esant už specialios zonos ribų, atveju, (laivo vėliavos valstybės) administracija užtikrina, kad, kiek tai įmanoma ir pagrįsta, jame būtų įrenginių, kurie leistų naftos likučius laikyti laive ir juos išleisti į priėmimo įrenginius arba jūrą laikantis šios taisyklės 1 dalies b punkto reikalavimų.

3. (...)

4. Šios taisyklės 1 dalies nuostatos netaikomos švaraus ar izoliuotojo balasto arba neperdirbtų naftingų mišinių, kurių nepraskiedus naftos kiekis juose neviršija 15 ppm ir kurie nėra susidarę krovinių siurblinėse bei nėra sumaišyti su naftos krovinio likučiais, išmetimui.

5. Išmetant likučius į jūrą, juose neturi būti chemikalų ar kitokių medžiagų tokiais kiekiais ar tokios koncentracijos, kurie yra pavojingi jūros aplinkai, arba chemikalų ar kitokių medžiagų, naudojamų siekiant apeiti šioje taisyklėje nurodytas išmetimo sąlygas.

6. Naftos likučiai, kurie laikantis šios taisyklės 1, 2 ir 4 dalių negali būti išmesti į jūrą, laikomi laive arba išleidžiami į priėmimo įrenginius.

7. (...)

10 taisyklė: Teršimo nafta iš laivų, jiems esant specialiose zonose, prevencijos metodai

1. Šiame priede specialios zonos – tai Viduržemio jūros baseinas, Baltijos jūros baseinas, Juodosios jūros baseinas, Raudonosios jūros baseinas, „įlankų zonos“, Adeno įlankos zona, Antarkties zona ir Šiaurės vakarų Europos vandenys, (kaip apibrėžta ir nurodyta toliau).
2. Atsižvelgiant į šio priedo 11 taisyklės nuostatas:
 - a) Iš bet kokių naftos tanklaivių ar bet kokių 400 tonų ar didesnės bendrosios talpos laivų, išskyrus naftos tanklaivius, jiems esant specialioje zonoje, draudžiama į jūrą išmesti naftą ar naftingus mišinius. (...)
 - b) (...) Iš bet kokių mažesnės nei 400 tonų bendrosios talpos laivų, išskyrus naftos tanklaivius, jiems esant specialioje zonoje, draudžiama į jūrą išmesti naftą ar naftingus mišinius, išskyrus atvejus, kai naftos kiekis nepraskiestose nuotekose neviršija 15 ppm.
3. a) Šios taisyklės 2 dalies nuostatos netaikomos švaraus ar izoliuotojo balasto išmetimui.
 - b) Šios taisyklės 2 dalies a punkto nuostatos netaikomos perdirbto triumo vandens išmetimui iš mašinų skyriaus, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:
 - i) triumo vanduo nėra iš krovinių siurblių;
 - ii) triumo vanduo nesumaišytas su naftos krovinio likučiais;
 - iii) laivas plaukia toliau;
 - iv) naftos kiekis nepraskiestose nuotekose neviršija 15 ppm;
 - v) laive veikia šio priedo 16 taisyklės 5 dalį atitinkanti naftos filtravimo įranga ir
 - vi) filtravimo sistemoje įrengtas stabdymo įrenginys, užtikrinantis, kad išmetimas būtų automatiškai sustabdomas, kai naftos kiekis nuotekose viršija 15 ppm.
4. a) Išmetant likučius į jūrą, juose neturi būti chemikalų ar kitokių medžiagų tokiais kiekiais ar tokios koncentracijos, kurie yra pavojingi jūros aplinkai, arba chemikalų ar kitokių medžiagų, naudojamų siekiant apeiti šioje taisyklėje nurodytas išmetimo sąlygas.
 - b) Naftos likučiai, kurie laikantis šios taisyklės 2 ar 3 dalies negali būti išmesti į jūrą, laikomi laive arba išleidžiami į priėmimo įrenginius.
5. Nė viena šios taisyklės nuostata nedraudžia iš laivo, kuris tik dalį reiso vykdo specialioje zonoje, atlikti išmetimą už specialios zonos ribų, laikantis šio priedo 9 taisyklės.
6. (...)
7. (...)
8. (...)

11 taisyklė: Išimtytys

Šio priedo 9 ir 10 taisyklės netaikomos:

- a) naftos ar naftingų mišinių išmetimui į jūrą, kuris būtinas laivo saugumui užtikrinti ar žmogaus gyvybei jūroje išgelbėti, arba
- b) naftos ar naftingų mišinių išmetimui į jūrą dėl laivo ar jo prietaisų gedimo:
 - i) jeigu įvykus gedimui ar nustačius išmetimą buvo imtasi visų įmanomų atsargos priemonių išmetimui išvengti arba sumažinti jį iki minimumo ir
 - ii) išskyrus atvejus, kai savininkas arba kapitonas veikė ketindamas pakenkti arba nusikalstamai pasitikėdamas ir žinodamas, kad gali būti padaryta žala arba

- c) naftos turinčių medžiagų išmetimui į jūrą, kuriam pritarė (laivo vėliavos valstybės) administracija, kai tai daroma kovojant su konkrečiomis taršą sukeliančiomis avarijomis, siekiant iki minimumo sumažinti taršos padarytą žalą. Bet kokiam tokiam išmetimui turi pritarti ta Vyriausybė, į kurios jurisdikciją galėtų patekti toks išmetimas.

II dalis: Nuodingos skystos medžiagos (Marpol 73/78 II priedas)

Atitinkamų Marpol 73/78 II priedo nuostatų ištraukos:

3 taisyklė: Nuodingų skystų medžiagų klasifikavimas ir sąrašas

1. Šio priedo taisyklėse nuodingos skystos medžiagos skirstomos į šias keturias kategorijas:

- a) A kategorija: Nuodingos skystos medžiagos, kurios, išmestos į jūrą išvalius cisternas ar iškrovus balastą, keltų didelį pavojų jūros ištekliais ar žmonių sveikatai, arba smarkiai pakenktų žmonėms jūros teikiamoms galimybėms, arba kitaip kliudytų teisėtai naudotis jūra, ir todėl būtų pateisinamas griežtesnė kovos su tarša priemonių taikymas.
- b) B kategorija: Nuodingos skystos medžiagos, kurios, išmestos į jūrą išvalius cisternas ar iškrovus balastą, keltų pavojų jūros ištekliais ar žmonių sveikatai, arba pakenktų žmonėms jūros teikiamoms galimybėms, arba kitaip kliudytų teisėtai naudotis jūra, ir todėl būtų pateisinamas specialių kovos su tarša priemonių taikymas.
- c) C kategorija: Nuodingos skystos medžiagos, kurios, išmestos į jūrą išvalius cisternas ar iškrovus balastą, keltų nedidelį pavojų jūros ištekliais ar žmonių sveikatai, arba nesmarkiai pakenktų žmonėms jūros teikiamoms galimybėms, arba kitaip kliudytų teisėtai naudotis jūra, ir todėl reikėtų specialių eksploatavimo sąlygų.
- d) D kategorija: Nuodingos skystos medžiagos, kurios, išmestos į jūrą išvalius cisternas ar iškrovus balastą, keltų akivaizdų pavojų jūros ištekliais ar žmonių sveikatai, arba minimaliai pakenktų žmonėms jūros teikiamoms galimybėms, arba kitaip kliudytų teisėtai naudotis jūra, ir todėl reikėtų tam tikrų su eksploatavimo sąlygomis susijusių atsargumo priemonių.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(Tolėsnes medžiagų klasifikavimo gairės, įskaitant suklasifikuotų medžiagų sąrašą, pateikiamos 3 taisyklės 2–4 dalyse ir 4 taisyklėje bei Marpol 73/78 II priedo priedėliuose).

5 taisyklė: Nuodingų skystų medžiagų išmetimas

A, B ir C kategorijų medžiagos už specialių zonų ribų ir D kategorijos medžiagos visose zonose

Atsižvelgiant į šio priedo 6 taisyklės (...) nuostatas:

1. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies a punkte apibrėžtas A kategorijos medžiagas arba laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų. Jei cisternas, kuriose yra tokių medžiagų ar mišinių, reikia išplauti, susidarę likučiai leidžiami į priėmimo įrenginį tol, kol medžiagos koncentracija tokio įrenginio nuotekose nepasiekia 0,1 % masės arba yra mažesnė ir kol cisterna neištuštėja, išskyrus geltonąjį ar baltąjį fosforą, kurio likutinė koncentracija yra 0,01 % masės. Bet koks vėliau į cisterną įleistas vanduo gali būti išmestas į jūrą, kai įvykdomos visos šios sąlygos:
 - a) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju ar ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;
 - b) išmetama žemiau vaterlinijos, atsižvelgiant į jūros vandens imtuvo angos vietą, ir
 - c) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto ir ne mažesniame nei 25 m gylyje.

2. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies b punkte apibrėžtas B kategorijos medžiagas arba laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų, išskyrus atvejus, kai įvykdomos visos šios sąlygos:
- a) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju arba ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;
 - b) išmetimo procedūros ir priemonės yra patvirtintos (laivo vėliavos valstybės) administracijos. Tokios procedūros ir priemonės remiasi (TJO) parengtais standartais ir užtikrina, kad nuotekų išmetimo koncentracija ir norma būtų tokia, kad medžiagos koncentracija užpakalinės laivo dalies kilvateryje neviršytų 1 ppm;
 - c) didžiausias iš kiekvienos cisternos ir su ja susijusios vamzdinių sistemos išmestas krovinio kiekis neviršija didžiausio kiekio, patvirtinto pagal šios dalies b punkte nurodytas procedūras, kuris jokių būdu neviršija didesnio iš šių dydžių: 1 m³ arba 1/3 000 cisternos tūrio kubiniais metrais;
 - d) išmetama žemiau vaterlinijos, atsižvelgiant į jūros vandens imtuvo vietą, ir
 - e) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto ir ne mažesniame nei 25 m gylyje.
3. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies c punkte apibrėžtas C kategorijos medžiagas arba laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų, išskyrus atvejus, kai įvykdomos visos šios sąlygos:
- a) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju ar ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;
 - b) išmetimo procedūros ir priemonės yra patvirtintos (laivo vėliavos valstybės) administracijos. Tokios procedūros ir priemonės remiasi (TJO) parengtais standartais ir užtikrina, kad nuotekų išmetimo koncentracija ir norma būtų tokia, kad medžiagos koncentracija užpakalinės laivo dalies kilvateryje neviršytų 10 ppm;
 - c) didžiausias iš kiekvienos cisternos ir su ja susijusios vamzdinių sistemos išmestas krovinio kiekis neviršija didžiausio kiekio, patvirtinto pagal šios dalies b punkte nurodytas procedūras, kuris jokių būdu neviršija didesnio iš šių dydžių: 3 m³ arba 1/1 000 cisternos tūrio kubiniais metrais;
 - d) išmetama žemiau vaterlinijos, atsižvelgiant į jūros vandens imtuvo vietą, ir
 - e) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto ir ne mažesniame nei 25 m gylyje.
4. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies d punkte apibrėžtas D kategorijos medžiagas arba laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų, išskyrus atvejus, kai įvykdomos visos šios sąlygos:
- a) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju ar ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;
 - b) tokių mišinių koncentracija yra ne didesnė už vieną dalį medžiagos, tenkančią dešimčiai dalių vandens, ir
 - c) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto.
5. (Laivo vėliavos valstybės) administracijos patvirtintos ventiliacijos procedūros gali būti naudojamos krovinio likučiams iš cisternos pašalinti. Tokios procedūros remiasi (TJO) parengtais standartais. Bet koks vėliau į cisterną įleistas vanduo laikomas švairiu ir jam netaikomos šios taisyklės 1, 2, 3 ar 4 dalys.
6. Draudžiama į jūrą išmesti medžiagas, kurios nėra suklasifikuotos, laikinai suklasifikuotos ar įvertintos pagal šio priedo 4 taisyklės 1 dalį, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų.

A, B ir C kategorijų medžiagos specialiose zonose (kaip nurodyta Marpol 73/78 II priedo 1 taisyklėje, įskaitant Baltijos jūrą)

Atsižvelgiant į šio priedo 6 taisyklės (...) nuostatas:

7. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies a punkte apibrėžtas A kategorijos medžiagas ar laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų. Jei cisternas, kuriose yra tokių medžiagų ar mišinių, reikia išplauti, susidarę likučiai leidžiami į priėmimo įrenginį, kurį pagal šio priedo 7 taisyklę parūpina su specialia zona besiribojančios valstybės, tol, kol medžiagos koncentracija tokio įrenginio nuotekose nepasiekia 0,05 % masės arba yra mažesnė ir kol cisterna neištuštėja, išskyrus geltonąjį ar baltąjį fosforą, kurio likutinė koncentracija yra 0,005 % masės. Bet koks vėliau į cisterną įleistas vanduo gali būti išmestas į jūrą, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju ar ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;

b) išmetama žemiau vaterlinijos, atsižvelgiant į jūros vandens imtuvo vietą, ir

c) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto ir ne mažesniame nei 25 m gylyje.

8. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies b punkte apibrėžtas B kategorijos medžiagas arba laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, vandenį po cisternų plovimo, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų, išskyrus atvejus, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) cisterna buvo iš anksto išplauta pagal (laivo vėliavos valstybės) administracijos patvirtintą procedūrą ir remiantis (TJO) parengtais standartais, o atsiradusios cisternos paplavos buvo išleistos į priėmimo įrenginį;

b) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju ar ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;

c) išmetimo ir plovimo procedūros ir priemonės yra patvirtintos (laivo vėliavos valstybės) administracijos. Tokios procedūros ir priemonės remiasi (TJO) parengtais standartais ir užtikrina, kad nuotekų išmetimo koncentracija ir norma būtų tokia, kad medžiagos koncentracija užpakalinės laivo dalies kilvateryje neviršytų 1 ppm;

d) išmetama žemiau vaterlinijos, atsižvelgiant į jūros vandens imtuvo vietą, ir

e) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto ir ne mažesniame nei 25 m gylyje.

9. Draudžiama į jūrą išmesti šio priedo 3 taisyklės 1 dalies c punkte apibrėžtas C kategorijos medžiagas arba laikinai šiai kategorijai priskirtas medžiagas, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų, išskyrus atvejus, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) laivas plaukia toliau ne mažesniu kaip 7 mazgų greičiu savaeigių laivų atveju ar ne mažesniu kaip 4 mazgų greičiu nesavaeigių laivų atveju;

b) išmetimo procedūros ir priemonės yra patvirtintos [laivo vėliavos valstybės] administracijos. Tokios procedūros ir priemonės remiasi [TJO] parengtais standartais ir užtikrina, kad nuotekų išmetimo koncentracija ir norma būtų tokia, kad medžiagos koncentracija užpakalinės laivo dalies kilvateryje neviršytų 1 ppm;

c) didžiausias iš kiekvienos cisternos ir su ja susijusios vamzdynų sistemos išmestas krovinio kiekis neviršija didžiausio kiekio, patvirtinto pagal šios dalies b punkte nurodytas procedūras, kuris jokių būdu neviršija didesnio iš šių dydžių: 1 m³ arba 1/3 000 cisternos tūrio kubiniais metrais;

- d) išmetama žemiau vaterlinijos, atsižvelgiant į jūros vandens imtuvo vietą, ir
 - e) išmetama ne mažiau kaip 12 jūrmylių atstumu nuo artimiausio kranto ir ne mažesniame nei 25 m gylyje.
10. (Laivo vėliavos valstybės) administracijos patvirtintos ventiliacijos procedūros gali būti naudojamos krovinio likučiams iš cisternos pašalinti. Tokios procedūros remiasi (TJO) parengtais standartais. Bet koks vėliau į cisterną įleistas vanduo laikomas švairiu ir jam netaikomos šios taisyklės 7, 8 ar 9 dalys.
 11. Draudžiama į jūrą išmesti medžiagas, kurios nėra suklasifikuotos, laikinai suklasifikuotos ar įvertintos pagal šio priedo 4 taisyklės 1 dalį, arba balasto vandenį, cisternų paplavas, arba kitus likučius ar mišinius, turinčius tokių medžiagų.
 12. Nė viena šios taisyklės nuostata nedraudžia laive laikyti B arba C kategorijų krovinių likučių ir išmesti jų į jūrą už specialios zonos ribų, atitinkamai laikantis šios taisyklės 2 ar 3 dalies.

6 taisyklė: Išimtys

Šio priedo 5 taisyklė netaikoma:

- a) nuodingų skystų medžiagų ar tokių medžiagų turinčių mišinių išmetimui į jūrą, kuris būtinas laivo saugumui užtikrinti ar gyvybei jūroje išgelbėti, arba
 - b) nuodingų skystų medžiagų ar tokių medžiagų turinčių mišinių išmetimui į jūrą dėl laivo ar jo prietaisų gedimo:
 - i) jeigu įvykus gedimui ar nustačius išmetimą buvo imtasi visų įmanomų atsargos priemonių išmetimui išvengti arba sumažinti jį iki minimumo ir
 - ii) išskyrus atvejus, kai savininkas arba kapitonas veikė ketindamas pakenkti arba nusikalstamai pasitikėdamas ir žinodamas, kad gali būti padaryta žala, arba
 - c) nuodingų skystų medžiagų arba tokių medžiagų turinčių mišinių išmetimui į jūrą, kuriam pritarė (laivo vėliavos valstybės) administracija, kai tai daroma kovojant su konkrečiomis taršą sukeliančiomis avarijomis, siekiant iki minimumo sumažinti taršos padarytą žalą. Bet kokiam tokiam išmetimui turi pritarti ta Vyriausybė, į kurios jurisdikciją galėtų patekti toks išmetimas.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/36/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 40 straipsnį, 47 straipsnio 1 dalį, 47 straipsnio 2 dalies pirmąjį bei trečiąjį sakinius ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Pagal Sutarties 3 straipsnio 1 dalies c punktą vienas iš Bendrijos tikslų — panaikinti kliūtis tarp valstybių narių laisvam asmenų ir paslaugų judėjimui. Valstybių narių piliečiams tai visų pirma reiškia teisę dirbant savarankiškai arba pagal darbo sutartį užsiimti profesija ne toje valstybėje narėje, kurioje jie įgijo profesinę kvalifikaciją. Be to, Sutarties 47 straipsnio 1 dalis nustato, kad turi būti priimtos direktyvos dėl abipusio diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimo.

(2) Po 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Europos Vadovų Tarybos posėdžio Lisabonoje Komisija patvirtino komunikatą dėl „Vidaus rinkos paslaugų strategijos“, kurio tikslas visų pirma yra toks, kad laisvas paslaugų teikimas Bendrijoje būtų toks pat paprastas kaip atskiroje valstybėje narėje. Po Komisijos komunikato „Naujos Europos darbo rinkos — atviros ir prieinamos visiems“ 2001 m. kovo 23 ir 24 d. Stokholmo Europos Vadovų Taryba patikėjo Komisijai pateikti 2002 m. pavasario Europos Vadovų Tarybai konkrečius pasiūlymus dėl vienos, skaidresnės ir lankstesnės kvalifikacijų pripažinimo sistemos.

(3) Šia direktyva asmenims, įgijusiems savo profesinę kvalifikaciją valstybėje narėje, suteikiama garantija užsiimti ta pačia profesija ir dirbti pagal ją kitoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir tos šalies piliečiai neturėtų panaikinti atvykusio darbuotojo prievolės laikytis bet kokių nediskriminuojančių veiklos reikalavimų, kuriuos gali nustatyti pastaroji valstybė narė, jei tokie reikalavimai yra objektyviai pagrįsti ir proporcingi.

(4) Siekiant palengvinti laisvą paslaugų teikimą turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės, skirtos išplėsti galimybes užsiimti profesine veikla pagal įgytą profesinį vardą. Tuo atveju, jei informacinės visuomenės paslaugos teikiamos nuotoliniu būdu, turėtų būti taikomos ir 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje ⁽⁴⁾ nuostatos.

(5) Atsižvelgiant į skirtingas sistemas, nustatytas, viena vertus, teikti laikinas ar vienkartinės paslaugas per sieną ir, kita vertus, įsisteigus, turėtų būti išaiškinti šių dviejų sąvokų atskyrimo kriterijai, kai paslaugos teikėjas atvyksta į priimančiosios valstybės narės teritoriją.

(6) Paslaugos teikimo palengvinimas turi būti užtikrintas griežtai laikantis visuomenės sveikatos apsaugos, saugos ir vartotojų apsaugos. Todėl turi būti numatytos konkrečios nuostatos reglamentuojamoms profesijoms, susijusioms su visuomenės sveikata ar sauga, kai jų paslaugos kitoje valstybėje narėje teikiamos laikinai ar vienkartinai.

(7) Priimančios valstybės narės, kai tai būtina ir atitinka Bendrijos teisę, gali nustatyti deklaravimo reikalavimus. Šie reikalavimai neturėtų neproporcingai apsunkinti paslaugos teikėjų ir kliudyti naudotis paslaugų teikimo laisve ar daryti tokį naudojimąsi mažiau patraukliu. Tokių reikalavimų reikalingumas turėtų būti reguliariai persvarstomas atsižvelgiant į pažangą, padarytą nustatant administracinio bendradarbiavimo tarp valstybių narių Bendrijos sistemą.

⁽¹⁾ OL C 181 E, 2002 7 30, p. 183.

⁽²⁾ OL C 61, 2003 3 14, p. 67.

⁽³⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 97 E, 2004 4 22, p. 230), 2004 m. gruodžio 21 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 58 E, 2005 3 8, p. 1) ir 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2005 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 178, 2000 7 17, p.1.

(8) Paslaugos teikėjui turėtų būti taikomos priimančiosios valstybės narės drausminės taisyklės, turinčios tiesioginį ir specifinį ryšį su profesine kvalifikacija, pvz., profesijos apibrėžimo, profesijos apimančios ar jai skirtos veiklos srities, profesinių vardų vartojimo ir rimto profesinio aplaidumo, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su vartotojų apsauga ir sauga.

(9) Išlaikant įsisteigimo laisvės tikslais principus ir saugiklius, kuriais grindžiamos skirtingos galiojančios pripažinimo sistemos, šių sistemų taisyklės turėtų būti patobulintos atsižvelgiant į patirtį. Be to, susijusios direktyvos keletą kartų buvo iš dalies pakeistos, ir jų nuostatos turėtų būti pertvarkytos ir racionalizuotos standartizuojant taikytinus principus. Todėl būtina pakeisti Tarybos direktyvas 89/48/EEB ⁽¹⁾ ir 92/51/EEB ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/42/EB ⁽³⁾ dėl bendrosios profesinės kvalifikacijos pripažinimo sistemos ir Tarybos direktyvas 77/452/EEB ⁽⁴⁾, 77/453/EEB ⁽⁵⁾, 78/686/EEB ⁽⁶⁾, 78/687/EEB ⁽⁷⁾, 78/1026/EEB ⁽⁸⁾, 78/1027/EEB ⁽⁹⁾, 80/154/EEB ⁽¹⁰⁾, 80/155/EEB ⁽¹¹⁾, 85/384/EEB ⁽¹²⁾, 85/432/EEB ⁽¹³⁾, 85/433/EEB ⁽¹⁴⁾ ir 93/16/EEB ⁽¹⁵⁾ dėl bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių, architektų, vaistinininkų ir gydytojų, sujungiant jas į vieną tekstą.

(10) Ši direktyva nesudaro kliūčių valstybėms narėms pagal savo taisykles pripažinti trečiųjų šalių piliečių už

Europos Sąjungos ribų įgytą profesinę kvalifikaciją. Pripažįstant kvalifikaciją visais atvejais turėtų būti laikomasi būtinų rengimo reikalavimų atitinkamoms profesijoms.

(11) Tais atvejais, kai profesijoms taikoma bendroji kvalifikacijos pripažinimo sistema, toliau — „bendroji sistema“, valstybės narės turėtų išlaikyti teisę nustatyti minimalų kvalifikacijos lygį, būtiną jų teritorijoje teikiamų paslaugų kokybei užtikrinti. Tačiau pagal Sutarties 10, 39 ir 43 straipsnius jos neturėtų reikalauti valstybės narės piliečio įgyti kvalifikaciją, kurią jos bendrai nustato tik nurodydamos diplomus, suteiktus pagal jų nacionalinę švietimo sistemą, jei atitinkamas asmuo jau įgijo visą ar dalį tos kvalifikacijos kitoje valstybėje narėje. Todėl turėtų būti nustatyta, kad bet kuri priimančioji valstybė narė, kurioje profesija reglamentuojama, turi atsižvelgti į kitoje valstybėje narėje įgytą kvalifikaciją ir įvertinti, ar ji atitinka jos reikalaujamąją. Tačiau bendroji pripažinimo sistema neužkerta kelio valstybei narei kiekvieno asmens, užsiimančio profesija jos teritorijoje, atžvilgiu kelti specialius reikalavimus, susijusius su profesinių taisyklių, pagrįstų bendru viešuoju interesu, taikymu. Tokios taisyklės ypač taikytinos, pvz., profesijos organizavimui, profesiniams standartams, įskaitant profesinės etikos normas, bei kontrolei ir atsakomybei. Galų gale šia direktyva taip pat neketinama kištis į teisėtą valstybių narių interesą užkirsti kelią jų piliečiams vengti su profesijomis susijusių nacionalinių teisės aktų taikymo.

(12) Ši direktyva susijusi su vienoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos pripažinimu kitose valstybėse narėse. Tačiau ja neregamentuojamas sprendimų dėl kvalifikacijos pripažinimo, priimtų pagal šią direktyvą kitose valstybėse narėse, pripažinimas valstybėse narėse. Todėl asmenys, įgiję profesinę kvalifikaciją, kuri yra pripažįstama pagal šią direktyvą, negali tokio pripažinimo naudoti siekdami įgyti savo valstybėje narėje teisių, skirtingų nei tos, kurios pripažįstamos įgijus kvalifikaciją toje valstybėje narėje, nebent jie pateikia įrodymų, kad priimančioje valstybėje narėje jie įgijo papildomą profesinę kvalifikaciją.

(13) Siekiant apibrėžti pripažinimo bendrojoje sistemoje mechanizmą, būtina į skirtingus lygmenis suskirstyti įvairias nacionalines švietimo ir mokymo sistemas. Šie lygmenys, sukurti tik siekiant, kad veiktų bendroji sistema, neturi įtakos nacionalinėms švietimo ir apmokymo struktūroms arba valstybių narių kompetencijai šioje srityje.

⁽¹⁾ OL L 19, 1989 1 24, p. 16. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/19/EB (OL L 206, 2001 7 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 209, 1992 7 24, p. 25. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2004/108/EB (OL L 32, 2004 2 5, p. 15).

⁽³⁾ OL L 201, 1999 7 31, p. 77.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1977 7 15, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁵⁾ OL L 176, 1977 7 15, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.

⁽⁶⁾ OL L 233, 1978 8 24, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁷⁾ OL L 233, 1978 8 24, p. 10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁸⁾ OL L 362, 1978 12 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.

⁽⁹⁾ OL L 362, 1978 12 23, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.

⁽¹⁰⁾ OL L 33, 1980 2 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽¹¹⁾ OL L 33, 1980 2 11, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.

⁽¹²⁾ OL L 223, 1985 8 21, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽¹³⁾ OL L 253, 1985 9 24, p. 34. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/19/EB.

⁽¹⁴⁾ OL L 253, 1985 9 24, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽¹⁵⁾ OL L 165, 1993 7 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

- (14) Pripažinimo mechanizmas, sukurtas Direktyvomis 89/48/EEB ir 92/51/EEB, lieka nepakitęs. Dėl to diplomo, kuriuo patvirtinamas sėkmingas mažiausiai vienerių metų trukmės mokymų po vidurinės mokyklos baigimas, turėtoji leidžiama užsiimti reglamentuojama profesija valstybėje narėje, kurioje leidimas priklauso nuo diplomo, liudijančio sėkmingą aukštojo arba universitetinio išsilavinimo, kurio trukmė — ketveri metai, baigimą nepriklausomai nuo lygmens, kuriam reikalaujamas diplomą priklauso priimančioje valstybėje narėje. Priešingai, kai leidimas užsiimti reglamentuojama profesija priklauso nuo sėkmingo aukštojo arba universitetinio išsilavinimo, kurio trukmė — daugiau nei ketveri metai, baigimo, toks leidimas suteikiamas tik diplomo, įrodančio sėkmingą aukštojo arba universitetinio mokslo, kurio trukmė — mažiausiai treji metai, baigimą, turėtojams.
- (15) Nesant būtinausių rengimo reikalavimų dėl galimybės užsiimti bendrosios sistemos reglamentuojama profesija suderinimo, priimančiosioms valstybėms narėms turėtų būti galima įvesti kompensavimo priemonę. Ši priemonė turėtų būti proporcinga ir, svarbiausia, atsižvelgti į pareiškėjo profesinę patirtį. Patirtis rodo, kad reikalavimas atvykusiajam pasirinkti tarp tinkamumo testo ar adaptacijos laikotarpio suteikia pakankamus saugiklius dėl pastarojo kvalifikacijos lygio, todėl bet koks nukrypimas nuo tokio pasirinkimo suteikimo kiekvienu atveju turėtų būti pagrįstas privalomu bendrų interesų reikalavimu.
- (16) Siekiant skatinti laisvą kvalifikuotų darbuotojų judėjimą ir kartu užtikrinti pakankamą kvalifikacijos lygį, įvairios profesinės asociacijos ir organizacijos arba valstybės narės turėtų turėti galimybę siūlyti bendrąsias platformas Europos lygiu. Tam tikromis aplinkybėmis, laikantis valstybių narių kompetencijos nuspręsti dėl kvalifikacijos, būtinos užsiimti profesija jų teritorijoje, taip pat dėl jų profesinio rengimo sistemų turinio bei organizavimo, ir laikantis Bendrijos teisės, ypač konkurencijos teisės, ši direktyva turi atsižvelgti į tas iniciatyvas, kartu skatinant labiau automatinį pripažinimą pagal bendrąją sistemą. Profesinės asociacijos, kurios turi galimybę pateikti bendrąsias platformas, turėtų būti atstovaujamos nacionaliniu ir Europos lygiu. Bendroji platforma — tai kriterijų rinkinys, kuris leidžia kompensuoti plačiausią esminių skirtumų gamą, nustatytą rengimo reikalavimams bent dviejuose trečdaliuose valstybių narių, įskaitant visas valstybes nares, kurios reglamentuoja tą profesiją. Šie kriterijai galėtų, pvz., apimti papildomo rengimo, adaptacijos laikotarpio atliekant prižiūrimą praktiką, tinkamumo testo ar nustatyto minimalaus profesinės patirties lygio arba jų derinių reikalavimus.
- (17) Siekiant atsižvelgti į visas situacijas, dėl kurių dar nėra nuostatų, susijusių su profesinės kvalifikacijos pripažinimu, bendroji sistema turėtų būti išplėsta apimant atvejus, kurių nereglamentuoja speciali sistema, kai nėra viena iš šių sistemų neapima profesijos arba, nors tokia speciali sistema profesiją apima, pareiškėjas dėl kokios nors ypatingos ir išskirtinės priežasties neatitinka reikalavimų, būtinų ją pasinaudoti.
- (18) Reikia supaprastinti taisykles, leidžiančias užsiimti keletu pramonės, komercinės veiklos ir amatų rūšių valstybėse narėse, kuriose tos profesijos yra reglamentuojamos, jei ta veikla pakankamai ilgai ir neseniai buvo užsiimama kitoje valstybėje narėje, išlaikant toms veiklos rūšims automatinio pripažinimo sistemą, grindžiamą profesine patirtimi.
- (19) Gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių, vaistinininkų ir architektų judėjimo laisvė ir formalios kvalifikacijos įrodymų abipusis pripažinimas turėtų būti grindžiamas pagrindiniu automatinio formalios kvalifikacijos įrodymo pripažinimo principu, remiantis suderintais būtiniausiais rengimo reikalavimais. Be to, užsiimti valstybėse narėse gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistinininko profesija turėtų būti leidžiama tik turint atitinkamą kvalifikaciją, užtikrinančią, kad atitinkamas asmuo įgijo išsilavinimą, kuris atitinka nustatytus būtinausius reikalavimus. Ši sistema turėtų būti papildyta keletu įgytų teisių, kuriomis kvalifikuoti specialistai gali naudotis tam tikromis sąlygomis.
- (20) Atsižvelgiant į medicinos gydytojų ir stomatologų kvalifikacijos sistemos ypatumus ir abipusio pripažinimo srityje galiojančius Bendrijos teisės aktus, automatinio pripažinimo principas turi būti toliau taikomas tokioms medicinos ir odontologijos specialybėms, kurios yra tokios pačios bent dvejoms valstybėms narėms ir yra pripažintos šios direktyvos priėmimo metu. Tuo tarpu siekiant supaprastinti sistemą automatinio pripažinimo principo taikymo plėtra naujoms medicinos specialybėms po šios direktyvos priėmimo turėtų apsiriboti tik tomis specialybėmis, kurios yra tokios pačios bent dviejuose penktadaliuose valstybių narių. Be to, ši direktyva netrukdo valstybėms narėms tarpusavyje nustatyti savaiminį tų pačių tam tikrų medicinos ir odontologijos specialybių, kurios nėra automatiškai pripažįstamos pagal šią direktyvą, pripažinimą pagal savo taisykles.
- (21) Pagrindinio rengimo gydytojo formalios kvalifikacijos automatinis pripažinimas neturėtų pažeisti valstybių narių kompetencijos susieti šią kvalifikaciją su profesine veikla arba ne.

- (22) Visos valstybės narės turėtų pripažinti gydytojo odontologo profesiją kaip savitą profesiją, kitokią nei medicininės praktikos gydytojo, besispecializuojančio ar nesispecializuojančio odontostomatologijos srityje. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad gydytojams odontologams suteikiamas išsilavinimas suteiktų jiems įgūdžių, būtinų dantų, burnos, žandikaulio ir susijusių audinių anomalijų ir ligų profilaktikai, diagnostikai ir gydymui. Gydytojo odontologo profesinė praktika turėtų užsiimti tik turintieji gydytojo odontologo kvalifikaciją, nustatytą šioje direktyvoje.
- (23) Neatrodė pageidautina visose valstybėse narėse nustatyti standartizuotą akušerių rengimą. Verčiau pastarosioms reikėtų suteikti kuo daugiau laisvės organizuojant rengimą.
- (24) Siekiant supaprastinti šią direktyvą, turėtų būti vartojama sąvoka „vaistininkas“, kad būtų apribota nuostatų, susijusių su automatiniu kvalifikacijos pripažinimu, nepažeidžiant šią veiklą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių ypatumų.
- (25) Turintieji vaistininko kvalifikaciją yra vaistų srities specialistai ir iš principo turėtų turėti galimybę užsiimti bent ribota šios srities veikla visose valstybėse narėse. Nustatant šį mažiausiąją veiklos sričių ratą, ši direktyva neturėtų nei riboti veiklos rūšių, kuriomis vaistininkai gali užsiimti valstybėse narėse — ypač siejant su medicinine biologine analize, nei sudaryti šių specialistų monopolį, nes tai lieka vien tik valstybių narių nuožiūra. Šios direktyvos nuostatos neuždraudžia valstybėms narėms įvesti papildomų rengimo reikalavimų, kad būtų leista užsiimti veikla, neįtraukta į suderintą mažiausiąją veiklos sričių ratą. Tai reiškia, kad priimančiosios valstybės narės turėtų galėti nustatyti šiuos reikalavimus piliečiams, turintiems kvalifikaciją, kuriai taikomas automatinis pripažinimas pagal šios direktyvos nuostatas.
- (26) Ši direktyva nederina visų reikalavimų, susijusių su galimybe užsiimti farmacijos veikla ir jos vykdymu. Visų pirma vaistinių geografinis pasiskirstymas ir ruošiamų vaistų monopolis turėtų išlikti valstybių narių reguliuojamas dalykas. Ši direktyva nekeičia valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, draudžiančių įmonėms užsiimti tam tikra farmacinė veikla arba nustatančių tam tikras užsiėmimo ta veikla sąlygas.
- (27) Architektūrinis projektavimas, pastatų kokybė, jų derinimas prie aplinkos, gamtos bei miesto landšafto paisymas ir pagarba valstybiniam bei privačiam paveldui yra viešojo intereso klausimas. Todėl abipusis kvalifikacijos pripažinimas turėtų būti grindžiamas kokybiniais ir kiekybiniais kriterijais, kurie užtikrina, kad pripažintos kvalifikacijos turėtojas geba suprasti ir interpretuoti asmenų, socialinių grupių ir institucijų poreikius dėl erdvės planavimo, statinių projektavimo, organizavimo bei realizavimo, architektūrinio palikimo išsaugojimo bei eksploatavimo ir natūralios gamtinės pusiausvyros apsaugos.
- (28) Nacionalinės taisyklės architektūros srityje, taip pat susijusios su galimybe užsiimti architektų profesine veikla ir jos vykdymu, labai skiriasi savo apimtimi. Daugelyje valstybių narių architektūros srities veikla *de jure* ar *de facto* užsiima asmenys, turintys vien tik architekto ar kartu ir kitokį profesinį vardą ir neturintys tokios veiklos monopolio, jei kitaip nenustatyta teisės normomis. Šia veikla arba kai kuriomis jos rūšimis taip pat gali užsiimti kiti specialistai, visų pirma inžinieriai, įgiję specialų statybinį ar statybos meno rengimą. Siekiant supaprastinti šią direktyvą, turėtų būti vartojama sąvoka „architektas“, kad būtų apribota nuostatų, susijusių su automatiniu architektūros srities kvalifikacijos pripažinimu, taikymo sritis, nepažeidžiant šią veiklą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių ypatumų.
- (29) Kai nacionalinė arba Europinio lygio profesinė organizacija arba tam tikros srities asociacija pateikia pagrįstą paklausimą dėl specifinių nuostatų kvalifikacijos pripažinimui remiantis minimalių apmokymo reikalavimų koordinavimu, Komisija įvertina pasiūlymo dėl šios direktyvos pakeitimo priėmimo tinkamumą.
- (30) Siekiant užtikrinti profesinės kvalifikacijos pripažinimo sistemos veiksmingumą turėtų būti nustatyti vienodi jos įgyvendinimo formalumai ir tvarkos taisyklės, taip pat — tam tikri užsiėmimo profesine veikla elementai.
- (31) Kadangi bendradarbiavimas tarp valstybių narių ir tarp jų bei Komisijos greičiausiai padėtų įgyvendinti šią direktyvą ir laikytis iš jos kylančių įsipareigojimų, turėtų būti organizuotos bendradarbiavimo priemonės.

- (32) Profesinėms sąjungoms ir organizacijoms įvedus Europinio lygio profesinius pažymėjimus būtų palengvintas specialistų judėjimas ir pagreitinamas pasikeitimas informacija tarp priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės. Šie profesiniai pažymėjimai leistų stebėti specialistų, kurie apsistojo įvairiose valstybėse narėse, karjerą. Tokiuose pažymėjimuose, visapusiškai atsižvelgiant į duomenų apsaugos nuostatas, būtų pateikiama informacija apie specialisto profesinę kvalifikaciją (baigtas universitetas ar kita įstaiga, įgyta kvalifikacija, profesinė patirtis), teisinę įsisteigimo vietą, su jo profesija susijusias gautas nuobaudas ir duomenys apie atitinkamą kompetentingą įstaigą.
- (33) Kontaktinių institucijų, teikiančių informaciją valstybių narių piliečiams ir padedančių jiems, tinklo įsteigimas padėtų užtikrinti pripažinimo sistemos skaidrumą. Šios kontaktinės institucijos pateiktų kiekvienam to prašančiam piliečiui ir Komisijai visą su pripažinimo procedūra susijusią informaciją ir adresus. Valstybės narės atliktas vienos kontaktinės institucijos šiame tinkle paskyrimas neturi įtakos kompetencijos nacionaliniame lygmenyje organizavimui. Visų pirma jis netrukdo nacionaliniu lygmeniu paskirti kelias įstaigas, kai minėtame tinkle paskirta kontaktinė institucija būtų atsakingas už kitų įstaigų koordinavimą ir, jei reikalinga, piliečių informavimą apie atitinkamą kompetentingą įstaigą.
- (34) Įvairių pripažinimo sistemų, įdiegtų sektorių direktyvomis, ir bendrosios sistemos administravimas pasirodė esąs nepatogus ir sudėtingas. Todėl reikia supaprastinti administravimą ir šios direktyvos atnaujinimą atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, ypač tuomet, kai būtiniausi rengimo reikalavimai suderinami savaiminiam kvalifikacijos pripažinimui nustatyti. Šiuo tikslu turi būti įsteigtas vienas bendras profesinės kvalifikacijos pripažinimo komitetas ir užtikrintas tinkamas profesinių organizacijų atstovų dalyvavimas taip pat ir Europos lygmeniu.
- (35) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.
- (36) Valstybėms narėms rengiant periodines ataskaitas apie šios direktyvos įgyvendinimą, kuriose pateikiami statistiniai duomenys, bus įmanoma nustatyti sistemos poveikį profesinės kvalifikacijos pripažinimui.
- (37) Turėtų egzistuoti tinkama tvarka laikinosioms priemonėms patvirtinti, jei taikant bet kurią šios direktyvos nuostatą valstybėje narėje susiduriama su dideliais sunkumais.
- (38) Šios direktyvos nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisių dėl savo nacionalinės socialinės apsaugos sistemos organizavimo ir veiklos, kuria turi būti užsiimama pagal tą sistemą, nustatymo.
- (39) Siekiant paspartinti technologinius pasikeitimus ir mokslo pažangą, daugeliui profesijų itin svarbus visą gyvenimą trunkantis mokymasis. Šia prasme valstybės narės savo nuožiūra patvirtina išsamias nuostatas, pagal kurias tinkamai nuolat mokydami specialistai neatsilikus nuo technikos ir mokslo pažangos.
- (40) Kadangi šios direktyvos tikslų, būtent racionalizuoti, supaprastinti ir patobulinti profesinės kvalifikacijos pripažinimo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti ir tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą ši direktyva neviršija būtinų priemonių nurodytiems tikslams pasiekti.
- (41) Šia Direktyva netrukdoma taikyti EB sutarties 39 straipsnio 4 dalies ir 45 straipsnio taikymas, ypač notarų atžvilgiu.
- (42) Įsisteigimu ir paslaugų teikimui ši direktyva taikoma nepažeidžiant specialių teisinių nuostatų dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo, esančių, pvz., transporto, draudimo tarpininkų ir įstatyminių auditorių sferose. Ši direktyva neturi poveikio 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvos 77/249/EEB, skirtos padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, ⁽²⁾ ir 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, ⁽³⁾ veikimui. Teisinių profesinės kvalifikacijos pripažinimą nedelstinam įsisteigimui pagal profesinį vardą priimančiojoje valstybėje narėje turėtų reglamentuoti ši direktyva.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 78, 1977 3 26, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽³⁾ OL L 77, 1998 3 14, p. 36. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

(43) Ši Direktyva taip pat taikoma laisvosioms profesijoms (jeigu jos reglamentuojamos), kuriomis, vadovaujantis šia Direktyva, asmeniškai, atsakingai ir profesiniu atžvilgiu nepriklausomai užsiima, turėdami atitinkamą kvalifikaciją, asmenys, teikiantys intelektualaus pobūdžio abstrakčias paslaugas kliento ir visuomenės naudai. Užsiėmimui profesija valstybėse narėse pagal EB sutartį gali būti taikomi specifiniai teisiniai apribojimai, kurie remiasi nacionaliniais teisės aktais ir privalomomis nuostatomis, kurios šiame kontekste nustatomos nepriklausomai atitinkamas profesijas atstovaujančių subjektų, kuriomis saugomas ir vystomas profesionalumas bei paslaugų kokybė ir santykių su klientu konfidencialumas.

(44) Ši direktyva nepažeidžia priemonių, būtinų užtikrinti aukštą sveikatos ir vartotojų apsaugos lygį,

profesijų atstovams suteikiant pradinį pripažinimą laikomasi tame skyriuje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų.

3. Jei tam tikrai reglamentuojamai profesijai atskira Bendrijos teisine priemone nustatytos kitos specialios nuostatos, tiesiogiai susijusios su profesinės kvalifikacijos pripažinimu, atitinkamos šios direktyvos nuostatos netaikomos.

3 straipsnis

Apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

a) „reglamentuojama profesija“ — tai profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuria verčiantis (arba verčiantis vienu iš jos būdų) pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas tiesiogiai arba netiesiogiai reikalaujama specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimo; visų pirma vertimosi būdu laikomas profesinio vardo, kurio naudojimas įstatymais ir kitais teisės aktais leidžiamas tik turintiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas. Kai pirmasis sakinyje netaikomas, reglamentuojama profesija laikoma profesija, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje;

b) „profesinė kvalifikacija“ — tai kvalifikacija, patvirtinta formalios kvalifikacijos įrodymu, 11 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu ir/arba profesine patirtimi;

c) „formalios kvalifikacijos įrodymas“ — tai diplomai, pažymėjimai ir kiti dokumentai, išduoti valstybės narės institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, ir patvirtinantys sėkmingą profesinio rengimo, įgyto daugiausia Bendrijoje, baigimą. Kai pirmasis sakinyje netaikomas, formalios kvalifikacijos įrodymu laikomas 3 dalyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas;

d) „kompetentinga institucija“ — tai kiekviena institucija ar įstaiga, valstybės narės įgaliota išduoti arba priimti mokymų diplomus ir kitus dokumentus arba informaciją, taip pat gauti šioje direktyvoje numatytus prašymus ir priimti sprendimus;

e) „reglamentuojamas rengimas“ — tai bet koks rengimas, specialiai skirtas siekiant užsiimti tam tikra profesija, ir susidedantis iš kurso ar kursų ir, jei taikytina, papildytas profesiniu rengimu arba stažavimusi ar profesine praktika.

Profesinio rengimo, stažavimosi ar profesinės praktikos struktūra ir lygis nustatomi atitinkamos valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais arba kontroliuojami ar tvirtinami tuo tikslu paskirtos institucijos;

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas

Ši direktyva nustato taisykles, pagal kurias valstybė narė, suteikianti galimybę savo teritorijoje užsiimti reglamentuojama profesija atsižvelgiant į specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimą (toliau — priimančioji valstybė narė), pripažįsta vienoje ar kelse kitose valstybėse narėse (toliau — kilmės valstybė narė) įgytą profesinę kvalifikaciją, ir kurios leidžia turinčiajam minėtą kvalifikaciją užsiimti ta profesija.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems valstybės narės piliečiams, įskaitant ir užsiimančius laisvomis profesijomis, pageidaujantiems savarankiškai arba pagal darbo sutartį užsiimti reglamentuojama profesija kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jie įgijo savo profesinę kvalifikaciją.

2. Kiekviena valstybė narė gali leisti savo teritorijoje pagal jos nustatytas taisykles užsiimti reglamentuojama profesija pagal 3 straipsnio 1 dalies a punktą valstybės narės piliečiams, turintiems profesinės kvalifikacijos įrodymą, įgytą ne toje valstybėje narėje. III antraštinės dalies III skyriaus reglamentuojamų

- f) „profesinė patirtis“ — tai faktiškas ir teisėtas vertimasis atitinkama profesija valstybėje narėje;
- g) „adaptacijos laikotarpis“ — tai vertimasis reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje, priėmus atsakomybę kvalifikuotam tos profesijos atstovui, tokio prižiūrimos praktikos laikotarpio metu leidžiant papildomai mokytis. Toks prižiūrimos praktikos laikotarpis turi būti vertinamas. Išsamias taisykles dėl adaptacijos laikotarpio ir jo vertinimo, taip pat prižiūrimo atvykusiojo statuso nustato priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.

Prižiūrimą praktiką atliekančio asmens statusą priimančiojoje valstybėje narėje, ypač dėl teisės gyventi šalyje, išsipareigojimų, socialinių teisių ir lengvatų, pragyvenimo išlaidų ir atlyginimo, pagal taikytiną Bendrijos teisę nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos;

- h) „tinkamumo testas“ — tai pareiškėjo profesinių žinių patikrinimas, kurį atlieka priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, norėdamos įvertinti pareiškėjo gebėjimą užsiimti reglamentuojama profesija toje valstybėje narėje. Tinkamumo testui atlikti kompetentingos institucijos parengia dalykų sąrašą, kuris sudaromas palyginant rengimo dalykus priimančiojoje valstybėje narėje su tais, kurie nėra nurodyti pareiškėjo turimame diplome ar kitame formalios kvalifikacijos įrodyme.

Tinkamumo teste turi būti atsižvelgiama į tai, kad pareiškėjas yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios jis atvyko. Testas turi apimti dalykus, pasirenkamus iš sąrašo, kurių žinios būtinos norint užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje. Testas gali apimti ir profesinių taisyklių, taikytinų atitinkamai veiklai priimančiojoje valstybėje narėje, žinojimą.

Išsamų tinkamumo testo taikymą ir pareiškėjo, pageidaujancio pasirengti tinkamumo testui priimančiojoje valstybėje narėje, statusą joje nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos;

- i) „įmonės vadovas“ — tai bet kuris asmuo, kuris aptariamoms profesinės veiklos įmonėje užima tokias pareigas:

- i) įmonės vadovo arba įmonės filialo vadovo, arba
- ii) įmonės savininko ar vadovo pavaduotojo, jei tos pareigos suteikia lygiavertę atsakomybę kaip ir pavaduotajam valdytojui ar vadovui, arba
- iii) vadovo, kai jo pareigos yra komercinio arba techninio pobūdžio, o jis yra atsakingas už vieną ar daugiau įmonės skyrių.

2. Profesija, kurią praktikoja I priede išvardytų asociacijų ar organizacijų nariai, laikoma reglamentuojama profesija.

Pirmoje pastraipoje nurodytų asociacijų ar organizacijų tikslas visų pirma yra skatinti ir išlaikyti aukštą atitinkamos profesinės srities standartą. Tuo tikslu jos yra specialia forma valstybių narių pripažintos ir suteikia formalios kvalifikacijos įrodymus savo nariams, užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju raštu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.

Visuomet, kai valstybė narė suteikia pirmojoje pastraipoje minimai asociacijai ar organizacijai pripažinimą, ji informuoja Komisiją, kuri paskelbia atitinkamą pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Trečiosios šalies išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas laikomas formalios kvalifikacijos įrodymu, jei jo turėtojas turi trejų metų atitinkamos profesijos patirtį valstybės narės, kuri pripažino tą formalios kvalifikacijos įrodymą pagal 2 straipsnio 2 dalies nuostatas, teritorijoje ir tą patirtį pripažįsta ta valstybė narė.

4 straipsnis

Pripažinimo rezultatai

1. Priimančiajai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją asmuo gali užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, ir verstis ja priimančiojoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.

2. Taikant šią direktyvą, profesija, kuria pareiškėjas pageidauja užsiimti priimančiojoje valstybėje narėje, yra ta pati, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, jei apimama veikla yra panaši.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LAISVAS PASLAUGŲ TEIKIMAS

5 straipsnis

Laisvo paslaugų teikimo principas

1. Nepažeidžiant specialių Bendrijos teisės nuostatų ir šios direktyvos 6 bei 7 straipsnių, valstybės narės dėl jokių su profesine kvalifikacija susijusių priežasčių neriboja paslaugų teikimo laisvės kitoje valstybėje narėje:

- a) jei paslaugos teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (toliau — įsisteigimo valstybė narė), kad užsiimtų ten ta pačia profesija, ir

b) kai paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą — jei jis užsiėmė ta profesija įsisteigimo valstybėje narėje ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų iki paslaugų teikimo, kai profesija toje valstybėje narėje yra neregamentuojama. Dvejų metų stažo reikalaujanti nuostata netaikoma tuomet, kai profesija arba jos rengimas yra reglamentuojami.

2. Šios antraštinės dalies nuostatos taikomos tik tuomet, kai paslaugos teikėjas nuvyksta į priimančiosios valstybės narės teritoriją laikinai arba vienkartinai užsiimti 1 dalyje nurodyta profesija.

Paslaugų teikimo laikinumas ir vienkartinumas įvertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, visų pirma pagal jo trukmę, dažnumą, reguliarumą ir tęstinumą.

3. Jei paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą, jam taikomos profesinio, įstatyminio ar administracinio pobūdžio profesinės taisyklės, kurios yra tiesiogiai susijusios su profesine kvalifikacija, pvz., profesijos apibrėžimas, naudojimas profesiniais vardais ir rimtas profesinis aplaidumas, tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su vartotojų apsauga ir sauga, o taip pat drausminės nuostatos, taikytinos priimančiojoje valstybėje narėje specialistams, užsiimantiems toje valstybėje narėje ta pačia profesija.

6 straipsnis

Išimtys

Pagal 5 straipsnio 1 dalį priimančioji valstybė narė kitoje valstybėje narėje įsisteigusius paslaugų teikėjus atleidžia nuo reikalavimų, kuriuos ji taiko savo teritorijoje įsisteigusiems specialistams, susijusių su:

a) profesinės organizacijos ar institucijos suteikiamu leidimu, registracija ar naryste joje. Siekdamas palengvinti jų teritorijoje pagal 5 straipsnio 3 dalį galiojančių drausminių nuostatų taikymą valstybės narės gali numatyti automatinę laikinąją registraciją arba *pro forma* narystę tokioje profesinėje organizacijoje ar institucijoje, jei tokia registracija ar narystė niekaip neuždelsia ir neapsunkina paslaugų teikimo ir nesudaro jokių papildomų išlaidų paslaugos teikėjui. Kompetentinga institucija nusiunčia atitinkamai profesinei organizacijai ar institucijai deklaracijos ir, kai taikytina, 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto pratęsimo kopiją ir, jei profesijos yra susijusios su visuomenės sveikata ir sauga, kaip nurodyta 7 straipsnio 4 dalyje, arba joms taikomas automa-

tinis pripažinimas pagal III antraštinės dalies III skyrių, 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų kopijas, ir tai sudaro automatinę laikinąją registraciją ar *pro forma* narystę,

b) registracija valstybinės socialinės apsaugos institucijoje atsisakymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai.

Tačiau paslaugos teikėjas turi iš anksto arba skubiu atveju po to informuoti b punkte nurodytą instituciją apie paslaugas, kurias jis suteikė.

7 straipsnis

Išankstinė deklaracija, jei paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad tuomet, kai paslaugos teikėjas pirmą kartą iš vienos valstybės narės persikelia į kitą paslaugoms teikti, jis turėtų iš anksto pateikti priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai raštišką deklaraciją su informacija apie bet kokią draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones. Tokios deklaracijos atnaujinamos kartą per metus, jei paslaugos teikėjas per tuos metus ketina teikti laikinas arba vienkartinės paslaugas toje valstybėje narėje. Paslaugos teikėjas gali pateikti deklaraciją bet kokia forma.

2. Be to, pradedant teikti paslaugas arba jei iš esmės pasikeičia dokumentais patvirtinta padėtis, valstybės narės gali reikalauti, kad kartu su deklaracija būtų pateikti tokie dokumentai:

a) paslaugos teikėjo pilietybės įrodymas;

b) pažyma, patvirtinanti, kad jos turėtojas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje atitinkamai veiklai vykdyti ir leidimo suteikimo metu jam net laikinai nėra uždrausta vykdyti savo veiklos;

c) profesinės kvalifikacijos įrodymai;

d) 5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais — bet kokios priemonės, įrodančios, kad paslaugos teikėjas užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų;

e) saugumo srities profesijų atvejais, kai valstybės narės to reikalauja iš savo piliečių, — įrodymai dėl teistumo nebuvimo.

3. Paslauga teikiama naudojantis įsisteigimo valstybės narės profesiniu vardu, jei toks profesinis vardas toje valstybėje narėje suteikiamas atitinkamai profesinei veiklai. Tas profesinis vardas nurodomas įsisteigimo valstybės narės oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų taip, kad būtų išvengta painiavos su priimančiosios valstybės narės profesiniu vardu. Jei įsisteigimo valstybėje narėje tokio profesinio vardo nėra, paslaugos teikėjas nurodo savo formalią kvalifikaciją tos valstybės narės oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų. Taikant išimtį, III antraštinės dalies III skyriuje nurodytais atvejais paslauga gali būti teikiama naudojantis priimančiosios valstybės narės profesiniu vardu.

4. Jei paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga, ir nėra automatiškai pripažįstamos pagal III antraštinės dalies III skyrių, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas turi būti įmanomas tik tuomet, kai jo tikslas yra išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo ir kai jis neviršija to, kas šiuo tikslu yra būtina.

Kompetentinga institucija stengiasi informuoti paslaugos teikėją apie savo sprendimą netikrinti jo kvalifikacijos ar kitus tokio patikrinimo rezultatus ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo. Kai yra sunkumų, dėl kurių gali būti vėluojama, kompetentinga institucija per vieną mėnesį informuoja paslaugos teikėją apie vėlavimo priežastį ir sprendimo, kuris turi būti priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius nuo visų dokumentų gavimo, priėmimo laiką.

Kai yra esminis skirtumas tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo rengimo, kuris gali būti žalingas visuomenės sveikatai ar saugai, priimančioji valstybė narė suteikia paslaugos teikėjui galimybę, visų pirma tinkamumo testu, įrodyti, kad jis įgijo trūkstamų žinių ar kompetencijos. Bet kuriuo atveju turi būti įmanoma teikti paslaugą per vieną mėnesį po sprendimo, priimto pagal pirmesnės pastraipsio nuostatas.

Jei kompetentinga institucija nereaguoja per pirmesnėse pastraipsuose nustatytus terminus, paslauga gali būti teikiama.

Kai kvalifikacijos patikrinamos pagal šią dalį, paslauga teikiama naudojant priimančios valstybės narės profesinį vardą.

8 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas

1. Kiekvienos paslaugos teikimo atveju priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti įsisteigimo vals-

tybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją, susijusią su paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumu ir veiklos tinkamumu, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo. Įsisteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos tokią informaciją pateikia pagal 56 straipsnio nuostatas.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų pateikta visa informacija, būtina tinkamai išnagrinėti paslaugos gavėjo skundus prieš paslaugos teikėją. Paslaugos gavėjai informuojami apie skundo nagrinėjimo baigtį.

9 straipsnis

Paslaugos gavėjams suteiktina informacija

Tais atvejais, kai paslauga teikiama naudojantis įsisteigimo valstybės narės profesiniu vardu arba paslaugos teikėjo oficialia kvalifikacija, be kitų Bendrijos teisėje nustatytų informacijos reikalavimų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti paslaugos teikėjo suteikti paslaugos gavėjui tokią informaciją ar jos dalį:

- a) jei paslaugos teikėjas yra įregistruotas komerciniame registre ar panašiam viešame registre — registro, kuriame jis įregistruotas, pavadinimą, jo registracijos numerį arba lygiavertę tame registre nurodytas tapatumo nustatymo priemones;
- b) jei veiklai vykdyti įsisteigimo valstybėje narėje būtinas leidimas — kompetentingos priežiūros institucijos pavadinimą ir adresą;
- c) bet kokią profesinę asociaciją ar panašią instituciją, kurioje įregistruotas paslaugos teikėjas;
- d) profesinį vardą arba, jei tokio nėra, paslaugos teikėjo formalią kvalifikaciją ir valstybę narę, kurioje ji buvo suteikta;
- e) jei paslaugos teikėjas užsiima veikla, kuri apmokestinama PVM, — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ⁽¹⁾ 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą PVM identifikavimo numerį;
- f) duomenis apie bet koki draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/66/EB (OL L 168, 2004 5 1, p. 35).

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮSISTEIGIMO LAISVĖ

I SKYRIUS

Rengimo įrodymo pripažinimo bendroji sistema

10 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas visoms profesijoms, kurių nereglementuoja šios antraštinės dalies II ir III skyriai, toliau nurodytais atvejais, kai pareiškėjas dėl specifinių ir išskirtinių priežasčių neatitinka tuose skyriuose nustatytų reikalavimų:

- a) IV priede išvardytai veiklai, kai atvykusysis neatitinka 17, 18 ir 19 straipsnių reikalavimų;
- b) kai atvykę pagrindinį rengimą baigę gydytojai, gydytojai specialistai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai neatitinka 23, 27, 33, 37, 39, 43 ir 49 straipsniuose nurodytos veiksmingos ir teisėtos profesinės praktikos reikalavimų;
- c) kai atvykę architektai turi formalios kvalifikacijos įrodymą, nenurodytą V priedo 5.7 punkto sąraše;
- d) nepažeidžiant 21 straipsnio 1 dalies, 23 ir 27 straipsnio, gydytojams, bendrosios praktikos slaugytojams, gydytojams odontologams, veterinarijos gydytojams, akušeriams, vaistininkams ir architektams, turintiems specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie baigė rengimą, leidžiantį įgyti V priedo 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktų sąrašuose nurodytą profesinį vardą, ir vien tik atitinkamai specialybei pripažinti;
- e) kai atvykę bendrosios praktikos slaugytojai ir slaugytojai specialistai, turintys specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie yra rengiami, kad įgytų V priedo 5.2.2 punkto sąraše nurodytą profesinį vardą, siekia pripažinimo kitoje valstybėje narėje, kur atitinkama profesine veikla užsiima slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo;
- f) kai atvykę slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, siekia pripažinimo kitoje valstybėje narėje, kur atitinkama profesine veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai, slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto formalios kvalifikacijos

įrodymą, kurie yra rengiami, kad įgytų V priedo 5.2.2 punkto sąraše nurodytą profesinį vardą;

- g) 3 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus atitinkantiems atvykusiesiems.

11 straipsnis

Kvalifikacijos lygiai

13 straipsniui taikyti profesinės kvalifikacijos sugrupuojamos į šiuos toliau aprašomus lygius:

- a) kompetenciją patvirtinantis dokumentas išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos remiantis tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:
 - i) arba į rengimo kursą, kuris nėra pažymėjimui ar diplomui, nurodytiems b, c, d arba e punktuose, gauti reikalingos programos dalis, specialus egzaminas be išankstinio pasirengimo arba darbas pagal profesiją valstybėje narėje trejus metus iš eilės visu etatu arba lygiavertį laiką ne visu etatu per pastaruosius 10 metų,
 - ii) arba į bendrąją pradinę, arba vidurinę išsilavinimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas įgijo pagrindinių žinių;
- b) pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai pabaigtas toks vidurinis kursas:
 - i) arba bendrojo pobūdžio, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, išskyrus nurodytus c punkte ir/arba papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąją ar profesinę praktiką,
 - ii) arba techninio ar profesinio pobūdžio, jei reikia, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, minimumu i punkte ir/arba papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąją ar profesinę praktiką;
- c) diplomai, patvirtinantys, kad sėkmingai baigtas:
 - i) arba povidurinis kursas, išskyrus nurodytą d ir e punktuose, kuris trunka ne trumpiau kaip vienerius metus arba yra lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju, kuriam pradėti viena iš sąlygų paprastai yra sėkmingas vidurinio kurso baigimas, būtinas stojant į universitetą ar aukštojo mokslo instituciją, arba lygiavertės antrosios pakopos vidurinio mokslo baigimas, taip pat ir profesinis rengimas, kuris gali būti privalomas papildomai prie povidurinio kurso,

- ii) arba, jei profesija reglamentuojama, — specialios struktūros kursas, įtrauktas į II priedą ir atitinkantis i punkte nurodytą rengimą pagal profesinį standartą, rengiantis panašioms veikloms ir pareigoms. II priedo sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, kad būtų atsižvelgta į rengimą, kuris atitinka pirmesnio sakinio reikalavimus.
- d) diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas povidurinis bent trejų metų, bet ne daugiau kaip ketverių metų, trukmės arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju, kursas universitete, aukštojo mokslo institucijoje ar kitoje tokio paties lygio išsilavinimą teikiančioje institucijoje, taip pat ir profesinio rengimas, kuris gali būti privalomas papildomai prie povidurinio kurso;
- e) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas sėkmingai baigė bent ketverių metų, arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju, kursą universitete, aukštojo mokslo institucijoje arba kitoje tokio paties lygio išsilavinimą teikiančioje institucijoje, ir jei reikia, profesinio pasirengimo kursą, kuris gali būti privalomas papildomai prie po vidurinio išsilavinimo įgijimo baigto kurso.

12 straipsnis

Vienodas kvalifikacijų traktavimas

Bet koks formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos, patvirtinantis sėkmingą rengimo Bendrijoje baigimą, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojiui tas pačias teises dirbti pagal profesiją arba rengiantį dirbti pagal tą profesiją, laikomas formalios kvalifikacijos, kurios tipą reglamentuoja 11 straipsnis, įskaitant atitinkamą lygį, įrodymu.

Bet kokia profesinė kvalifikacija, kuri, nors ir neatitinka kilmės valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų reikalavimų dėl užsiėmimo profesija, tačiau suteikia turėtojiui įgytas teises pagal šias nuostatas, taip pat laikoma tokios formalios kvalifikacijos įrodymu tokiomis pačiomis sąlygomis kaip išdėstyta pirmojoje pastraipoje. Ši nuostata taikoma ypač tuomet, kai kilmės valstybė narė padidina išsilavinimo, kuris yra būtinas norint pradėti užsiimti ir užsiiminėti profesija, lygį, ir jei asmuo, įgijęs išsilavinimą, kuris neatitinka naujų kvalifikacijos reikalavimų, naudojasi pagal nacionalinius įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus įgytomis teisėmis; šiuo atveju priimančioji valstybė narė, siekdama taikyti 13 straipsnį, įskaito ankstesnį formalųjį išsilavinimą kaip atitinkantį naująjį išsilavinimo lygį.

13 straipsnis

Pripažinimo reikalavimai

1. Jei užsiimti reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifi-

kaciją, tos valstybės narės kompetentinga institucija leidžia dirbti pagal tą profesiją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams, tiems pareiškėjams, kurie turi kompetenciją patvirtinantį dokumentą ar formalios kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja norint užsiimti ta profesija jos teritorijoje.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

- a) jie turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas;
- b) jie turi patvirtinti, kad profesinės kvalifikacijos lygis yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip viena pakopa žemesnis už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės, kaip aprašyta 11 straipsnyje.

2. Galimybė dirbti pagal profesiją, kaip aprašyta 1 dalyje, taip pat suteikiama pareiškėjams, kurie per pastaruosius 10 metų dvejus metus visu etatu dirbo pagal toje dalyje nurodytą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, jei tie pareiškėjai turi vieną ar daugiau kompetencijų patvirtinančių dokumentų arba formalią kvalifikaciją įrodančius dokumentus.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

- a) jie turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas;
- b) jie turi patvirtinti, kad profesinės kvalifikacijos lygis yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip pakopa žemesnis už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės, kaip aprašyta 11 straipsnyje;
- c) jie turi patvirtinti, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

Pirmoje pastraipoje nurodyta dvejų metų profesinė patirtis gali būti nereikalaujama, jei pareiškėjo turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina reglamentuojamą rengimą pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą kvalifikacijų lygiuose, aprašytuose 11 straipsnio b, c, d arba e punktuose. III priede išvardytos reglamentuojamo rengimo rūšys laikomos tokiu reglamentuojamu rengimu lygyje, aprašytame 11 straipsnio c punkte. III priedo sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, kad būtų atsižvelgta į reglamentuojamą rengimą, kuris suteikia panašų profesinį standartą ir kuriuo mokomas asmuo rengiamas panašaus lygio pareigoms ir funkcijoms.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies b punkto ir 2 dalies b punkto, priimančioji valstybė narė leidžia pradėti užsiimti ir užsiiminėti reglamentuojama profesija, jei dirbti pagal šią profesiją jos teritorijoje leidžiama tik turint kvalifikaciją, patvirtinančią sėkmingą aukštąjį ar universitetinį išsilavinimą, įgytą per ketverių metų trukmės kursą, ir kai pareiškėjas turi kvalifikaciją, nurodytą 11 straipsnio c punkte.

14 straipsnis

Kompensacinės priemonės

1. 13 straipsnis nedraudžia priimančiai valstybei narei reikalauti, kad pareiškėjas baigtų iki trejų metų trunkantį adaptacijos laikotarpį arba atliktų jo tinkamumo testą, jei:

- a) rengimo, dėl kurio jis pateikia įrodymą pagal 13 straipsnio 1 arba 2 dalies nuostatas, trukmė yra bent vieneriais metais trumpesnė už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės;
- b) jo įgytas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kuriems skirtas formalios kvalifikacijos įrodymas, kurio reikalauja priimančioji valstybė narė;
- c) reglamentuojama profesija priimančioje valstybėje narėje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių nėra atitinkamoje profesijoje kilmės valstybėje narėje, kaip nustatyta 4 straipsnio 2 dalyje, ir šį skirtumą sudaro specifinis rengimas, kuris yra reikalaujamas priimančiojoje valstybėje narėje ir apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kuriems skirtas kompetenciją patvirtinantis dokumentas ar formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Jei priimančioji valstybė narė pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji turi pasiūlyti pareiškėjui pasirinkti adaptacijos laikotarpį ar tinkamumo testą.

Jei valstybė narė mano, kad dėl tam tikros profesijos būtina nukrypti nuo pirmesnėje dalyje nurodyto reikalavimo suteikti pareiškėjui galimybę pasirinkti adaptacijos laikotarpį ar tinkamumo testą, ji iš anksto informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją ir pateikia pakankamą leidžiančios nukrypti nuostatos pagrindimą.

Jei, gavusi visų būtiną informaciją, Komisija mano, kad antroje pastraipoje nurodyta leidžianti nukrypti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka Bendrijos teisės, ji per tris mėnesius paprašo atitinkamos valstybės narės atsakyti taikyti numatomą priemonę. Jei per pirmiau minėtą terminą Komisija nieko nenusprendžia, leidžianti nukrypti nuostata gali būti taikoma.

3. Jei dirbant pagal profesiją reikia gerai žinoti nacionalinę teisę, ir dirbant pagal tą profesiją konsultavimas ir/arba pagalba

nacionalinės teisės klausimais yra esminis ir pastovus tos profesinės veiklos ypatumas, priimančioji valstybė narė, nukrypdamą nuo 2 dalyje nustatyto pareiškėjo teisės pasirinkti principo, gali numatyti adaptacijos laikotarpį arba tinkamumo testą.

Tai taip pat taikoma 10 straipsnio b ir c punktų atvejais, 10 straipsnio d punkto atveju dėl gydytojų ir gydytojų odontologų, 10 straipsnio f punkto atveju, — kai atvykusysis siekia pripažinti kitoje valstybėje narėje, kurioje atitinkama profesine veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto, rengiamo pagal kursą, po kurio suteikiami V priedo 5.2.2 punkte ir 10 straipsnio g punkte išvardyti profesiniai vardai, formalios kvalifikacijos įrodymą.

10 straipsnio a punkte nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė gali reikalauti adaptacijos laikotarpio arba atlikti tinkamumo testą, jei atvykusysis užsiima profesine veikla savarankiškai arba kaip įmonės vadovas ir tam reikia žinoti ir taikyti specialias galiojančias nacionalines taisykles, o priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos iš savo šalies piliečių, kad jiems būtų leista užsiimti tokia veikla, reikalauja jas žinoti ir taikyti.

4. Taikant šio straipsnio 1 dalies b ir c punktus, „iš esmės skirtingi dalykai“ — tai dalykai, kuriuos būtina žinoti, norint užsiimti profesija, ir kurių atvykusiojo pabaigto rengimo trukmė ar turinys labai skiriasi nuo priimančiosios valstybės narės reikalaujamųjų.

5. Šio straipsnio 1 dalis taikoma tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Svarbiausia, jei valstybė narė ketina reikalauti, kad pareiškėjas baigtų adaptacijos laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, ji iš pradžių turi įsitikinti, ar žinios, pareiškėjo įgytos per profesinę patirtį valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, gali visiškai arba iš dalies užpildyti 4 dalyje nurodytus esminius skirtumus.

15 straipsnis

Kompensacinių priemonių atsisakymas remiantis bendrosiomis platformomis

1. Šiame straipsnyje „bendrosios platformos“ — tai kriterijų rinkinys, tinkamas kompensuoti profesinių kvalifikacijų esminius skirtumus, nustatytus tarp įvairiose valstybėse narėse esančių tam tikros profesijos rengimo reikalavimų. Šie esminiai skirtumai nustatomi palyginant rengimo trukmę ir turinį bent dviejuose trečdaliuose valstybių narių, įskaitant visas valstybes nares, kurios reglamentuoja tą profesiją. Rengimo turinio skirtumai gali susidaryti dėl esminių skirtumų tarp profesinių veiklų sričių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtas bendrąsias platformas Komisijai gali teikti valstybės narės arba profesinės asociacijos arba organizacijos, atstovaujančios nacionaliniu ir Europos lygiu. Jei Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, susidaro nuomonę, kad bendrosios platformos projektas padeda abipusiam profesinių kvalifikacijų pripažinimui, ji gali priemonių projektą pateikti tvirtinti 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Jei pareiškėjo profesinė kvalifikacija atitinka pagal šio straipsnio 2 dalį patvirtintoje priemonėje nustatytus kriterijus, priimančioji valstybė narė turėtų nutraukti kompensacinių priemonių pagal 14 straipsnį taikymą.

4. Šio straipsnio 1–3 dalys neturi poveikio valstybių narių kompetencijai nuspręsti dėl profesinės kvalifikacijos, kuri reikalinga norint užsiimti profesija jų teritorijoje, taip pat dėl jų profesinio rengimo sistemų turinio bei organizavimo.

5. Jei valstybė narė mano, kad pagal 2 dalį patvirtintoje priemonėje nustatyti kriterijai nebesuteikia pakankamų garantijų dėl profesinės kvalifikacijos, ji apie tai atitinkamai informuoja Komisiją, kuri, jei reikia, pateikia priemonės projektą 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

6. Komisija iki 2010 m. spalio 20 d., pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šio straipsnio veikimą ir, jei reikia, atitinkamus pasiūlymus dėl šio straipsnio pakeitimo.

II SKYRIUS

Profesinės patirties pripažinimas

16 straipsnis

Profesinės patirties reikalavimai

Jei valstybėje narėje leidžiama užsiimti viena iš IV priede išvardytų veiklos rūšių turint bendrųjų, komercinių ar profesinių žinių ir gebėjimų, ta valstybė narė pripažįsta ankstesnį užsiėmimą ta veikla kitoje valstybėje narėje kaip pakankamą tokių žinių ir gebėjimų įrodymą. Veikla turėjo būti užsiimama pagal 17, 18 ir 19 straipsnius.

17 straipsnis

IV priedo I sąraše išvardytos veiklos rūšys

1. IV priedo I sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

- a) šešerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, arba
- b) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, jei asmuo įrodo, kad atitinkamai veiklai anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės įstaigos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba
- c) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip dvejų metų trukmės rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba
- d) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba
- e) penkerius metus iš eilės vadovaujančiose pareigose, iš kurių bent trejus metus jis ėjo technines pareigas ir buvo atsakingas už bent vieną įmonės skyrių, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės profesinį rengimą atitinkamai veiklai, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį.

2. Šio straipsnio a ir d atvejais veikla neturėjo būti baigta užsiimti anksčiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamas asmuo pateikia išsamų prašymą 56 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

3. Šio straipsnio 1 dalies e punktas netaikomas ISIC nomenklatūros Ex 855 grupės veiklos rūšiai — kirpykloms.

18 straipsnis

IV priedo II sąraše išvardytos veiklos rūšys

1. IV priedo II sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:
- a) penkerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, arba
 - b) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, jei asmuo įrodo, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent trejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės įstaigos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba

- c) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent dvejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba
- d) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba
- e) penkerius metus iš eilės pagal darbo sutartį, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent trejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba
- f) šešerius metus iš eilės pagal darbo sutartį, jei asmuo gali įrodyti, kad atitinkamai veiklai jis anksčiau baigė bent dvejų metų profesinį rengimą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės institucijos įvertintą kaip visiškai galiojantį.
2. a ir d atvejais veikla neturėjo būti baigta užsiimti anksčiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamas asmuo pateikia išsamų prašymą 56 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

19 straipsnis

IV priedo III sąraše išvardytos veiklos rūšys

1. IV priedo III sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:
- a) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar įmonės vadovu, arba
- b) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė profesinį rengimą atitinkamai veiklai, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės įstaigos įvertintą kaip visiškai galiojantį, arba
- c) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai arba įmonės vadovu, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį bent trejus metus, arba
- d) trejus metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jei asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė profesinį rengimą atitinkamai veiklai, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymė-

jimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip visiškai galiojantį.

2. a ir c atvejais veikla neturėjo būti nustota užsiimti anksčiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamas asmuo pateikė išsamų prašymą 56 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

20 straipsnis

IV priedo veiklos rūšių sąrašų keitimas

Siekiant atnaujinti arba paaikškinti nomenklatūrą, IV priedo veiklos rūšių, kurioms taikomas profesinės patirties pripažinimas pagal 16 straipsnį, sąrašai gali būti iš dalies keičiami 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, jei dėl to nepasikeičia veiklos rūšys, susijusios su atskiromis kategorijomis.

III SKYRIUS

Pripažinimas remiantis būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

21 straipsnis

Automatinio pripažinimo principas

1. Kiekviena valstybė narė pripažįsta tokių gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, vaistinininko ir architekto profesine veikla, kurios rūšys išvardytos atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose, kuris atitinka būtiniausių rengimo reikalavimus, nurodytus atitinkamai 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 ir 46 straipsniuose, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokių įrodymą savo teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir jos išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.

Tokių formalios kvalifikacijos įrodymus turi išduoti valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu turi būti išduodami ir atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose išvardyti pažymėjimai.

Pirmos ir antros pastraipų nuostatos neturi įtakos įgytomis teisėmis, nurodytoms 23, 27, 33, 37, 39 ir 49 straipsniuose.

2. Kiekviena valstybė narė užsiėmimo bendrąja medicinos praktika pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą tikslais pripažįsta V priedo 5.1.4 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės taikydamos 28 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus.

Pirmesnės pastraipos nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms 30 straipsnyje.

3. Kiekviena valstybė narė pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės, išvardytos V priedo 5.5.2 punkte, ir kuris atitinka 40 straipsnyje nurodytus būtiniausius rengimo reikalavimus ir 41 straipsnyje numatytus kriterijus, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą savo teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir jos išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas. Ši nuostata neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms 23 ir 43 straipsniuose.

4. Valstybės narės nėra įpareigosios pripažinti V priedo 5.6.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą steigiant naujas visuomenei skirtas vaistines. Taikant šią dalį naujomis vaistinėmis taip pat laikomos vaistinės, kurios veikia trumpiau nei trejus metus.

5. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas V priedo 5.7.1 punkte, kuris automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1 dalį, įrodo rengimo kurso pabaigimą, kuris prasidėjo ne anksčiau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademinių metais.

6. Kiekviena valstybė narė leidžia užsiimti gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininčių profesine veikla, jei turimas atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo savo rengimo metu ir, kai tai reikalinga, įgijo žinias ir įgūdžius, nurodytus 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje ir 44 straipsnio 3 dalyje.

24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje ir 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos žinios ir įgūdžiai gali būti iš dalies keičiami 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant juos suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

7. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, kurias ji patvirtina dėl šio skyriaus reglamentuojamos srities formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo. Be to, kiek tai susiję su 8 skirsnyje nurodytos srities formalios kvalifikacijos įrodymu, šis pranešimas siunčiamas kitoms valstybėms narėms.

Komisija skelbia atitinkamą pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nurodydama valstybių narių patvirtintus oficialią kvalifikaciją įrodančius profesinius vardus ir, kai reikia, formalios kvalifikacijos įrodymą išduodančią instituciją, su juo pateikiamą pažymėjimą ir atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose nurodytą atitinkamą profesinį profesinį vardą.

22 straipsnis

Bendrosios rengimo nuostatos

Siejant su 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 ir 46 straipsniuose nurodytu rengimu:

- a) valstybės narės gali leisti nenuoseklųjį rengimą pagal kompetentingų institucijų nustatytus reikalavimus; tos institucijos užtikrina, kad bendra tokio rengimo trukmė, lygis ir kokybė būtų ne prastesni už rengimo pagal dieninio mokymo programą;
- b) pagal kiekvienos valstybės narės nustatytą tvarką tęstinis rengimas turi užtikrinti, kad studijas pabaigę asmenys gebėtų neatsilikti nuo profesijos raidos ir užsiimtų saugia bei veiksminga praktika.

23 straipsnis

Įgytos teisės

1. Nepažeidžiant specifinių atitinkamų profesijų įgytų teisių, tais atvejais, kai valstybių narių turimi formalios kvalifikacijos įrodymai, suteikiantys galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininčio profesine veikla, neatitinka visų 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 ir 44 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, kiekviena valstybė narė pripažįsta pakankamu tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jis patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimo kursas, prasidėjęs iki V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų atskaitos datų, ir kartu pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad turėtojas veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

2. Tokios pačios nuostatos taikomos formalios kvalifikacijos įrodymui, suteikiančiam galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, gautam buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, neatitinkančiam visų būtiniausių 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 ir 44 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, jei toks įrodymas patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimo kursas, prasidėjęs iki:

a) pagrindinio rengimo gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, pagrindinio rengimo gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko — 1990 m. spalio 3 d. ir

b) gydytojo specialisto — iki 1992 m. balandžio 3 d.

Pirmoje pastraipoje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia turėtojui teisę užsiimti profesine veikla visoje Vokietijos teritorijoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas.

3. Nepažeidžiant 37 straipsnio 1 dalies nuostatų, kiekviena valstybė narė pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, kuri turi valstybių narių piliečiai, išduotą buvusioje Čekoslovakijoje, arba kurių rengimas Čekijoje ir Slovakijoje prasidėjo iki 1993 m. sausio 1 d., kai bet kurios iš minėtų valstybių narių institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o architektų atveju — kaip VI priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, dėl galimybės užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko profesine veikla, nurodyta 45 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta 48 straipsnyje.

Kartu su tokiu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas tų pačių institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

4. Kiekviena valstybė narė pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profe-

sine veikla, kuri turi valstybių narių piliečiai, išduotą buvusioje Sovietų Sąjungoje, arba kurių rengimas prasidėjo:

a) Estijoje — iki 1991 m. rugpjūčio 20 d.;

b) Latvijoje — iki 1991 m. rugpjūčio 21 d.;

c) Lietuvoje — iki 1990 m. kovo 11 d.,

jei bet kurios iš trijų pirmiau minėtų valstybių narių institucijos patvirtina, kad toks įrodymas turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų įrodymas, o architektų atveju — kaip VI priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, dėl galimybės užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko profesine veikla, nurodyta 45 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta 48 straipsnyje.

Kartu su tokiu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas tų pačių institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

Buvusios Sovietų Sąjungos išduotų veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų atveju arba tuomet, kai rengimas Estijoje prasidėjo iki 1991 m. rugpjūčio 20 d., kartu su pirmesnėje pastraipoje nurodytu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas Estijos institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jos teritorijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

5. Kiekviena valstybė narė pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, kuri turi valstybių narių piliečiai, išduotą buvusioje Jugoslavijoje, arba kurių rengimas Slovėnijoje prasidėjo iki 1991 m. birželio 25 d., kai minėtos valstybės narės institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o architektų atveju — kaip VI priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas, dėl galimybės užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, specializuoto gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko profesine veikla, nurodyta 45 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta 48 straipsnyje.

Kartu su tokiu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu turi būti pateikiamas tų pačių institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

6. Kiekviena valstybė narė valstybės narės piliečiams, kurių gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas neatitinka tai valstybei narei V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų profesinių vardų, kaip pakankamą pripažįsta tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, su kuriuo pateikiamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pažymėjimas turi nurodyti, kad formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina sėkmingą rengimo kurso pabaigimą atitinkamai pagal šios direktyvos 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 ir 44 straipsnius ir jį išdavusi valstybė narė traktuoja taip pat, kaip kvalifikaciją, kurios profesiniai vardai išvardyti V priedo 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose.

2 skirsnis

Medicinos gydytojai

24 straipsnis

Pagrindinis medicininis rengimas

1. Į pagrindinį medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas universitete.

2. Pagrindinį medicininį rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip šešių metų trukmės studijos arba 5 500 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas.

Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., pirmoje pastraipoje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių universitetinio lygio praktinis rengimas pagal dieninio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.

3. Pagrindinis medicininis rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama medicina, žinių ir gerai suprastų mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funk-

cijų įvertinimo principus, mokslškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

b) pakankamai suprastų sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip pat ir ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;

c) pakankamai žinių apie klinikinės medicinos disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būtų visapusiškai susipažinęs su psichikos ir somatinio pobūdžio ligomis, profilaktika, diagnostika bei gydymu ir žmonių reprodukcija;

d) tinkamą klinikinę patirtį ligoninėse, esant tinkamai priežiūrai.

25 straipsnis

Specializuotas medicininis rengimas

1. Į specializuotą medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigus patvirtintas šešių metų studijas, kaip 24 straipsnyje nurodytos rengimo programos dalį, kurių metu rengiamas asmuo įgyja reikiamų pagrindinių medicinos žinių.

2. Specializuotą medicininį rengimą turi sudaryti teorinis ir praktinis rengimas universitete arba medicinos mokomojoje ligoninėje arba, kai taikytina, sveikatos priežiūros įstaigoje, tuo tikslu patvirtintoje kompetentingų institucijų ar įstaigų.

Valstybės narės užtikrina, kad V priedo 5.1.3 punkte nurodytų specializuoto medicininio rengimo kursų trukmė būtų ne trumpesnė kaip nurodyta tame punkte. Rengimas turi būti prižiūrimas kompetentingų institucijų ar įstaigų. Jis turi apimti rengiamo gydytojo specialisto asmeninį dalyvavimą veikloje ir su tuo susijusią atsakomybę teikiant atitinkamas paslaugas.

3. Rengimas turi vykti pagal dieninio mokymo programą specializuotose įstaigose, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos. Jis turi apimti dalyvavimą padalinio, kuriame vyksta rengimas, visų rūšių medicinos veiklose, įskaitant darbą pagal iškvietimą (budėjimą), taip, kad rengiamas specialistas kompetentingų institucijų nustatyta tvarka paskirtų visą savo teorinę veiklą praktiniam ir teoriniam rengimuisi visą darbo savaitę ir visus metus. Už tokį darbą turi būti atitinkamai atlyginama.

4. Valstybės narės išduoda specializuoto medicininio rengimo įrodymą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.1.1 punkte nurodytas pagrindinio medicininio rengimo įrodymas.

5. V priedo 5.1.3 punkte nurodyti trumpiausieji rengimo laikotarpiai gali būti keičiami 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant juos suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

26 straipsnis

Specializuoto medicininio rengimo tipai

21 straipsnyje nurodytas gydytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymas — tai toks įrodymas, kurį suteikia V priedo 5.1.2 punkte nurodytos kompetentingos institucijos ar įstaigos po atitinkamo specializuoto rengimo pagal įvairiose valstybėse narėse taikomus profesinius vardus, nurodytus V priedo 5.1.3 punkte.

Dėl naujų medicinos specialybių, bendrų bent dviems penktadaliams valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.1.3 punktą gali būti nuspręsta 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, siekiant atnaujinti šią direktyvą atsižvelgiant į nacionalinių teisės aktų pakeitimus.

27 straipsnis

Gydytojams specialistams būdingos įgytos teisės

1. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti gydytojų specialistų, kurių specializuotą nenuoseklų medicininį rengimą reglamentavo nuo 1975 m. birželio 20 d. galiojusios įstatymų bei kitų teisės aktų nuostatos ir kurie savo specializuotą rengimą pradėjo ne vėliau kaip 1983 m. gruodžio 31 d., kad kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu jie turėtų pažymėjimą, patvirtinantį, kad jie veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki to pažymėjimo išdavimo.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikaciją, suteiktą Ispanijoje gydytojams, pabaigusiems specializuotą rengimą iki 1995 m. sausio 1 d., net jei tas rengimas neatitinka 25 straipsnyje numatytų būtiniausių reikalavimų, jei kvalifikacija patvirtinama kompetentingų Ispanijos institucijų išduotu pažymėjimu, patvirtinančiu, kad atitinkamas asmuo išlaikė specialios profesinės kompetencijos egzaminą, surengtą pagal išskirtines priemones dėl pripažinimo, nustatytas Karališkuoju dekretu 1497/99, siekiant nustatyti, ar atitinkamas asmuo turi žinių ir įgūdžių, sulyginamų su gydytoju, turinčiu gydytojo specialisto kvalifikaciją, apibrėžtą Ispanijai V priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose.

3. Kiekviena valstybė narė, kuri panaikino savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su gydytojo specialisto, nurodyto V priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose, formalios kvalifikacijos įrodymo suteikimu, ir kuri patvirtino priemones, susijusias su įgytomis teisėmis savo piliečiams, suteikia kitų valstybių narių piliečiams teisę pasinaudoti tomis priemonėmis, jei toks formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas iki datos, kurią priimančioji valstybė narė nustojo išdavinėti tokius atitinkamos specialybės įrodymus.

Šių nuostatų panaikinimo datos nustatytos V priedo 5.1.3 punkte.

28 straipsnis

Šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas

1. Į šeimos medicinos praktikos specialųjį rengimą turi būti priimami tik asmenys, gavę diplomą, patvirtinantį, kad baigtos šešerių metų studijos, kaip 24 straipsnyje nurodytos rengimo programos dalis.

2. Šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas, kurį baigus suteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, išduotas iki 2006 m. sausio 1 d., turi trukti ne trumpiau kaip dvejus metus pagal dieninio mokymo programą. Jei formalios kvalifikacijos įrodymas išduotas po tos datos, rengimas turi trukti ne trumpiau kaip trejus metus pagal dieninio mokymo programą.

Kai 24 straipsnyje nurodytoje rengimo programoje yra praktinis rengimas, kuris vykdomas patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje šeimos medicinos paslaugas, arba kurioje vykdoma nustatyta šeimos medicinos praktikos dalis arba patvirtintame centre, kuriame gydytojai vykdo pirminę sveikatos priežiūrą, tokio praktinio rengimo trukmė, ne ilgesnė kaip vieneri metai, gali būti įtraukta į pirmoje pastraipoje nurodytą trukmę, kai rengimo pažymėjimai išduodami ne anksčiau kaip 2006 m. sausio 1 d.

Antroje pastraipoje numatyta galimybė turi būti suteikiama tik valstybėms narėms, kuriose šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas truko dvejus metus nuo 2001 m. sausio 1 d.

3. Šeimos medicinos praktikos specialusis rengimas vyksta pagal dieninio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms ar įstaigoms. Jis turi būti labiau praktinis nei teorinis.

Toks praktinis rengimas turi būti vykdomas ne trumpiau nei šešis mėnesius patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą bei teikiančią atitinkamas paslaugas ir ne trumpiau nei šešis mėnesius kaip patvirtintos šeimos medicinos praktikos dalis arba patvirtintame centre, kuriame gydytojai vykdo pirminę sveikatos priežiūrą.

Praktinis rengimas turi vykti kartu su kitomis sveikatos priežiūros institucijomis ar struktūromis, susijusiomis su šeimos medicina. Nepažeidžiant trumpiausių laikotarpių, nustatytų antroje pastraipoje, reikalavimo, ne ilgesnio kaip šešių mėnesių laikotarpio praktinis rengimas gali būti vykdomas ir kitose patvirtintose institucijose ar sveikatos priežiūros struktūrose, susijusiose su šeimos medicina.

Būtina, kad tokio rengimo metu rengiamasis asmeniškai dalyvautų gydytojų, su kuriais jis dirba, profesinėje veikloje ir dalintųsi su tuo susijusia atsakomybe.

4. Valstybės narės išduoda šeimos medicinos praktikos formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.1.1 punkte nurodytas pagrindinio medicininio rengimo formalios kvalifikacijos įrodymas.

5. Valstybės narės gali išduoti V priedo 5.1.4 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą gydytojui, kuris nebaigė šiame straipsnyje numatyto rengimo, tačiau pabaigė kitokią papildomą rengimą, kurį patvirtina valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas. Tačiau jos negali suteikti formalios kvalifikacijos įrodymo, jei žinių lygis kokybiškai nelygiavertis žinioms, įgytoms per šiame straipsnyje numatytą rengimą.

Valstybės narės, *inter alia*, nustato, kiek pareiškėjo turimas papildomas rengimas ir jau įgyta profesinė patirtis gali pakeisti šiame straipsnyje numatytą rengimą.

Valstybės narės gali išduoti V priedo 5.1.4 punkte numatytą formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuomet, jei pareiškėjas turi bent šešių mėnesių šeimos medicinos praktikos arba praktikos centre, kuriame gydytojai suteikia 3 dalyje nurodytų tipų pirminę sveikatos priežiūrą, patirtį.

29 straipsnis

Šeimos gydytojų profesinė veikla

Kiekviena valstybė narė pagal su įgytomis teisėmis susijusias nuostatas leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.1.4 punkte nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

Valstybės narės gali netaikyti šio reikalavimo asmenims, kurie šiuo metu mokosi pagal specialaus šeimos medicinos rengimo programą.

30 straipsnis

Šeimos gydytojams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė nustato įgytas teises. Tačiau ji, kaip įgytą teisę, gali suteikti teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą neturint V priedo 5.1.4 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo visiems gydytojams, kurie turi šią teisę nuo tame punkte nurodytos atskaitos datos pagal nuostatas, taikomas medicinos profesijai, leidžiančias užsiimti pagrindinio rengimo

gydytojo profesine veikla, kurie tuo metu buvo įsisteigę jos teritorijoje, pasinaudodami 21 arba 23 straipsnio nuostatomis.

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos paprašius išduoda pažymėjimą, patvirtinantį turėtojo teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą neturint V priedo 5.1.4 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo gydytojams, kurie naudojami įgytomis teisėmis pagal pirmą pastraipą.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta 1 dalies antroje pastraipoje nurodytus pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams kitų valstybių narių ir savo teritorijoje suteikia tokiems pažymėjimams tokią pačią galią kaip ir savo suteikiamiems formalios kvalifikacijos įrodymams, kurie leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal jos nacionalinę socialinės apsaugos sistemą.

3 skirsnis

Bendrosios praktikos slaugytojai

31 straipsnis

Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas

1. Pradėti bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigus bendrąjį 10 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiavertio lygio egzaminų, skirtų įstoti į mokyklą, kurioje mokoma slaugos, išlaikymą.

2. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas suteikiamas pagal dieninio mokymosi programą ir turi apimti bent V priedo 5.2.1 punkte nurodytą programą.

V priedo 5.2.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei nare keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos arba 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo, kuomet teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip trečdali, o klinikinio rengimo — ne mažiau kaip pusę trumpiausios rengimo trukmės. Valstybės narės gali suteikti dalines išimtis asmenims, kurie dalį savo rengimo įgijo bent lygiavertio lygio kursuose.

Valstybės narės užtikrina, kad slaugytojų rengimą vykdančios institucijos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.

4. Teorinis rengimas — tai slaugytojų rengimo dalis, kurių metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, supratimo ir įgūdžių, būtinų organizuoti, atlikti ir vertinti bendrąją sveikatos priežiūrą. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys slaugos mokyklose ir kitose rengimo institucijos parinktose mokymo įstaigose.

5. Klinikinis rengimas — tai slaugytojų rengimo dalis, kurio metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai arba tiesiogiai sąveikaudami su sveikais arba sergančiais asmenimis ir/arba bendruomene, remdamiesi įgytomis žiniomis ir įgūdžiais, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertį slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoka ne tik kaip dirbti komandoje, bet ir kaip vadovauti jai ir organizuoti visą slaugymą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje.

Šis rengimas vyksta ligoninėse bei kitose sveikatos priežiūros institucijose ir bendruomenėje, atsakant už jį slaugos dėstytojams, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant. Rengimo procese gali dalyvauti ir kitas kvalifikuotas personalas.

Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio veikloje, kuri atitinka jų rengimo kryptį, taip išmokdami prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

6. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ir ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;
- b) pakankamai žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;
- c) reikiamą klinikinę patirtį; tokia patirtis, kuri turėtų būti parenkama pagal jos mokomąją vertę, turėtų būti įgyjama prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui ir vietoje,

kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugymo reikalavimus;

- d) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;
- e) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.

32 straipsnis

Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla

Taikant šią direktyvą, bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla — tai profesinė veikla, nurodyta V priedo 5.2.2 punkte.

33 straipsnis

Bendrosios praktikos slaugytojams būdingos įgytos teisės

1. Taikant bendrąsias įgytų teisių taisykles bendrosios praktikos slaugytojams, 23 straipsnyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

2. Lenkijos bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijoms taikomos tik toliau nurodytos įgytų teisių nuostatos. Jei valstybių piliečių bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo suteiktas arba rengimas prasidėjo Lenkijoje iki 2004 m. gegužės 1 d. ir jis neatitinka 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta tokius bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, jei kartu pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad tie valstybės narės piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Lenkijoje toliau nurodytą laikotarpį:

- a) licencijuoto slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) — ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;
- b) slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis aukštesnįjį išsilavinimą, įgytą medicinos profesinėje mokykloje (*dyplom pielęgniarcki albo pielęgniarstwa dyplomowanej*) — ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

Nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

3. Valstybės narės pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje slaugytojams, kurie pabaigė rengimą iki 2004 m. gegužės 1 d., neatitinkantį 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintą „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akte dėl Akto dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. gegužės 11 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro Reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai — *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. gegužės 13 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija), siekiant patvirtinti, kad atitinkamo asmens žinių ir kompetencijos lygis yra panašus į slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta V priedo 5.2.2 punkte.

4 skirsnis

Gydytojai odontologai

34 straipsnis

Pagrindinis odontologinis rengimas

1. Į pagrindinį odontologinį rengimą leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas valstybės narės universitetuose ar jiems lygiavertėse aukštojo mokslo institucijose.

2. Pagrindinį odontologinį rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, apimančios bent V priedo 5.3.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomas rengimas, pripažintas kaip esantis lygiavertės lygio, arba prižiūrint universitetui.

V priedo 5.3.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

3. Pagrindinis odontologinis rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama odontologija, žinių ir gerai suprastų mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;
- b) pakankamai suprastų sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologiją ir elgseną, taip pat ir fizinės bei socialinės aplinkos įtaką asmens sveikatos būklei tiek, kiek šie veiksniai veikia odontologiją;
- c) pakankamai žinių apie dantų, burnos, žandikaulių ir susijusių audinių, tiek sveikų, tiek nesveikų, sandarą bei funkcijas ir jų ryšį su bendra paciento sveikatos būkle ir fizine bei socialine gerove;
- d) pakankamai klinikinių disciplinų ir metodikos žinių, leidžiančių gydytojui odontologui visapusiškai susipažinti su dantų, burnos, žandikaulių ir susijusių audinių anomalijomis, pakitimais ir ligomis, ir su profilaktine, diagnostine ir terapine odontologija;

e) atitinkamą klinikinę patirtį esant tinkamai priežiūrai.

Šis rengimas turi suteikti jam įgūdžių, būtinų atlikti visus veiksmus, įskaitant anomalijų ir ligų, susijusių su dantų, burnos, žandikaulių ir kitų audinių profilaktika, diagnostika ir gydymu.

35 straipsnis

Specializuotas odontologinis rengimas

1. Į specializuotą odontologinį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigus penkerių metų teorines ir praktines studijas pagal 34 straipsnyje nurodytą rengimo programą arba turint šios direktyvos 23 ir 37 straipsniuose nurodytus dokumentus.

2. Specializuotą odontologinį rengimą turi sudaryti teorinis ir praktinis rengimas universiteto centre, gydymo mokymo ir tyrimų centre arba, kai taikytina, sveikatos priežiūros įstaigoje, tuo tikslu patvirtintoje kompetentingų institucijų ar įstaigų.

Specializuoto odontologinio rengimo pagal dieninio mokymo programą kursų trukmė turi būti ne trumpesnė kaip treji metai ir juos turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Tai apima rengiamo gydytojo odontologo asmeninį dalyvavimą atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybę.

Minimalus rengimo laikotarpis, nurodytas antrojoje pastraipoje, gali būti keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

3. Valstybės narės išduoda specializuoto odontologinio rengimo įrodymą tik tuomet, jei turimas V priedo 5.3.2 punkte nurodytas pagrindinio odontologinio rengimo įrodymas.

36 straipsnis

Gydytojų odontologų profesinė veikla

1. Taikant šią direktyvą, gydytojų odontologų profesinė veikla — tai šio straipsnio 3 dalyje apibrėžta profesinė veikla, vykdoma pagal V priedo 5.3.2 punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją.

2. Gydytojo odontologo profesija turi būti grindžiama 34 straipsnyje nurodytu odontologiniu rengimu ir tai yra savita profesija, skirtinga nuo kitų bendrojo pobūdžio ar specializuotų medicinos profesijų. Norint užsiimti gydytojo odontologo veikla, būtina turėti V priedo 5.3.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą. Tokio formalios kvalifikacijos įrodymo turėtojai traktuojami taip pat, kaip tie, kuriems taikomas 23 arba 37 straipsnis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gydytojais odontologais paprastai galėtų užsiimti dantų, burnos, žandikaulių ir gretimų audinių anomalijų ir ligų profilaktikos, diagnostikos ir gydymo veikla, reikiama atsižvelgus į normines nuostatas ir profesinės etikos taisykles V priedo 5.3.2 punkte nurodytomis atskaitos datomis.

37 straipsnis

Gydytojams odontologams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė, siejant su gydytojų odontologų profesine veikla pagal V priedo 5.3.2 punkte nurodytą kvalifikaciją, pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje, Ispanijoje, Austrijoje, Čekijoje ir Slovakijoje asmenims, kurie pradėjo savo medicininį rengimą ne vėliau kaip tam priede atitinkamai valstybei narei nurodytą atskaitos datą, jei turimas tos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

Pažymėjimas turi patvirtinti, kad yra laikomasi tokių reikalavimų:

a) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė toje valstybėje 36 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau

kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

b) tiems asmenims leista užsiimti minėta veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.3.2 punkte tai valstybei narei išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

Asmenims, kurie sėkmingai pabaigė bent tris studijų metus, kurie atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti kaip lygiaverčiai 34 straipsnyje nurodytam rengimui, antros pastraipos a punkte nurodytas trejų metų praktinio darbo patirties reikalavimas netaikomas.

Kalbant apie Čekiją ir Slovakiją, buvusioje Čekoslovakijoje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas pripažįstamas taip pat kaip ir Čekijos bei Slovakijos formalios kvalifikacijos įrodymas ir tokiais pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos pirmesnėse pastraipose.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje asmenims, kurie pradėjo savo universitetinį medicinos rengimą po 1980 m. sausio 28 d. ir ne vėliau kaip 1984 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

Pažymėjimas turi patvirtinti, kad yra laikomasi tokių reikalavimų:

a) atitinkami asmenys išlaikė tinkamumo testą, organizuotą kompetentingų Italijos institucijų, siekiant nustatyti, ar tų asmenų žinių ir įgūdžių lygis atitinka turimą asmenų, turinčių V priedo 5.3.2 punkte Italijai nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

b) jie veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Italijoje 36 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

c) jiems leista užsiimti 36 straipsnyje nurodyta veikla arba jei veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė ja tomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.3.2 punkte Italijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

Asmenims, kurie sėkmingai pabaigė bent trejus studijų metus, kurie atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti kaip lygiaverčiai 34 straipsnyje nurodytam rengimui, antros pastraipos a punkte nurodytas trejų metų praktinio darbo patirties reikalavimas netaikomas.

Asmenys, kurie pradėjo savo universitetinį medicininį rengimą po 1984 m. gruodžio 31 d., traktuojami taip pat, kaip pirmiau nurodytieji, jei pirmiau minėtos trejų metų studijos prasidėjo iki 1994 m. gruodžio 31 d.

5 skirsnis

Veterinarijos gydytojai

38 straipsnis

Veterinarijos gydytojų rengimas

1. Veterinarijos gydytojų rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal dieninio mokymo programą, apimančios bent V priedo 5.4.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomas rengimas, pripažintas kaip esantis lygiavertio lygio, arba prižiūrint universitetui.

V priedo 5.4.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

2. Į veterinarijos gydytojų rengimą leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas valstybės narės universitete ar aukštojo mokslo institucijose, kurių lygis valstybės narės pripažintas kaip lygiavertis atitinkamoms studijoms.

3. Veterinarijos gydytojo rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių;
- b) pakankamai žinių apie sveikų gyvūnų sandarą ir funkcijas, gyvulininkystę, reprodukciją ir higieną bendrai, taip pat ir apie jų šėrimą, įskaitant jų poreikius atitinkančio pašaro gamybos ir konservavimo technologiją;
- c) pakankamai žinių apie gyvūnų elgseną ir apsaugą;
- d) pakankamai žinių apie gyvūnų ligų priežastis, kilmę, eigą, poveikį, diagnostiką ir gydymą, nagrinėjant atskirai arba grupėmis, įskaitant specialias žinias apie ligas, kurios gali būti perduotos žmonėms;
- e) pakankamai profilaktinės medicinos žinių;
- f) pakankamai žinių apie higieną ir technologiją, taikomų gyvūninių maisto produktų ar žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamybai ir pateikimui į apyvartą;

g) pakankamai žinių apie su pirmiau išvardytais dalykais susijusias įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas;

h) tinkamą klinikinę ir kitą praktinę patirtį, taikant reikiamą priežiūrą.

39 straipsnis

Veterinarijos gydytojams būdingos įgytos teisės

Nepažeidžiant 23 straipsnio 4 dalies, vertindamos valstybių narių piliečius, kurių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba kurių rengimas prasidėjo Estijoje iki 2004 m. gegužės 1 d., valstybės narės pripažįsta tokių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, jei kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla Estijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

6 skirsnis

Akušeriai

40 straipsnis

Akušerių rengimas

1. Akušerių rengimą turi sudaryti iš viso bent:

- a) specialus akušerių rengimas pagal dieninio mokymo programą, kurį sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės teorinės ir praktinės studijos (I būdas), apimantis bent V priedo 5.5.1 punkte nurodytą programą, arba
- b) 18 mėnesių trukmės specialus akušerių rengimas pagal dieninio mokymo programą (II būdas), apimantis bent V priedo 5.5.1 punkte nurodytą programą, kuris nebuvo lygiavertis bendrosios praktikos slaugytojų rengimui.

Valstybės narės užtikrina, kad akušerių rengimą vykdančios institucijos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą visą studijų programos laiką.

V priedo 5.5.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

2. Į akušerio rengimą leidžiama priimti tik įvykdžius tokius reikalavimus:

- a) I būdas — baigus bent pirmuosius dešimt metų vidurinio lavinimo kurso mokykloje, arba
- b) II būdas — turint bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą V priedo 5.2.2 punkte.

3. Akušerio rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;
- b) pakankamai profesinės etikos ir teisės aktų žinių;
- c) pakankamai žinių apie akušerijos ir naujagimių biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją, taip pat žinių apie ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos ir jo elgsenos;
- d) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose prižiūrint kvalifikuotam akušerijos personalui;
- e) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.

41 straipsnis

Akušerio formalios kvalifikacijos įrodymo pripažinimo tvarka

1. V priedo 5.5.2 punkte nurodytas akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas pagal 21 straipsnį, jei jis atitinka tokius kriterijus:

- a) baigtas ne trumpesnis kaip trejų metų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą:
 - i) kurį buvo leista pradėti turint diplomą, pažymėjimą ar kitą įrodymą, leidžiantį stoti į universitetus ar kitas aukštojo mokslo institucijas arba kitaip garantuojantį lygiavertį žinių lygį, arba
 - ii) po dvejų metų praktinio darbo, po kurio buvo išduotas pažymėjimas pagal 2 dalies nuostatas;
- b) baigtas ne trumpesnis kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą, kuris buvo pradėtas turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą;

- c) baigtas ne trumpesnis kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą, kuris buvo pradėtas turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, ir vienerių metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis 2 dalies nuostatomis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pažymėjimą išduoda kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos. Jis patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs formalią akušerio kvalifikaciją, atitinkamą laikotarpį tinkamai užsiėmė akušerio veikla tuo tikslu patvirtintoje ligoninėje ar sveikatos priežiūros įstaigoje.

42 straipsnis

Akušerio profesinė veikla

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos akušerių veiklai, kiekvienos valstybės narės apibrėžtai nepažeidžiant 2 dalies ir vykdomai pagal V priedo 5.5.2 punkte nurodytus profesinius profesinius vardus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad akušeriai galėtų užsiimti bent tokia veikla:

- a) patikimos šeimos planavimo informacijos ir patarimų teikimu;
- b) nėštumo nustatymu ir normalaus nėštumo stebėjimu, atliekant būtinus normalaus nėštumo eigos stebėjimo tyrimus;
- c) nurodymu ar patarimu dėl tyrimų, būtinų kuo anksčiau diagnozuoti rizikingą nėštumą;
- d) pasirengimo motinystei bei tėvystei programų teikimu ir visapusišku rengimu gimdymui, įskaitant patarimus dėl higienos ir mitybos;
- e) rūpinimusi ir parama motinai gimdant ir vaisiaus būklės stebėjimu gimdoje reikiamomis klinikinėmis ir techninėmis priemonėmis;
- f) savaiminio gimdymo priėmimu, įskaitant reikiamą epiziotomiją, o skubiais atvejais — gimdymą sėdmenine pirmeiga;
- g) motinos ar kūdikio sveikatai grėsmingų požymių atpažinimu, dėl kurių būtina kreiptis į gydytoją, ir, jei reikia, pagalba pastarajam; reikiamų skubių priemonių ėmimusi nesant gydytojo, visų pirma placentos pašalinimu ranka, gimdos patikrinimu ranka;

- h) naujagimio ištyrimu ir priežiūra; iškilus poreikiui, imantis visos būtinos iniciatyvos, o jei reikia — nedelsiant imantis atgaivinimo;
- i) rūpinimusi ir motinos stebėjimu gimdyviniu laikotarpiu, suteikiant motinai visus būtinus patarimus dėl kūdikio priežiūros, kad pastaroji galėtų užtikrinti geriausią naujagimio vystymąsi;
- j) gydytojų nurodyto gydymo vykdymu;
- k) būtinų raštiškų ataskaitų rengimu.

43 straipsnis

Akušeriams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė valstybės narės piliečių, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka visus 40 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus, tačiau kuris pagal 41 straipsnį nepripažįstamas, jei kartu nepateikiamas 41 straipsnio 2 dalyje nurodytas praktinio darbo patirties pažymėjimas, atveju kaip pakankamą pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, tų valstybių narių išduotą iki V priedo 5.5.2 punkte nurodytos atskaitos datos, pateikiamą kartu su pažymėjimu, nurodantį, kad šie piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi valstybių narių piliečiams, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas rengimas, įgytas buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje ir atitinkantis visus 40 straipsnyje nustatytus rengimo reikalavimus, jei pagal 41 straipsnį formalios kvalifikacijos įrodymas nepripažįstamas, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas 41 straipsnio 2 dalyje nurodytas praktinio darbo patirties pažymėjimas, patvirtinantis, kad rengimo kursas buvo pradėtas iki 1990 m. spalio 3 d.

3. Lenkijos akušerio formalios kvalifikacijos įrodymui taikomos tik toliau nurodytos įgytų teisių nuostatos.

Jei valstybių piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas buvo suteiktas arba rengimas prasidėjo Lenkijoje iki 2004 m. gegužės 1 d. ir jis neatitinka 40 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta tokius akušerio formalios kvalifikacijos įrodymus, jei kartu pateikiamas pažymėjimas, nurodantis, kad tie valstybės narės piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė akušerio veikla toliau nurodytą laikotarpį:

- a) licencijuoto akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas (*dyplom licencjata położnictwa*) — ne trumpiau kaip trejus

metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo;

- b) akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis aukštesnįjį išsilavinimą, įgytą medicinos profesinėje mokykloje (*dyplom położnej*), — ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

4. Valstybės narės pripažįsta akušerijos formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje akušeriams, kurie pabaigė rengimą iki 2004 m. gegužės 1 d., neatitinkantį 40 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintą „bakaluro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akte dėl Akto dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. gegužės 11 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro Reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai — *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. gegužės 13 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija), siekiant patvirtinti, kad atitinkamo asmens žinių ir kompetencijos lygis yra panašus į akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta V priedo 5.5.2 punkte.

7 skirsnis

Vaistinininkas

44 straipsnis

Vaistinininko rengimas

1. Į vaistinininko rengimą turi būti leidžiama priimti tik turint diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę pradėti atitinkamas studijas universitetuose ar aukštosiose mokyklose, kurių lygis pripažintas kaip lygiavertis.

2. Vaistinininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės rengimas, apimantis bent jau:

- a) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą universitete ar aukštojoje mokykloje, kurios lygis pripažintas kaip lygiavertis, arba prižiūrint universitetui;
- b) šešių mėnesių praktika visuomenei skirtoje vaistinėje arba ligoninėje, prižiūrint tos ligoninės farmacijos skyriui.

Toks rengimo ciklas turi apimti bent V priedo 5.6.1 punkte aprašytą programą. V priedo 5.6.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

3. Vaistininko rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) pakankamai žinių apie vaistus ir jiems gaminti naudojamus medžiagas;
- b) pakankamai žinių apie vaistų technologiją ir vaistinių preparatų fizinius, cheminius, biologinius ir mikrobiologinius bandymus;
- c) pakankamai žinių apie metabolizmą ir vaistinių preparatų poveikį, toksiškų medžiagų poveikį ir gydymo produktų vartojimą;
- d) pakankamai žinių vertinti mokslinius duomenis apie vaistus, kad gebėtų suteikti reikiamą informaciją remdamasis savo žiniomis;
- e) pakankamai žinių apie teisinius ir kitus reikalavimus, susijusius su farmacine veikla.

45 straipsnis

Vaistininko profesinė veikla

1. Taikant šią direktyvą, vaistininko veikla — tai tokia veikla, kuria užsiimti vienoje ar daugiau valstybių narių leidžiama tik turint profesinę kvalifikaciją ir turintiems V priedo 5.6.2 punkte išvardytų tipų formalios kvalifikacijos įrodymus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad turintieji universiteto ar lygiavertčio lygio farmacijos formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį 44 straipsnio nuostatas, galėtų užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:

- a) vaistinių preparatų formos ruošimu;
- b) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;
- c) vaistinių preparatų tyrimais vaistinių preparatų tyrimo laboratorijoje;
- d) vaistinių preparatų sandėliavimu, saugojimu ir platinimu didmena;

e) vaistinių preparatų ruošimu, tyrimais, sandėliavimu ir tiekimu į visuomenei skirtas vaistines;

f) vaistinių preparatų ruošimu, tyrimais, sandėliavimu ir platinimu ligoninėse;

g) informacijos ir patarimų apie gydymo produktus teikimu.

3. Jei valstybė narė leidžia užsiimti viena iš vaistininko veiklos rūšių tik kartu su V priedo 5.6.2 punkte nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymu turint papildomą profesinę patirtį, ta valstybė narė pripažįsta kaip pakankamą kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, nurodantį, kad atitinkamas asmuo užsiėmė šia veikla kilmės valstybėje narėje panašų laikotarpį.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas pripažinimas netaikomas dvejų metų profesinės patirties laikotarpiui, kurio Liuksemburgo Didžioji Hercogystė reikalauja suteikiant valstybinę visuomenės vaistinės koncesiją.

5. Jei 1985 m. rugsėjo 16 d. valstybė narė rengė konkurencinius egzaminus, skirtus iš 2 dalyje nurodytų įrodymų turėtojų atrinkti tuos, kuriems leidžiama tapti naujų vaistinių, dėl kurių įkūrimo buvo nuspręsta pagal nacionalinę geografinio paskirstymo sistemą, savininkais, ta valstybė narė, nukrypdama nuo šio straipsnio 1 dalies, gali toliau rengti tokius egzaminus ir reikalauti, kad juose dalyvautų valstybių narių piliečiai, turintys V priedo 5.6.2 punkte nurodytą vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą arba kuriems taikomos 23 straipsnio nuostatos.

8 skirsnis

Architektas

46 straipsnis

Architekto rengimas

1. Architekto rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip ketverių metų trukmės studijos pagal dieninio mokymo programą arba šešerių metų trukmės studijos, iš kurių ne trumpiau kaip trejus metus mokomasi pagal dieninio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje. Pabaigus rengimą turi būti sėkmingai išlaikomi universitetinio lygio egzaminai.

Toks rengimas, kuris turi būti universitetinio lygio ir kurio pagrindinė sudėtinė dalis yra architektūra, turi išlaikyti pusiausvyrą tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų tiek estetinius, tiek techninius reikalavimus;

- b) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teorijas, susijusius menus, technologijas ir humanitarinius mokslus;
- c) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;
- d) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;
- e) supratimą apie santykį tarp žmonių bei pastatų ir tarp pastatų bei jų aplinkos ir apie poreikį susieti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliais;
- f) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kurie atsižvelgia į socialinius veiksniai;
- g) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;
- h) supratimą apie konstrukcinį projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;
- i) pakankamai žinių apie fizines problemas bei technologijas ir pastatų funkcijas, kad jų vidus būtų patogus ir jie būtų apsaugoti nuo atmosferos poveikio;
- j) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgiant į kainos veiksnį ir statybos normų sudaromus apribojimus;
- k) pakankamai žinių apie projektų koncepcijų pavertimo pastatais ir planų integravimo į bendrą planavimą, organizacijas, normas ir tvarką.

2. Šio straipsnio 1 dalyje išvardytų žinių ir įgūdžių sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

Tokios pataisos neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų teisės principų, susijusių su kvalifikacijų sistema ir priėmimo į rengimą reikalavimais fiziniams asmenims.

47 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo architektų rengimo reikalavimų

1. Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: 1985 m. rugpjūčio 5 d.

jau buvęs rengimas, suteikiamas Vokietijos Federacinės Respublikos aukštosiose profesinio rengimo mokyklose („*Fachhochschulen*“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis 46 straipsnio reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti 48 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, išduotą profesinės asociacijos, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šios direktyvos nuostatomis.

Profesinė asociacija iš pradžių turi įsitikinti, kad atitinkamo architekto architektūros srities darbas įrodo gebėjimą naudotis visomis 46 straipsnio 1 dalyje išvardytomis žiniomis ir įgūdžiais. Tas pažymėjimas išduodamas ta pačia tvarka, kuri taikoma įrašant į profesinės asociacijos sąrašą.

2. Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuoseklios studijos universitete, 46 straipsnio reikalavimus atitinkantis rengimas, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universiteto lygio ir lygiavertis 46 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytam galutiniam egzaminui.

48 straipsnis

Architekto profesinė veikla

1. Taikant šią direktyvą, architekto profesinė veikla — tai reguliariai vykdoma veikla pagal „architekto“ profesinį profesinį vardą.

2. Valstybės narės piliečiai, kuriems leista naudotis tuo profesiniu vardu pagal įstatymą, kuris suteikia valstybės narės kompetentingai institucijai teisę suteikti tą profesinį vardą valstybės narės piliečiams, kurie išsiskiria savo architektūros srities darbo kokybe, laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus norint užsiimti architekto veikla pagal „architekto“ profesinį vardą. Atitinkamų asmenų veiklos architektūrinį pobūdį turi patvirtinti jų kilmės valstybės narės suteiktas atestatas.

49 straipsnis

Architektams būdingos įgytos teisės

1. Kiekviena valstybė narė pripažįsta VI priedo 6 punkte nurodytą formalios architekto kvalifikacijos įrodymą, suteiktą kitų valstybių narių ir patvirtinantį rengimo kursą, prasidėjusį ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademinių metais, net jei jis neatitinka 46 straipsnyje nustatytų būtiniausių reikalavimų, ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, suteikia tokiam formalios kvalifikacijos įrodymui tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

Tokiomis aplinkybėmis, pripažįstami Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, patvirtinantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų ne anksčiau kaip 1945 m. gegužės 8 d. išduoti formalios kvalifikacijos įrodymai yra lygiaverčiai tame priede išvardytiems įrodymams.

2. Nepažeisdama šio straipsnio 1 dalies, kiekviena valstybė narė pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, suteikia tokiam formalios kvalifikacijos įrodymui tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam formalios kvalifikacijos įrodymui: pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles nuo tokių datų:

- a) Austrija, Suomija ir Švedija: 1995 m. sausio 1 d.;
- b) Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Slovėnija ir Slovakija: 2004 m. gegužės 1 d.;
- c) kitos valstybės narės: 1987 m. rugpjūčio 5 d.

Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojai ne vėliau kaip atitinkamą datą leista naudotis architekto profesiniu vardu ir pagal tas taisykles jis veiksmingai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

IV SKYRIUS

Bendrosios nuostatos dėl įsisteigimo

50 straipsnis

Dokumentacija ir formalumai

1. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos sprendžia dėl prašymo leisti užsiimti reglamentuojama profesija pagal šią antraštinę dalį, tos institucijos gali reikalauti VII priede išvardytų dokumentų ir pažymėjimų.

VII priedo 1 punkto d, e ir f papunkčiuose nurodyti dokumentai jų pateikimo dieną turi būti ne senesni kaip trijų mėnesių.

Valstybės narės, institucijos ir kiti juridiniai asmenys garantuoja jų gaunamos informacijos konfidencialumą.

2. Jei yra pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali reikalauti valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti toje kitoje valstybėje narėje išduotą kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų ir formalios kvalifikacijos įrodymų autentiškumą, o kai taikytina — ir patvirtinti, ar asmuo, siejant su šios antraštinės dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nustatytus atitinkamai 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 ir 46 straipsniuose.

3. Jei yra pagrįstų abejonių, kai 3 straipsnio 1 dalies c punkte apibrėžtas formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos ir susijęs su rengimu, visiškai ar iš dalies įgytu kitos valstybės narės teritorijoje teisėtai įsteigtoje institucijoje, priimančioji valstybė narė turi teisę pasiteirauti kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos:

- a) ar rengimą suteikusoje institucijoje rengimo kursas buvo oficialiai patvirtintas švietimo įstaigos, įsikūrusios kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;
- b) ar išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas yra tas pats, kuris būtų išduotas, jei visas kursas būtų vykęs kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;
- c) ar formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia tas pačias profesines kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės teritorijoje.

4. Jei priimančioji valstybė narė reikalauja, kad, norėdami užsiimti reglamentuojama profesija, jos piliečiai duotų priesaiką ir kai tos priesaikos tekstas negali būti taikomas kitų valstybių narių piliečiams, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad atitinkamiems asmenims galėtų būti taikomas atitinkamas lygiavertis tekstas.

51 straipsnis

Profesinės kvalifikacijos abipusio pripažinimo procedūra

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina paraiškos gavimą per vieną mėnesį nuo gavimo ir informuoja pareiškėją apie bet kokią trūkstamą dokumentą.

2. Prašymo leisti užsiimti reglamentuojama profesija nagrinėjimo procedūra turi būti užbaigta kuo greičiau ir bet kuriuo atveju priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi priimti tinkamai pagrįstą sprendimą per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo pateiktas visas pareiškėjo dokumentų rinkinys. Tačiau šios antraštinės dalies I ir II skyriuje nurodytais atvejais šis terminas gali būti pratęstas vienu mėnesiu.

3. Sprendimą ar jo nepriėmimą per nustatytą terminą galima skųsti pagal nacionalinius įstatymus.

52 straipsnis

Profesinių vardų naudojimas

1. Jei priimančiojoje valstybėje narėje su viena iš atitinkamos profesijos veiklos rūšių susijusio profesinio vardo naudojimas yra reglamentuojamas, kitų valstybių narių piliečiai, kuriems leidžiama užsiimti reglamentuojama profesija pagal III antraštinę dalį, naudoja priimančiosios valstybės narės profesinį vardą, kuris atitinka tą profesiją toje valstybėje narėje, ir bet kokius susijusius inicialus.

2. Jei priimančiojoje valstybėje narėje profesiją reglamentuoja 3 straipsnio 2 dalyje apibrėžta asociacija ar organizacija, valstybių narių piliečiams nesuteikiama teisė naudoti tos organizacijos ar asociacijos suteiktą profesinį vardą arba jo santūpą, nebent jie pateikia įrodymą, kad jie yra tokios asociacijos ar organizacijos nariai.

Jei narystė asociacijoje ir organizacijoje suteikiama tik turint tam tikrą kvalifikaciją, ji gali taikyti šį reikalavimą profesinę kvalifikaciją turintiems kitų valstybių piliečiams tik pagal šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠSAMIOS UŽSIĖMIMO PROFESIJĄ TAISYKLĖS

53 straipsnis

Kalbų mokėjimas

Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, moka kalbas, būtinas užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje.

54 straipsnis

Mokslinių vardų naudojimas

Nepažeisdama 7 ir 52 straipsnių, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad suinteresuotiems asmenims būtų suteikta atitin-

kama teisė naudoti mokslinius vardus, jiems suteiktus kilmės valstybėje narėje, ir galbūt sutrumpinta forma, kilmės valstybės narės kalba. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad po profesinio vardo būtų nurodomas jį suteikusių institucijos ar egzaminavimo tarybos pavadinimas ir adresas. Kai kilmės valstybės narės mokslinis vardas priimančiojoje valstybėje narėje gali būti supainiotas su profesiniu vardu, kuriam reikia papildomo rengimo, kurio asmuo neturi, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad asmuo naudotų kilmės valstybės narės mokslinį vardą atitinkama forma, kurią nustato priimančioji valstybė narė.

55 straipsnis

Sveikatos draudimo fondų suteikiamas patvirtinimas

Nepažeisdamos 5 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies b punkto, valstybės narės, kurios reikalauja, kad tam, jog asmenys, kurie įgijo profesinę kvalifikaciją jų teritorijoje, būtų patvirtinti sveikatos draudimo fondo, atliktų paruošiamąjį praktinį rengimą ir/arba per tam tikrą laikotarpį įgytų profesinės patirties, netaiko šio įpareigojimo asmenims, turintiems kitose valstybėse narėse įgytą gydytojo ir gydytojo odontologo formos kvalifikacijos įrodymą.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS IR ATSAKOMYBĖ UŽ ĮGYVENDINIMĄ

56 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja ir teikia abipusę pagalbą, kad šią direktyvą būtų lengviau įgyvendinti. Jos užtikrina informacijos, kuria keičiasi, konfidencialumą.

2. Priimančiosios ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausminius veiksmus ar baudžiamąsias sankcijas, kurių imtasi, arba bet kokias kitas rimtas, savitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių pagal šią direktyvą vykdomai veiklai, gerbdamos asmens duomenų apsaugos teisės aktus, numatytus 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

Kilmės valstybė narė išnagrinėja aplinkybių tikrumą ir jos institucijos nusprendžia dėl tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdžio bei apimties ir informuoja priimančiąją valstybę narę apie išvadas, kurias padaro remdamasi savo turima informacija.

3. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip iki 2007 m. spalio 20 d. paskiria kompetentingas institucijas, suteikiančias ar priimančias formalios kvalifikacijos įrodymą ir kitus dokumentus ar informaciją, ir kompetentingas institucijas, priimančias šioje direktyvoje nurodytas prašymus ir sprendimus, ir nedelsdamos apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

4. Kiekviena valstybė narė paskiria 1 dalyje nurodytų institucijų veiklos koordinatorių ir apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

Koordinatoriaus pareigos yra:

- a) skatinti vienodai taikyti šią direktyvą;
- b) rinkti visą informaciją, kuri reikalinga šiai direktyvai taikyti, pvz., apie galimybes užsiimti reglamentuojamomis profesijomis reikalavimus valstybėse narėse.

Šios dalies b punkte nurodytoms pareigoms atlikti koordinatoriai gali prašyti pagalbos iš 57 straipsnyje nurodytų kontaktinių institucijų.

57 straipsnis

Kontaktinės institucijos

Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip iki 2007 m. spalio 20 d. paskiria kontaktinę instituciją, kurios pareigos yra:

- a) teikti piliečiams ir kitų valstybių narių kontaktinėmis institucijomis būtiną informaciją apie šioje direktyvoje numatytos profesinės kvalifikacijos pripažinimą, pvz., informaciją apie nacionalinius teisės aktus, reglamentuojančius profesijas ir užsiėmimą jomis, įskaitant socialinius teisės aktus ir, kai taikytina, etikos taisykles;
- b) padėti piliečiams realizuoti pagal šią direktyvą jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaujant su kitomis kontaktinėmis institucijomis ir priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

Komisijos reikalavimu kontaktinės institucijos informuoja Komisiją apie paklausimų, kuriuos jos nagrinėja pagal b punktą, rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo.

58 straipsnis

Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas

1. Komisijai padeda Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas (toliau — Komitetas), kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis — du mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

59 straipsnis

Konsultavimasis

Komisija užtikrina, kad būtų tinkamai konsultuojamasi su susijusių profesinių grupių ekspertais, ypač atsižvelgiant į 58 straipsnyje nurodyto komiteto veiklą, ir pateikia šiam komitetui motyvuotą ataskaitą apie minėtas konsultacijas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS NUOSTATOS

60 straipsnis

Ataskaitos

1. Nuo 2007 m. spalio 20 d. kas dvejus metus valstybės narės siunčia Komisijai ataskaitą apie sistemos taikymą. Be bendrų pastebėjimų ataskaitoje turi būti pateikiama priimtų sprendimų statistinė suvestinė ir pagrindinių šios direktyvos taikymo problemų aprašas.

2. Nuo 2007 m. spalio 20 d. kas penkerius metus Komisija parengia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

61 straipsnis

Leidžianti nukrypti nuostata

Jei valstybė narė susiduria su dideliais sunkumais taikant šios direktyvos nuostatas konkrečioje srityje, Komisija išnagrinėja šiuos sunkumus kartu su atitinkama valstybe narė.

Kai taikytina, Komisija 54 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima sprendimą leisti atitinkamai valstybei narei ribotą laikotarpį nukrypti nuo atitinkamos nuostatos.

62 straipsnis

Panaikinimas

Direktivos 77/452/EEB, 77/453/EEB, 78/686/EEB, 78/687/EEB, 78/1026/EEB, 78/1027/EEB, 80/154/EEB, 80/155/EEB, 85/384/EEB, 85/432/EEB, 85/433/EEB, 89/48/EEB, 92/51/EEB, 93/16/EEB ir 1999/42/EB yra panaikintos nuo 2007 m. spalio 20 d. Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą, o tomis direktyvomis remiantis priimtiems aktams panaikinimas neturi poveikio.

63 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės įgyvendina įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2007 m. spalio 20 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos informuoja Komisiją.

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

64 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

65 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

I PRIEDAS

3 straipsnio 2 dalies sąlygas atitinkančių profesinių asociacijų arba organizacijų sąrašasAIRIJA ⁽¹⁾

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas ⁽²⁾
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas ⁽²⁾
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija ⁽²⁾
4. Airijos inžinierių institucija
5. Airijos planavimo institutas

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas
2. Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
3. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
4. Atestuotų apskaitininkų privilegijuotoji asociacija
5. Nuostolių nustatymo ekspertų privilegijuotasis institutas
6. Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas
7. Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas
8. Privilegijuotasis draudimo institutas
9. Aktuarijų institutas
10. Aktuarijų fakultetas
11. Privilegijuotasis bankininkų institutas
12. Škotijos bankininkų institutas
13. Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija
14. Karališkasis miestų planavimo institutas
15. Privilegijuotoji fizioterapijos draugija
16. Karališkoji chemijos draugija
17. Britų psichologijos draugija
18. Bibliotekų asociacija
19. Diplomuotų miškininkų institutas
20. Privilegijuotasis statybos institutas
21. Inžinerijos taryba
22. Energetikos institutas
23. Statybinės inžinerijos institucija
24. Inžinierių statybininkų institucija
25. Kasybos inžinierių institucija

⁽¹⁾ Airijos piliečiai taip pat yra nariai tokių Jungtinės Karalystės asociacijų ir organizacijų:

Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų instituto
Škotijos privilegijuotų apskaitininkų instituto
Aktuarijų instituto
Aktuarijų fakulteto
Vadybos apskaitininkų privilegijuotojo instituto
Diplomuotų sekretorių ir administratorių instituto
Karališkojo miestų planavimo instituto
Karališkosios diplomuotų ekspertų institucijos
Privilegijuotojo statybos instituto.

⁽²⁾ Tikslai sąskaitų audito veiklai.

26. Kasybos ir metalurgijos institucija
 27. Inžinierių elektrikų institucija
 28. Dujų inžinierių institucija
 29. Inžinierių mechanikų institucija
 30. Chemijos inžinierių institucija
 31. Gamybos inžinierių institucija
 32. Jūrų inžinierių institucija
 33. Karališkoji karinių laivų architektų institucija
 34. Karališkoji aeronautikos draugija
 35. Metalų institutas
 36. Privilegiuotoji pastatų tinklų inžinierių institucija
 37. Matavimų ir kontrolės institutas
 38. Britų kompiuterių draugija
-

II PRIEDAS

11 straipsnio c punkto ii papunktyje minėtos specialios struktūros kursų sąrašas

1. Paramedicinos ir vaikų priežiūros mokymo kursai

Kvalifikacija įgyta:

Vokietijoje:

- vaikų slaugytoja („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger“),
- fizioterapeutas („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“ ⁽¹⁾),
- darbo terapeutas/ergoterapeutas („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),
- logopedas („Logopäde/Logopädin“),
- ortoptikas („Orthoptist(in)“),
- valstybės pripažįstamas vaikų priežiūros darbuotojas („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),
- valstybės pripažįstamas pataisomojo mokymo specialistas („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(-in)“),
- medicinos laboratorijos technikas („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),
- medicinos rentgeno technikas („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),
- medicinos funkcinės diagnostikos technikas („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),
- veterinarijos specialistas („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),
- dietologas („Diätassistent (in)“),
- farmacijos specialisto („Pharmazieingenieur“) kvalifikacija, įgyta iki 1994 m. kovo 31 d. buvusioje Vokietijos Demokratinėje Respublikoje arba naujų *Länder* teritorijoje,
- psichiatrijos slaugytoja („Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger“),
- kalbos terapeutas („Sprachtherapeut(in)“).

Čekijos Respublikoje:

- sveikatos apsaugos padėjėjas („Zdravotnický asistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio ugdymo vidurinėje medicinos mokykloje, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

- mitybos padėjėjas („Nutriční asistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio ugdymo vidurinėje medicinos mokykloje, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

Italijoje:

- dantų technikas („odontotecnico“),
- optikas („ottico“).

⁽¹⁾ Nuo 1994 m. birželio 1 d. profesijos pavadinimas „Krankengymnast(in)“ buvo pakeistas į „Physiotherapeut(in)“. Tačiau šios profesijos atstovai, įgiję diplomus iki tos datos, jų pačių pageidavimu gali toliau vadintis ankstesniu pavadinimu „Krankengymnast(in)“.

Kipre:

— dantų technikas („οδοντοτεχνίτης“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 6 metų pradinio ugdymo, 6 metų vidurinio ugdymo ir 2 metų aukštesniojo profesinio mokymo bei 1 metų profesinės praktikos.

— optikas („τεχνικός οπτικός“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 6 metų pradinio ugdymo, 6 metų vidurinio ugdymo ir 2 metų aukštesniojo mokymo bei 1 metų profesinės praktikos.

Latvijoje:

— dantų gydytojo padėjėjas („zobārstniecības māsa“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 3 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

— biomedicinos laborantas („biomedicīnas laborants“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

— dantų technikas („zobu tehnikis“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

— fizioterapeuto padėjėjas („fizioterapeita asistents“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo ir 3 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje bei 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti.

Liuksemburge:

— medicinos rentgeno technikas („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

— medicinos laboratorijos technikas („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

— psichiatrijos slaugytoja („infirmier/ière psychiatrique“),

— medicinos chirurgo padėjėjas („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

— vaikų slaugytoja („infirmier/ière puériculteur/trice“),

— slaugytoja – anesteziologė („infirmier/ière anesthésiste“),

— kvalifikuotas masažistas/masažistė („masseur/euse diplômé(e)“),

— vaikų priežiūros darbuotojas („éducateur/trice“),

Nyderlanduose:

— veterinarijos padėjėjas („dierenartsassistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip tryliką metų, susidedantį iš:

- i) ne trumpesnio kaip trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir kai kuriais atvejais papildomai vienerių arba dvejų metų specializacijos kursų, kuriuos baigiant taip pat reikia laikyti egzaminą; arba
- ii) ne trumpesnio kaip dvejų su puse metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje; arba
- iii) ne trumpesnio kaip dvejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigiant reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienerių metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienerių metų stažuotės patvirtintoje įmonėje; arba
- iv) veterinarijos padėjėjo („dierenartsassistent“) atveju – trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („MBO“-schema) arba pasirinktinai trejų metų pagal profesinio mokymo pagal dvigubos gamybinės praktikos programą („LLW“), abiem atvejais laikant baigiamąjį egzaminą,

Austrijoje:

- specialus pagrindinis slaugytojų, kurios specializuojasi prižiūrėti vaikus ir jaunimą, mokymas („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),
- specialus pagrindinis psichiatrijos slaugytojų mokymas („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),
- kontaktinių lęšių optikas („Kontaktlinsenoptiker“),
- pedikiūro specialistas („Fußpfleger“),
- klausos pagalbinių priemonių technikas („Hörgeräteakustiker“),
- nereceptinių vaistinių preparatų pardavėjas („Drogist“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip keturiolikos metų, įskaitant ne trumpesnę kaip penkerių metų mokymo pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į ne trumpesnę kaip trejų metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas darbo vietoje ir mokymas profesinio mokymo įstaigoje, taip pat profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius,

- masažistas („Masseur“),

kuris yra baigęs iš viso keturiolikos metų mokymo kursą, įskaitant penkerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, sudarytą iš dvejų metų gamybinės praktikos, dvejų metų profesinės praktikos ir mokymo bei vienerių metų mokymo kurso, kuris baigiamas laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius,

- vaikų darželio darbuotojas („Kindergärtner/in“),
- vaikų priežiūros darbuotojas („Erzieher“),

kuris yra baigęs iš viso trylikos metų mokymo kursą, įskaitant penkerių metų profesinį mokymą specializuotoje profesinėje mokykloje, kurią baigiant laikomas egzaminas.

Slovakijoje:

- pagrindinės menų mokyklos šokių mokytojas („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 14,5 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų mokymo vidurinėje specialiojoje mokykloje ir 5 semestrų šokių pedagogikos kurso.

- specialiųjų mokymo įstaigų ir socialinių tarnybų pedagogas („vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8/9 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų studijų vidurinėje pedagogikos mokykloje ar kitoje vidurinėje mokykloje bei 2 metų papildomų pedagogikos studijų.

2. *Amato meistro sektorius („Mester/Meister/Maitre“), kuris atitinka mokymo ir lavinimo kursus, skirtus šios direktyvos II skyriaus III antraštinėje dalyje neapibūdintiems įgūdžiams*

Kvalifikacija įgyta:

Danijoje:

— optikas („optometrist“),

Šio kurso bendra trukmė yra 14 metų, įskaitant penkerius metus profesinio mokymo, suskirstyto į dvejų su puse metų teorinį mokymą profesinio ugdymo įstaigoje ir dvejų su puse metų praktinį mokymą darbo vietoje, po kurio laikomas pripažintas amato egzaminas, suteikiantis teisę vadintis „Mester“ vardu.

— ortopedijos technikas („ortopædimekaniker“),

Šio kurso bendra trukmė yra 12,5 metų, įskaitant trejus su puse metų profesinio mokymo, suskirstyto į šešių mėnesių teorinį mokymą profesinio ugdymo įstaigoje ir trejų metų praktinį mokymą darbo vietoje, po kurio laikomas pripažintas amato egzaminas, suteikiantis teisę vadintis „Mester“ vardu.

— ortopedinių batų batsiuvys („ortopædiskomager“),

Šio kurso bendra trukmė yra 13,5 metų, įskaitant ketverius su puse metų profesinio mokymo, suskirstyto į dvejų metų teorinį mokymą profesinio ugdymo įstaigoje ir dvejų su puse metų praktinį mokymą darbo vietoje, po kurio laikomas pripažintas amato egzaminas, suteikiantis teisę vadintis „Mester“ vardu.

Vokietijoje:

— optikas („Augenoptiker“),

— dantų technikas („Zahntechniker“),

— chirurginių tvarsčių gamintojas („Bandagist“),

— klausos pagalbinių priemonių gamintojas („Hörgeräte-Akustiker“),

— ortopedijos technikas („Orthopädiemechaniker“),

— ortopedijos batų batsiuvys („Orthopädieschuhmacher“).

Liuksemburge:

— optikas („opticien“),

— dantų technikas („mécancien dentaire“),

— klausos pagalbinių priemonių gamintojas („audioprothésiste“),

— ortopedijos technikas/chirurginių tvarsčių gamintojas („mécancien orthopédiste/bandagiste“),

— ortopedijos batų batsiuvys („orthopédiste-cordonnier“).

Šių kursų bendra trukmė yra 14 metų, įskaitant mažiausiai penkerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, mokantis dalimis darbo vietoje ir profesinio ugdymo įstaigoje, po to laikant egzaminą, norint savarankiškai imtis bet kokios kvalifikuotos veiklos arba atitinkamu atsakomybės lygiu dirbti įmonėje.

Austrijoje:

— chirurginių tvarsčių gamintojas („Bandagist“),

— korsetų gamintojas („Miederwarenerzeuger“),

- optikas („Optiker“),
- ortopedijos batų batsiuovys („Orthopädieschuhmacher“),
- ortopedijos technikas („Orthopädietechniker“),
- dantų technikas („Zahntechniker“),
- sodininkas („Gärtner“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip keturiolikos metų, įskaitant mažiausiai penkerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į mažiausiai trejų metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas darbo vietoje ir mokymas profesinio ugdymo įstaigoje, taip pat ne trumpesnę kaip dvejų metų profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant meistro kvalifikacijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę, mokyti mokinius ir vadintis „Meister“ vardu.

Žemės ūkio ir miškininkystės srities meistrų kvalifikacija, tai yra:

- žemės ūkio meistras („Meister in der Landwirtschaft“),
- kaimo namų ūkio ekonomikos meistras („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),
- sodininkystės meistras („Meister im Gartenbau“),
- prekinės daržininkystės meistras („Meister im Feldgemüsebau“),
- pomologijos ir vaisių perdirbimo meistras („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),
- vynuogininkystės ir vyno gamybos meistras („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),
- pienininkystės meistras („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),
- žirgininkystės meistras („Meister in der Pferdewirtschaft“),
- žuvininkystės meistras („Meister in der Fischereiwirtschaft“),
- paukštininkystės meistras („Meister in der Geflügelwirtschaft“),
- bitininkystės meistras („Meister in der Bienenwirtschaft“),
- miškininkystės meistras („Meister in der Forstwirtschaft“),
- miškų želdinimo ir tvarkymo meistras („Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft“),
- žemės ūkio sandėliavimo meistras („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip penkiolikos metų, įskaitant mažiausiai šešerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į mažiausiai trejų metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas verslo įmonėje ir mokymas profesinio ugdymo įstaigoje, taip pat trejų metų profesinę praktiką, baigiamą laikant profesijos meistro kvalifikacijos egzaminą, suteikiantį teisę mokyti mokinius ir vadintis „Meister“ vardu.

Lenkijoje:

- praktinio profesinio mokymo mokytojas („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“);

kurio mokymo kursas susideda iš:

- i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų profesinio vidurinio mokymo ar atitinkamo vidurinio ugdymo susijusioje srityje bei ne trumpesnių kaip 150 valandų pedagogikos kursų, darbo saugos ir higienos kursų ir 2 metų profesijos, kurios ketinama mokyti, profesinės praktikos, arba
- ii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų profesinio vidurinio mokymo, ir įgytas aukštesniosios pedagoginės technikos mokyklos baigimo diplomas, arba

- iii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 2-3 metų pagrindinio profesinio vidurinio mokymo ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos, patvirtintos tam tikros profesijos meistro laipsniu, bei bent 150 valandų pedagogikos kurso.

Slovakijoje:

— profesinio mokymo meistras („majster odbornej výchovy“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio mokymo (užbaigtas profesinio vidurinio mokymo ir (arba) atitinkamo (panašaus) profesinio mokymo arba amato kursas) ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos asmens baigto mokslo arba įgyto amato srityje bei papildomų pedagoginių studijų pedagogikos fakultete arba technikos universitete arba baigto vidurinio ugdymo arba amato mokymo atitinkamuose (panašiuose) profesinio mokymo arba amato kursuose ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos asmens baigto mokslo arba įgyto amato srityje bei papildomų pedagoginių studijų pedagogikos fakultete arba iki 2005 m. rugsėjo 1 d. specializuoto mokymo specialioje pedagogikos srityje, kurį profesinio mokymo meistrams teikia specialių mokyklų, kuriose nėra papildomų pedagoginių studijų, metodologijos centrai.

3. Jūreivystės sektorius

a) Jūrų transportas

kvalifikacija įgyta:

Čekijoje:

- denio padėjėjas („palubní asistent“),
- už budėjimą atsakingas pareigūnas („námořní poručík“),
- vyresniojo kapitono padėjėjas („první palubní důstojník“),
- kapitonas („kapitán“),
- mechanikas padėjėjas („strojný asistent“),
- budintysis mechanikas („strojný důstojník“),
- antrasis mechanikas („druhý strojný důstojník“),
- vyresnysis mechanikas („první strojný důstojník“),
- elektrotechnikas („elektrotechnik“),
- vyresnysis elektrikas („elektrodůstojník“).

Danijoje:

- laivo kapitonas („skibsfører“),
- pirmasis kapitono padėjėjas („overstyrmand“),
- viršila vairininkas, denio karininkas („enestyrmand, vagthavende styrmand“),
- denio karininkas („vagthavende styrmand“),
- mechanikas („maskinchef“),
- pirmasis mechanikas („l. maskinmester“),
- pirmasis mechanikas/budintis mechanikas („l. maskinmester/vagthavende maskinmester“).

Vokietijoje:

- didelio pakrantės laivo kapitonas („Kapitän AM“),
- pakrantės laivo kapitonas („Kapitän AK“),
- didelio pakrantės laivo denio karininkas („Nautischer Schiffs-offizier AMW“),

- pakrantės laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier AKW“),
- C rango vyriausiasis mechanikas („Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen“),
- C rango laivo mašinistas („Schiffsmaschinist CMA -Leiter von Maschinenanlagen“),
- C rango laivo mechanikas („Schiffsbetriebstechniker CTW“),
- laivo mašinistas, C rango savarankiškas mechanikas („Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier“).

Italijoje:

- denio karininkas („ufficiale di coperta“),
- mechanikas („ufficiale di macchina“).

Latvijoje:

- laivų elektromechanikas („Kuģu elektromehāniķis“),
- šaldymo ieranginių operatorius („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“).

Nyderlanduose:

- pirmasis kapitono padėjėjas (pakrantės laivas) (papildomai mokęsis) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“),
- kabotažinio laivo mechanikas (diplomuotas) („diploma motordrijver“),
- VTS pareigūnas („VTS-functionaris“),

kurie išėjo tokį mokymo kursą:

— Čekijoje:

i) denio padėjėjas („palubní asistent“):

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 20 metų amžiaus.
2. a) jūreivystės akademija ar jūreivystės koledžas – navigacijos departamentas, abu kursai baigiami „maturitní zkouška“ egzaminu, bei patvirtinta ne trumpesnė kaip šešių mėnesių tarnyba plaukiojančiame laive studijų metu ar
- b) patvirtinta ne trumpesnė kaip dvejų metų tarnyba plaukiojančiame laive, kurią sudaro budėjimas jūroje dirbant pagalbinį darbą laivuose ir patvirtintų kursų, atitinkančių STCW kodekso (Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų) A-II/1 skirsnyje išdėstytus kompetencijos standartus ir rengiamų STCW konvencijos šalies jūreivystės akademijos ar koledžo, baigimas ir egzamino išlaikymas dalyvaujant JTK (Čekijos jūrų transporto komiteto) pripažintai egzaminų komisijai.

ii) už budėjimą atsakingas pareigūnas („námožní poručík“),

1. Patvirtinta ne trumpesnė kaip šešių mėnesių tarnyba dirbant denio padėjėju plaukiojančiuose laivuose, kurių bendras tonažas yra 500 ar daugiau tonų, jei asmuo yra baigęs jūreivystės koledžą ar akademiją, ar vieneri metai, jei asmuo baigęs patvirtintus kursus, atitinkančius budinčiojo jūroje specialybę.
2. Tinkamai baigtas mokymas ir tai patvirtinta Denio personalo mokymo įrašų knygelėje.

iii) vyresniojo kapitono padėjėjas („první palubní důstojník“),

Pareigūno, atsakingo už budėjimą jūroje laivuose, kurių bendras tonažas yra 500 ar daugiau tonų, kompetenciją patvirtinantis pažymėjimas ir patvirtinta ne trumpesnė kaip dvylikos mėnesių tarnyba einant tas pareigas plaukiojančiame laive.

iv) kapitonas („kapitán“),

= Laivo kapitono pažymėjimas, suteikiantis teisę dirbti laivuose, kurių bendras tonažas nuo 500 iki 3 000 tonų.

= Vyresniojo kapitono padėjėjo kompetenciją patvirtinantis pažymėjimas, suteikiantis teisę dirbti laivuose, kurių bendras tonažas didesnis nei 3 000 tonų, ir patvirtinta ne trumpesnė kaip 6 mėnesių tarnyba dirbant vyresniojo kapitono padėjėju laivuose, kurių bendras tonažas yra 500 ar daugiau tonų, ir patvirtinta ne trumpesnė kaip 6 mėnesių tarnyba dirbant vyresniojo kapitono padėjėju laivuose, kurių bendras tonažas 3 000 ar daugiau tonų.

v) mechanikas padėjėjas („strojní asistent“),

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 20 metų amžiaus.

2. Jūreivystės akademija ar jūreivystės koledžas – jūrų inžinerijos departamentas bei patvirtinta ne trumpesnė kaip šešių mėnesių tarnyba plaukiojančiame laive studijų metu.

vi) budintysis mechanikas („strojní důstojník“),

Patvirtinta ne trumpesnė kaip 6 mėnesių tarnyba einant mechaniko padėjėjo pareigas plaukiojančiame laive, kai yra baigta jūreivystės akademija ar koledžas.

vii) antrasis mechanikas („druhý strojní důstojník“),

Patvirtinta ne trumpesnė kaip 12 mėnesių tarnyba einant trečiojo mechaniko pareigas plaukiojančiuose laivuose, kurių eigos variklių galingumas ne mažesnis kaip 750 kW.

viii) vyresnysis mechanikas („první strojní důstojník“),

Atitinkamas laivų, kurių eigos variklio galingumas ne mažesnis kaip 3 000 kW, antrojo mechaniko pažymėjimas ir patvirtinta ne trumpesnė kaip 6 mėnesių tarnyba einant tas pareigas plaukiojančiuose laivuose.

ix) elektrotechnikas („elektrotechnik“),

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus.

2. Jūreivystės ar kita akademija, elektroinžinerijos fakultetas, technikos mokykla ar elektrotechnikos inžinerijos koledžas, visi kursai, kurie baigiami „maturitní zkouška“ egzaminu ir patvirtinta ne trumpesne kaip 12 mėnesių praktika elektros inžinerijos srityje.

x) vyresnysis elektrikas („elektrodůstojník“),

1. Jūreivystės akademija ar koledžas, jūrų elektroinžinerijos fakultetas arba kita akademija ar vidurinė mokykla elektros inžinerijos srityje, visi kursai turi būti baigti „maturitní zkouška“ ar valstybiniu egzaminu.

2. Patvirtinta ne trumpesnė kaip 12 mėnesių trukmės tarnyba einant elektriko pareigas plaukiojančiame laive, jei asmuo baigęs akademiją ar koledžą, arba 24 mėnesių – jei asmuo baigęs vidurinę mokyklą.

— Danijoje po devynerių metų pradinio ugdymo lankomas pagrindinio mokymo kursas ir/arba atliekama 17-36 mėnesių tarnyba jūroje, po to papildomai:

i) denio karininkas mokosi vienerius metus specializuoto profesinio ugdymo įstaigoje;

ii) kiti mokosi trejus metus specializuoto profesinio ugdymo įstaigoje,

— Vokietijoje bendra mokymo trukmė yra 14-18 metų, įskaitant trejų metų pagrindinio profesinio ugdymo kursą ir vienerių metų tarnybą jūroje. Po to papildomai vienerius arba dvejus metus mokomasi specializuotoje profesinio ugdymo įstaigoje, jei tikslinga, dvejus metus dirbama laivyboje,

— Latvijoje:

i) laivų elektromechanikas („kuģu elektromehāniķis“),

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus.

2. Kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų ir 6 mėnesių, susidedantį iš ne trumpesnį kaip 9 metų pagrindinio ugdymo ir bent 3 metų profesinio mokymo. Papildomai reikalaujama ne trumpesnės kaip 6 mėnesių tarnybos einant laivo elektriko ar elektriko inžinieriaus padėjėjo pareigas plaukiojančiuose laivuose, kurių eigos variklių galingumas 750 kW ir daugiau. Profesinis mokymas baigiamas specialiu kompetentingos institucijos surengtu egzaminu pagal Transporto ministerijos patvirtintą mokymo programą;

ii) šaldymo įrenginių operatorius („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“),

1. Asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus.

2. Kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnį kaip 9 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnį kaip 3 metų profesinio mokymo. Taip pat reikalaujama ne trumpesnės kaip 12 mėnesių tarnybos laive einant šaldymo įrenginių inžinieriaus padėjėjo pareigas. Profesinis mokymas baigiamas specialiu kompetentingos institucijos surengtu egzaminu pagal Transporto ministerijos patvirtintą mokymo programą,

— Italijoje bendra mokymo trukmė yra 13 metų, iš kurių mažiausiai penkerius metus mokomasi profesinio ugdymo įstaigoje, baigiamoje laikant egzaminą, ir, kur tikslinga, papildomai atliekant praktiką,

— Nyderlanduose:

i) pirmasis kapitono padėjėjas (pakrantės laivas) (papildomai mokęsis) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“) ir kabotažinio laivo mechanikas (diplomuotas) („diploma motordrijver“) mokosi 14 metų, iš jų mažiausiai dvejus metus specializuotoje profesinio ugdymo įstaigoje, po to papildomai atlieka dvylikos mėnesių praktiką;

ii) VTS-pareigūnas („VTS-functionaris“) iš viso mokosi mažiausiai 15 metų, iš kurių mažiausiai trejus metus aukštojo profesinio ugdymo įstaigoje („HBO“) arba aukštesniojo profesinio ugdymo įstaigoje, („MBO“), po to lanko valstybinius arba regioninius specializacijos kursus, kuriuos sudaro mažiausiai po 12 savaičių teorinio mokymo, ir laiko egzaminą;

išsilavinimas pripažįstamas pagal JRAB konvenciją (Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų, 1978 m.).

b) Jūrų žvejyba:

kvalifikacija įgyta:

Vokietijoje:

— gelminės žvejybos kapitonas („Kapitän BG/Fischerei“),

— pakrantės žvejybos kapitonas („Kapitän BLK/Fischerei“),

— gelminės žvejybos laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),

— pakrantės žvejybos laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“);

Nyderlanduose:

— pirmasis kapitono padėjėjas/mechanikas V („stuurman werktuigkundige V“),

— mechanikas IV (žvejybos laivas) („werktuigkundige IV visvaart“),

— pirmasis kapitono padėjėjas IV (žvejybos laivas) („stuurman IV visvaart“),

— pirmasis kapitono padėjėjas/mechanikas VI („stuurman werktuigkundige VI“),

kurie išėjo tokį mokymo kursą:

- Vokietijoje bendra mokymo trukmė yra 14-18 metų, įskaitant trejų metų pagrindinio profesinio ugdymo kursą ir vienerių metų tarnybą jūroje, po to papildomai mokomasi vienerius arba dvejus metus specializuotoje profesinio ugdymo įstaigoje ir, kur tikslinga, įgyjama dvejų metų darbo patirtis laivyboje,
- Nyderlanduose skirtingos trukmės 13-15 metų kursas, iš jų mažiausiai dveji metai specializuotoje profesinėje mokykloje, po to papildomai atlieka dvylikos mėnesių darbo praktika,

toks išsilavinimas pripažįstamas pagal Torremolinos konvenciją (1977 m. Tarptautinė konvencija dėl žvejybos laivų saugos).

4. Techninis sektorius

Kvalifikacija įgyta:

Čekijoje:

- kvalifikuotas technikas, kvalifikuotas statybininkas („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel“),

kuris yra baigęs ne trumpesnę kaip 9 metų profesinį mokymą, susidedantį iš 4 metų techninio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu (vidurinės technikos mokyklos egzaminu), ir 5 metų profesinės praktikos, kuri baigiama pasirinktos profesinės veiklos statybos srityje profesinės kvalifikacijos egzaminu (pagal Aktą Nr. 50/1976 Sb. (Statybos aktas) ir Aktą Nr. 360/1992 Sb.).

- geležinkelių transporto priemonės vairuotojas („fyzická osoba řídící drážní vozidlo“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu ir valstybiniu transporto priemonių varomosios jėgos egzaminu.

- kelių priežiūros technikas („drážní revizní technik“)

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio mokymo vidurinėje mechanikos ar elektronikos mokykloje, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

- vairavimo instruktorius („učitel autoškoly“),

asmuo ne jaunesnis kaip 24 metų amžiaus; kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pagrindinį dėmesį skiriant eismui ir mašinų įrangai, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

- Valstybės technikas, atsakingas už motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą („kontrolní technik STK“),

asmuo ne jaunesnis kaip 21 metų amžiaus; kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu, bei ne trumpesnės kaip 2 metų techninės praktikos; suinteresuotas asmuo privalo turėti vairuotojo pažymėjimą ir asmens neteistumo pažymą bei privalo būti baigęs specialų ne trumpesnę kaip 120 valandų valstybės technikų mokymą bei sėkmingai išlaikęs egzaminą.

- automobilių dujų išmetimo kontrolės mechanikas („mechanik měření emisí“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu; be to, pareiškėjas turi būti atlikęs ne trumpesnę kaip 3 metų techninę praktiką ir baigęs specialų 8 valandų trukmės automobilių dujų išmetimo kontrolės mechanikų mokymą bei sėkmingai išlaikęs egzaminą.

- I klasės kapitonas („kapitán I. třídy“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 15 metų, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 3 metų profesinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu ir tinkamumo pažymėjimu patvirtinamą egzaminu. Baigus šį profesinį mokymą turi būti atliekama 4 metų profesinė praktika, kuri baigiama egzaminu.

— paminklų, kurie yra meno kūriniai, restauratorius („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, jei restauravimo kursas apima visą vidurinę techninę mokymą, arba 10 ar 12 metų susijusio kurso studijas, ir yra įgijęs 5 metų profesinę patirtį, jei visas vidurinis techninis mokymas baigiamas „maturitní zkouška“ egzaminu, ar yra įgijęs 8 metų profesinę patirtį, jei vidurinis techninis mokymasis baigiamas baigiamuoju amato egzaminu.

— meno darbų, kurie nėra paminklai, bet yra laikomi muziejų ir galerijų kolekcijose, bei kitų kultūros vertybių restauratorius („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty“),

kuris yra baigęs 12 metų trukmės mokymo kursą bei įgijęs 5 metų profesinę patirtį, jei restauravimo kursas apima visą vidurinę techninę mokymą, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu.

— atliekų tvarkytojas („odpadový hospodář“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu, ir per pastaruosius 10 metų įgijęs bent 5 metų patirtį atliekų tvarkymo sektoriuje.

— sprogdinimų techninis vadovas („technický vedoucí odstřelů“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu,

ir:

įgiję 2 metų patirtį dirbdami požemyje sprogdintojais (požeminiai darbai) ar 1 metų patirtį dirbdami paviršiuje (paviršiaus darbai), įskaitant 6 mėnesių patirtį dirbant sprogdintojo padėjėju;

išėję 100 valandų teorinio ir praktinio mokymo kursą, kuris baigiamas atitinkamo rajono kasybos valdžios institucijos surengtu egzaminu;

įgiję 6 mėnesių ar ilgesnę profesinę didelių sprogdinimo darbų planavimo ir vykdymo patirtį;

išėję 32 valandų teorinio ir praktinio mokymo kursą, kuris baigiamas Čekijos kasybos valdžios institucijos surengtu egzaminu.

Italijoje:

— statybos geodezininkas („geometra“),

— matininkas („perito agrario“),

kurie yra baigę 13 metų vidurinio techninio mokymo kursą, susidedantį iš aštuonerių metų privalomojo mokymo ir penkerių metų vidurinio lavinimo, įskaitant trejų metų profesines studijas, kurias baigiant laikomas technikos bakalauro egzaminas, po to papildomai:

i) statybos geodezininkai ne trumpiau kaip dvejus metus atlieka praktiką profesinėje įstaigoje arba atlieka penkerių metų darbo praktiką;

ii) matininkai mažiausiai dvejus metus atlieka praktiką,

kurią baigiant laikomas valstybinis egzaminas;

Latvijoje:

— garvežio mašinisto padėjėjas („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

asmuo ne jaunesnis kaip 18 metų amžiaus, kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnę kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio mokymo; profesinis mokymas baigiamas specialiu darbdavio egzaminu; kompetentingos valdžios institucijos asmeniui 5 metams išduoda kvalifikaciją patvirtinantį pažymėjimą.

Nyderlanduose:

- teismo antstolis („gerechtsdeurwaarder“),
- dantų protezų gamintojas („tandprotheticus“),

kurie yra išėję tokį ir profesinio mokymo kursą:

- i) teismo antstolis („gerechtsdeurwaarder“) yra baigęs iš viso 19 metų mokymo kursą, kurį sudaro aštuoneri metai privalomojo mokymo ir aštuoneri metai vidurinio lavinimo, įskaitant ketverių metų techninį lavinimą, kurį baigiant laikomas valstybinis egzaminas, po to – treji metai teorinio ir praktinio profesinio mokymo;
- ii) dantų protezų gamintojas („tandprotheticus“) iš viso mokosi mažiausiai 15 metų dieniniame skyriuje ir trejus metus - vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje. Mokymo kursą sudaro aštuoneri metai pagrindinio ugdymo, ketveri metai bendrojo vidurinio lavinimo ir treji metai profesinio mokymo, teoriškai ir praktiškai mokantis dantų techniko specialybės. Po to trejus metus vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje mokomasi dantų protezų gamintojo darbo ir laikomas egzaminas.

Austrijoje:

- miškininkas („Förster“),
- techninis konsultantas („Technisches Büro“),
- darbo nuomos specialistas („Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe“),
- įdarbinimo agentas („Arbeitsvermittlung“),
- investicijų konsultantas („Vermögensberater“),
- privatus tyrėjas („Berufsdetektiv“),
- apsaugininkas („Bewachungsgewerbe“),
- nekilnojamojo turto agentas („Immobilienmakler“),
- nekilnojamojo turto vadybininkas („Immobilienverwalter“),
- statybos projektų organizatorius („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),
- skolų inkasavimo institucijos darbuotojas („Inkassobüro/Inkassoinstitut“),

kurie yra baigę ne trumpesnę kaip 15 metų mokymo ir lavinimo kursą, susidedantį iš aštuonerių metų privalomojo mokymo, penkerių metų vidurinio techninio arba prekybos lavinimo, baigiamo laikant techninio arba komercinio brandos lygio kvalifikacinį egzaminą, po to papildomai dvejų metų lavinimo darbo vietoje. Studijos baigiamos laikant profesinį egzaminą,

- draudimo konsultantas („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

kuris yra baigęs 15 metų mokymo ir lavinimo kursą, įskaitant šešerių metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į trejų metų praktiką ir trejų metų profesinę praktiką bei mokymą baigiamą laikant egzaminą.

- statybos meistras/planavimas ir techniniai apskaičiavimai („Planender Baumeister“),
- medienos statybos meistras/planavimas ir techniniai apskaičiavimai („Planender Zimmermeister“),

kurie yra baigę ne trumpesnę kaip 18 metų mokymo ir lavinimo kursą, įskaitant ne trumpesnę kaip devynių metų profesinio lavinimo kursą, suskirstytą į ketverių metų vidurinį techninį lavinimą ir penkerių metų profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius, jeigu šis mokymas susijęs su teise planuoti pastatus, atlikti techninius apskaičiavimus ir vadovauti statybos darbams („Maria Theresian privilegija“).

- prekybos buhalteris („Gewerblicher Buchhalter“) pagal 1994 m. Gewerbeordnung (1994 m. įstatymas dėl prekybos, amatų ir pramonės),
- besiverčiantis privačia praktika buhalteris („Selbständiger Buchhalter“) pagal 1999 m. Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe (1999 m. įstatymas dėl valstybinio sektoriaus finansų apskaitos profesijų);

Lenkijoje:

- diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių bendrąją techninę apžiūrą transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo transporto priemonių srityje, ir atlikęs 3 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklašomas 51 valandos pagrindinis mokymo kursas apie transporto priemonių techninę apžiūrą ir išlaikomas kvalifikacinis egzaminas.

- diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą rajono transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo transporto priemonių srityje, ir atlikęs 4 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklašomas 51 valandos pagrindinis mokymo kursas apie transporto priemonių techninę apžiūrą ir išlaikomas kvalifikacinis egzaminas.

- diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš:

- i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo motorinių transporto priemonių srityje, ir atlikęs patvirtintą 4 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže, ar
- ii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo nesispecializuojant motorinių transporto priemonių srityje, ir atlikęs patvirtintą 8 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklašomas 113 valandų visas mokymo kursas, įskaitant pagrindinį ir specializuotą mokymą po kiekvieno etapo.

Diagnozuotojų mokymo trukmė valandomis ir mokymo bendra apimtis atskirose srityse yra išsamiai reglamentuota 2002 m. lapkričio 28 d. Infrastruktūros ministro reglamente dėl išsamių reikalavimų, taikomų diagnozuotojams (2002 m. OL, Nr. 208–1769).

- traukinio dispečeris („dyżurny ruchu“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 45 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą, ar susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 63 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą.

5. Jungtinės Karalystės kursai, suteikiantys nacionalinę profesinę kvalifikaciją arba Škotijos profesinę kvalifikaciją:

įgyta kvalifikacija:

- registruoto veterinarijos slaugytojo,
- šachtų inžinieriaus - elektriko,
- kasyklų inžinieriaus - mechaniko,
- dantų gydytojo,
- dantų terapeuto,
- optiko,
- šachtų saugos inžinieriaus,
- nemokumo specialisto,
- licencijuoto teisininko,
- pirmojo laivo kapitono padėjėjo - neapriboti krovinių ir (arba) keleivinių laivai,

- antrojo laivo kapitono padėjėjo - neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai,
- trečiojo laivo kapitono padėjėjo - neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai,
- denio karininko - neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai,
- mechaniko – neribotos prekybos zonos krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai,
- techniškai atestuoto kompetentingo atliekų tvarkymo specialisto,

toliau gali būti tobulinama iki pripažintos nacionalinės profesinės kvalifikacijos (NVQs) arba Škotijoje pripažintos Škotijos profesinės kvalifikacijos, atitinkančios Jungtinės Karalystės nacionalinės profesinės kvalifikacijos struktūros 3 ir 4 lygius.

Šie lygiai apibūdinami taip:

- 3 lygis: įvairių veiklos krypčių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Dauguma iš šių sričių yra sudėtingos ir nekasdienės. Priskiriama nemažai atsakomybės ir savarankiškumo, dažnai reikalinga kontrolė arba vadovavimas kitiems.
 - 4 lygis: sudėtingo, techninio arba profesinio darbo veiklos krypčių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Gana didelis asmeninės atsakomybės laipsnis ir savarankiškumas. Dažnai reikia imtis atsakomybės už kitų darbą ir paskirstyti išteklius.
-

III PRIEDAS

13 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje minimo reglamentuoto rengimo sąrašas

Jungtinėje Karalystėje:

po reglamentuotų kursų kvalifikaciją galima toliau tobulinti iki pripažintos nacionalinės profesinės kvalifikacijos (NVQs) arba Škotijoje pripažintos Škotijos profesinės kvalifikacijos, atitinkančios Jungtinės Karalystės nacionalinės profesinės kvalifikacijos struktūros 3 ir 4 lygius.

Šie lygiai apibūdinami taip:

- 3 lygis: įvairių veiklos kryptių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Dauguma iš šių sričių yra sudėtingos ir nekasdienės. Priskiriama nemažai atsakomybės ir savarankiškumo, dažnai reikalinga kontrolė arba vadovavimas kitiems,
- 4 lygis: sudėtingo techninio arba profesinio darbo veiklos kryptių įvairiose srityse plataus masto kompetencija. Gan didelis asmeninės atsakomybės laipsnis ir savarankiškumas. Dažnai reikia imtis atsakomybės už kitų darbą ir paskirti išteklius.

Vokietijoje:

tokie reglamentuojami kursai:

- Siekiant įgyti techninio padėjėjo („technische(r) Assistent(in)“), prekybos padėjėjo („kaufmännische(r) Assistent(in)“) profesijų, socialinių profesijų („soziale Berufe“) ir valstybės atestuoto kvėpavimo ir diktijos instruktoriaus specialybes („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“) reikia baigti ne trumpesnius kaip 13 metų reglamentuotus kursus, susidedančius iš vidurinio lavinimo kurso („mittlerer Bildungsabschluss“) ir:
 - i) ne trumpesnio kaip trejų metų ⁽¹⁾ studijos profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigiant laikomas egzaminas, ir, kai taikoma, papildomai vienerių arba dvejų metų specializacijos kursų, kuriuos baigiant taip pat laikomas egzaminas, arba
 - ii) ne trumpesnio kaip dvejų su puse metų mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigiant laikomas egzaminas, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo patirties arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių praktikos patvirtintoje įmonėje, arba
 - iii) ne trumpesnio kaip dvejų su puse metų mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigiant laikomas egzaminas, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienerių metų darbo patirties arba ne trumpesnės kaip vienerių metų praktikos patvirtintoje įmonėje;
- Siekiant įgyti valstybės atestuoto („staatlich geprüfte(r)“) techniko („Techniker(in)“), verslo ekonomisto („Betriebswirt(in)“), dizainerio („Gestalter(in)“) ir šeimos padėjėjo („Familienpfleger(in)“) specialybes, reikia baigti ne trumpesnius kaip 16 metų reglamentuotus kursus, su būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas privalomasis mokymas arba toks pat lavinimo ar mokymo kursas (ne trumpesnis kaip devynerių metų) ir sėkmingai baigtas amatų mokyklos („Berufsschule“) kursas, ne trumpesnis kaip trejų metų ir susidedantis iš dvejų metų darbo patirties ir ne trumpesnio kaip dvejų metų trukmės mokymo ir lavinimo dieniniame skyriuje arba tokios pat trukmės mokymo ir lavinimo vakarniame ar neakivaizdiniame skyriuje.
- Reglamentuoti kursai ir reglamentuotas kvalifikacijos kėlimas, neatsitraukiant nuo darbo, kursuose, ne trumpesniuose kaip 15 metų, su būtina sąlyga, kad apskritai buvo sėkmingai baigtas privalomasis mokymas (ne trumpesnis kaip devynerių metų) ir profesinis mokymas (paprastai trejų metų), paprastai susidedantis iš ne trumpesnės kaip dvejų metų darbo patirties (dažniausiai trejų metų) ir kvalifikacinio egzamino. Tai paprastai yra mokymo kursas, kuris sutampa su darbo patirtimi (ne trumpesnis kaip 1 000 valandų) arba lankomas dieniniame skyriuje (bent metus).

Vokietijos valdžios institucijos išsiunčia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

⁽¹⁾ Mažiausia trukmė gali būti sumažinta nuo trejų iki dvejų metų, jeigu asmuo yra pasirengęs stoti į universitetą („Abitur“), t.y. anksčiau lavinęs ir mokėjęs tryliką metų, arba pasirengęs stoti į „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), t. y. anksčiau lavinęs ir mokėjęs 12 metų.

Nyderlanduose:

- Reglamentuoti mokymo kursai, ne trumpesni kaip 15 metų, su būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas aštuonerių metų pagrindinio ugdymo kursas, be jo, dar ketveri metai vidutinio sunkumo bendrojo vidurinio mokymo („MAVO“), parengiamojo profesinio lavinimo („VBO“) arba aukštesnio lygio bendrojo vidurinio mokymo. Taip pat reikia baigti trejų arba ketverių metų kursą vidutinio sunkumo profesinio mokymo kolegijoje („MBO“) ir baigiant išlaikyti egzaminą.
- Reglamentuoti mokymo kursai, ne trumpesni kaip 16 metų, su būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas aštuonerių metų pagrindinio ugdymo kursas, be jo, dar ketveri metai bent parengiamojo profesinio lavinimo („VBO“) arba aukštesnio lygio bendrojo vidurinio mokymo. Taip pat reikia baigti bent ketverių metų profesinį mokymą praktikos sistemoje, tai yra bent vieną dieną kas savaitę išklausti teorinį instruktažą kolegijoje, kitomis dienomis praktiškai mokytis praktinio mokymo centre arba firmoje, o baigiant išlaikyti vidurinio arba trečiojo lygmens egzaminą.

Olandijos valdžios institucijos išsiunčia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

Austrijoje:

- Kursai aukštesniosiose profesinėse mokyklose („Berufsbildende Höhere Schulen“) ir aukštesniojo žemės ūkio ir miškininkystės lavinimo įstaigose („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“), įskaitant specialias grupes („einschließlich der Sonderformen“), kurių struktūrą ir lygį nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.

Šie kursai yra ne trumpesni kaip 13 metų, iš kurių penkeri metai yra profesinio mokymo, baigiamo laikant baigiamąjį egzaminą profesinę kompetenciją įrodančiam dokumentui gauti.

- Kursai meistrų mokyklose („Meisterschulen“), meistrų klasėse („Meisterklassen“), pramonės meistrų mokyklose („Werkmeisterschulen“) arba statybos amatų mokyklose („Bauhandwerkerschulen“), kurių struktūrą ir lygį nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.

Šie kursai yra ne trumpesni kaip 13 metų, susidedantys iš devynerių metų privalomojo mokymo, ne trumpesnio kaip trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje arba bent trejų metų mokymo firmoje ir kartu profesinio mokymo mokykloje („Berufsschule“). Baigiant abiejų rūšių mokymą, laikomas egzaminas, po to papildomai reikia sėkmingai baigti bent vienerių metų mokymo kursą meistrų mokykloje („Meisterschule“), meistrų klasėse („Meisterklassen“), pramonės meistrų mokykloje („Werkmeisterschule“) arba statybos amatų mokykloje („Bauhandwerkerschule“). Daugeliu atvejų kursai yra ne trumpesni kaip 15 metų. Mokymą sudaro darbo patirties laikotarpiai, kurie būna arba prieš mokymo kursus šiose įstaigose, arba kartu lankomi kursai vakariniame arba neakivaizdiniame skyriuje (ne trumpiau kaip 960 valandų).

Austrijos valdžios institucijos išsiunčia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

IV PRIEDAS

Veikla, susijusi su 17, 18 ir 19 straipsniuose minėtomis profesinės patirties kategorijomis

I sąrašas

Pagrindinės grupės, apibūdintos Direktyva 64/427/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 69/77/EEC ir Direktyvomis 68/366/EEB bei 82/489/EEB

1

Direktyva 64/427/EEB

(liberalizavimo Direktyva: 64/429/EEB)

NICE nomenklatūra (atitinka ISIC pagrindines grupes 23-40)

Pagrindinė grupė	23	tekstilės pramonė
	232	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas vilnoniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	233	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas medvilniniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	234	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas šilkiniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	235	tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas lininiams audiniams ir audiniams iš kanapių austi skirtomis mašinomis
	236	kitų tekstilės pluoštų gamyba (džiutas, tvirti plaušai ir pan.), virvės
	237	megztų ir nertų gaminių gamyba
	238	tekstilės apdaila
	239	kitų tekstilės gaminių gamyba
Pagrindinė grupė	24	avalynės, drabužių ir patalynės gamyba
	241	mašininė avalynės gamyba (išskyrus gamybą iš gumos ir veltinio)
	242	rankų darbo avalynės gamyba ir taisymas
	243	drabužių (išskyrus kailinius) gamyba
	244	čiužinių ir patalynės gamyba
	245	odos ir kailių pramonė
Pagrindinė grupė	25	medienos ir kamščių pramonė, išskyrus baldų gamybą
	251	medienos pjovimas ir pramoninis paruošimas
	252	pusfabrikačių iš medienos gamyba
	253	medinių statybinių komponentų, įskaitant medžiagą grindims, serijinė gamyba
	254	medinių dėžių gamyba
	255	kitų medinių gaminių (išskyrus baldus) gamyba
Pagrindinė grupė	259	dirbinių iš šiaudelių, kamščiamedžio žievės, pintinių gaminių, karklo vytelių ir rotango gamyba; šepečių gaminimas
	26	260 medinių baldų gamyba
	27	popieriaus ir popieriaus dirbinių pramonė
Pagrindinė grupė	271	medienos, popieriaus ir kartono pramonė
	272	popieriaus ir kartono perdirbimas ir dirbinių iš medienos gamyba
Pagrindinė grupė	28	280 spausdinimas, leidyba ir giminingos pramonės šakos

Pagrindinė grupė	29	odos pramonė
	291	odų rauginimas ir odos galutinis apdorojimas
	92	odos dirbinių gamyba
Ex pagrindinė grupė	30	guminių ir plastmasinių dirbinių pramonė, gaminiai iš dirbtinio pluošto ir krakmolo
	301	gumos ir asbesto perdirbimas
	302	plastmasių perdirbimas
	303	dirbtinio pluošto gamyba
Ex pagrindinė grupė	31	chemijos pramonė
	311	cheminių medžiagų gamyba ir tolesnis tokių medžiagų perdirbimas
	312	cheminių produktų, skirtų daugiausia pramoniniams ir žemės ūkio tikslams (įskaitant augalinės arba gyvulinės kilmės taukų ir aliejų, patenkančių į ISIC klasifikacijos 312 grupę, gamybą), specializuota gamyba
	313	cheminių produktų, daugiausia skirtų namų ūkiui arba raštinei ((išskyrus vaistinių ir farmacijos produktų gamybą (ex ISIC klasifikacijos 319 grupę))
Pagrindinė grupė	32	320 naftos pramonė
Pagrindinė grupė	33	nemetalinių mineralinių produktų pramonė
	331	gaminų iš statybinio molio gamyba
	332	stiklo ir stiklo dirbinių gamyba
	333	keraminių dirbinių, įskaitant ugniai atsparius gaminius, gamyba
	334	cemento, kalkių ir gipso gamyba
	335	statybinių medžiagų iš betono, cemento ir gipso gamyba
	339	akmens darbai ir kitų nemetalinių mineralinių dirbinių gamyba
Pagrindinė grupė	34	juodųjų ir ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	341	geležies ir plieno gamyba (kaip nustatyta Europos anglies ir plieno bendrijos steigimo sutartyje, įskaitant bendras su plieno ir kokso darbais susijusias įmones)
	342	plieno vamzdžių gamyba
	343	vielos valcavimas, šaltasis valcavimas, šaltasis siaurų juostų valcavimas, šaltasis formavimas
	344	ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	345	ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	345	ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
Pagrindinė grupė	35	metalo dirbinių (išskyrus mašinas ir transporto įrengimus) gamyba
	351	kalimas, sunkusis šampavimas ir sunkusis presavimas
	352	antrinė transformacija ir paviršiaus apdirbimas
	353	metalinės struktūros
	354	boilerių gamyba, pramoninės tuščiavidurės įrangos gamyba
	355	instrumentų, įrankių ir gatavų metalo dirbinių gamyba (išskyrus elektrinius įrengimus)
	359	pagalbiniai mechaniniai mašinų statybos darbai

Pagrindinė grupė	36	kitų, ne elektrinių, mašinų gamyba
	361	žemės ūkio mašinų ir traktorių gamyba
	362	raštinės mašinų gamyba
	363	metalinių ir kitų mašininių įrengimų ir vidaus įrengimų ir prietaisų šiems ir kitiems jėgos įrengimams gamyba
	364	tekstilės pramonės mašinų ir jų priedų gamyba, siuvimo mašinų gamyba
	365	mašinų ir įrengimų maisto gamybos ir gėrimų pramonei, chemijos pramonei bei susijusioms pramonės šakoms gamyba
	366	mašinų ir įrengimų kasykloms, geležies ir plieno liejimo darbams bei statybos pramonei gamyba, mechaninio valdymo įrengimų gamyba
	367	perdavimo prietaisų gamyba
	368	mašinų, skirtų kitiems specifiniams pramoniniams tikslams, gamyba
	369	kitų, ne elektros, mašinų ir įrengimų gamyba
Pagrindinė grupė	37	elektros įrengimų pramonė
	371	elektros laidų ir kabelių gamyba
	372	elektros variklių, generatorių ir transformatorių, elektros srovės paskirstymo aparatūros ir kitų panašių įrengimų, skirtų elektros energijos tiekimui, gamyba
	373	elektros įrengimų, skirtų tiesioginiam komerciniam naudojimui, gamyba
	374	telekomunikacijos įrangos, skaitiklių, kitų matavimo prietaisų ir elektromedicininės įrangos gamyba
	375	elektroninės įrangos, radijo ir televizijos imtuvų audioaparaturų gamyba
	376	elektros prietaisų, skirtų naudojimui namų ūkyje, gamyba
	377	lempų ir apšvietimo įrengimų gamyba
	378	galvaninių baterijų ir akumuliatorių gamyba
	379	specialistų atliekamas elektros įrengimų taisymas, surinkimas ir instaliavimas
Ex pagrindinė grupė	38	transporto priemonių gamyba
	383	automobilių ir jų dalių gamyba
	384	automobilių, motociklų ir dviračių remontas
	385	motociklų, dviračių ir jų dalių gamyba
	389	niekur kitur nepriskirtų transporto įrengimų gamyba
Pagrindinė grupė	39	įvairiarūšės pramonės šakos
	391	tikslųjų įrankių ir matavimo bei tikrinimo instrumentų gamyba
	392	medicinai skirtų chirurginių įrankių ir įrengimų bei ortopedinių prietaisų (išskyrus ortopedinę avalynę) gamyba
	393	fotografavimo ir optinių įrengimų gamyba
	394	rankinių ir kitų laikrodžių gamyba ir remontas
	395	juvelyriniai dirbiniai ir brangiųjų metalų gamyba
	396	muzikos instrumentų gamyba ir remontas
	397	žaidimų, žaislų, gaminių, skirtų sportui ir atletikai, gamyba
	399	kitos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	40	statyba
	400	statyba (nespecializuota), demontavimas
	401	pastatų statyba (gyvenamųjų namų arba pan.)
	402	civilinė statyba; tiltų, kelių, geležinkelių ir pan. tiesimas
	403	instaliacijos darbai
	404	apdaila ir baigiamieji darbai

2

Direktyva 68/366/EEB

(liberalizavimo Direktyva: 68/365/EEB)

NICE nomenklatūra

Pagrindinė grupė	20A	200 gyvulinių ir augalinių riebalų bei aliejaus gamyba
	20B	maisto produktų gamyba (išskyrus gėrimų gamybą)
	201	mėsos gamyba, paruošimas ir konservavimas
	202	pieno produktų gamyba
	203	vaisių ir daržovių perdirbimas ir konservavimas
	204	žuvies ir kitų jūros produktų perdirbimas ir konservavimas
	205	grūdų malimo produktų gamyba
	206	konditerijos kepinų, įskaitant džiovėsius ir sausainius, gamyba
	207	cukraus gamyba
	208	kakavos, šokolado ir cukraus saldumynų gamyba
Pagrindinė grupė	209	kitų, niekur nepriskirtų, maisto produktų gamyba
	21	gėrimų gamyba
	211	etilo alkoholio gamyba iš fermentuotų medžiagų, mielių ir spirito
	212	vyno ir kitų nesalyklinių alkoholinių gėrimų gamyba
	213	alaus ir salyklo gamyba
	214	gaiviųjų ir angliarūgštės prisotintų gėrimų gamyba
	ex 30	guminių gaminių, plastikinių medžiagų, dirbtinio bei sintetinio plaušo ir krakmolo produktų gamyba
	304	krakmolo produktų gamyba

3

Direktyva 82/489/EEB

ISIC nomenklatūra

Ex 855 kirpyklos (išskyrus pedikiūrininkų veiklą ir kosmetologų mokyklas)

II sąrašas

Direktyvų 75/368/EEB, 75/369/EEB ir 82/470/EEB pagrindinės grupės

1

Direktyva 75/368/EEB (5 straipsnio 1 dalyje minėtos veiklos rūšys)

ISIC nomenklatūra

Ex 04	žuvininkystė
	043 vidaus vandenų žuvininkystė
Ex 38	transporto įrangos gamyba
	381 laivų statyba ir remontas
	382 geležinkelio įrangos gamyba
	386 orlaivių (ir erdvėlaivių įrangos) gamyba

- Ex 71 su transportu susijusi veikla ir kita veikla, išskyrus transportą, skirstoma į šias grupes:
- Ex 711 miegamųjų vagonų ir vagonų-restoranų aptarnavimas; geležinkelio parko priežiūra remonto depuose; vagonų valymas
 - Ex 712 miesto, priemiestinio ir tarp miestinio keleivių transporto parko priežiūra
 - Ex 713 kito keleivinio sausumos transporto (tokio kaip automobiliai, turistiniai tarp miestiniai autobusai, automobiliai taksi) priežiūra
 - Ex 714 pagalbinių transporto paslaugų sričių (tokių kaip keliai, tuneliai ir mokamo važiavimo tiltai, prekių sandėliai, automobilių stovėjimo aikštelės, autobusų ir tramvajų parkai) eksploatavimas ir priežiūra
 - Ex 716 veiklos, susijusios su vidaus vandenų transportu (tokios kaip vandens kelių, uostų ir kitų vidaus vandenų transporto įrenginių eksploatavimas ir priežiūra; vilkimo ir locmano paslaugos, plūdurių įrengimas, laivų pakrovimas ir iškrovimas ir kitos panašios veiklos, tokios kaip laivų gelbėjimas, buksyravimas, ir elingų eksploatacija)
- 73 ryšiai: pašto paslaugos ir telekomunikacijos
- Ex 85 asmeninės paslaugos
- 854 skalbyklos ir skalbimo paslaugos, sausasis cheminis valymas ir dažymas
 - Ex 856 fotografijos studijos: portretinė ir komercinė fotografija, išskyrus nuotraukas leidybai
 - Ex 859 niekur kitur nepriskirtos individualios paslaugos (tik pastatų priežiūra ir valymas arba aprūpinimas laikina buveine)

2

Direktyva 75/369/EEB (6 straipsnis: jeigu veiklos rūšis laikoma pramoninio arba smulkaus amato pobūdžio)

ISIC nomenklatūra

Šios kilnojamosios veiklos rūšys :

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

- verčiantis išvažiavimo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),
- dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviro dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertinimą tokiais kilnojamosios veiklos rūšimis ar neminčios jo.

3

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 1 ir 3 dalys)

ISIC nomenklatūros 718 ir 720 grupės

Veiklos rūšys, kurias konkrečiai sudaro:

- pavienių ar grupinių dalykų (transporto, maitinimo, apgyvendinimo, ekskursijų ir pan.) organizavimas, siūlymas parduoti ar pardavimas tiesiogiai ar pagal užsakymą kelionėje ar laikinai apsisitojus, nepaisant kelionės motyvų (2 straipsnio B dalies a punktas),
- tarpininkavimo veikla tarp įvairių transporto rūšių tiekėjų ir asmenų, persiunčiančių arba gaunančių prekes bei atliekančių įvairias kitas susijusias veiklos rūšis:
 - aa) savininkų vardu sudarant sutartis su transporto rangovais;
 - bb) pasirenkant savininkams pelningiausią transportavimo būdą, firmą ir maršrutą;
 - cc) tvarkant transporto panaudojimo techninius aspektus (pvz., įpakavimą, reikalingą transportavimui) bei atliekant įvairius darbus, būdingus transportui (pvz., ledo tiekimo vagonams-šaldytuvams garantavimas);
 - dd) užbaigiant su transportu susijusius formalumus, tokius kaip kelionės sąskaitų projektų parengimas; surenkant ir išskirstant krovinius;

- ee) koordinuojant įvairias transportavimo stadijas, garantuojant tranzitą, perkrovimą ir kitas galutines operacijas;
- ff) tvarkant krovinius ir vežėjus bei transporto priemonės prekes persiunčiantiems arba jas gaunantiems asmenims:
- transporto išlaidų ir detalių sąskaitų patikrinimo įvertinimas,
 - tam tikrų laikinų arba pastovių priemonių (derinamų su uosto vadovybe, dirbančiais laivuose smulkių prekių pardavėjais ir pan.) priėmimas laivo savininko ar jūrų transporto vežėjo vardu arba dėl jo.
- (2 straipsnio A punkto a, b ir d papunkčiuose išvardytos veiklos rūšys).

III sąrašas

Direktivos 64/222/EEB, 68/364/EEB, 68/368/EEB, 75/368/EEB, 75/369/EEB, 70/523/EEB ir 82/470/EEB

1

Direktiva 64/222/EEB

(liberalizavimo Direktivos: 64/223/EEB ir 64/224/EEB)

1. Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos verslą, išskyrus didmeninę prekybą vaistais ir vaistiniais preparatais, nuodingomis bei patogeninėmis medžiagomis ir anglimi, veikla (ex 611 grupė).
2. Profesionali tarpininko, kuris yra vieno ar kelių asmenų įgaliotas ir jam pavesta derėtis ar sudaryti komercinius sandorius tų asmenų vardu, veikla.
3. Profesionali tarpininko, kuris, neturėdamas nurodymo nuolat tai daryti, suveda asmenis, norinčius sudaryti abipusę tiesioginę sutartį, arba tvarko jų komercinius sandorius, arba padeda juos įgyvendinti, veikla.
4. Profesionali tarpininko, kuris sudaro komercinius sandorius su kitais savo vardu, veikla.
5. Profesionali tarpininko, kuris kitų vardu dalyvauja didmeninės prekybos aukcionuose, veikla.
6. Profesionali tarpininko, užsiimančio išnešiojamąja prekyba, veikla.
7. Profesionalią veiklą vykdančio vienoje ar keliuose pramonės, prekybos ar smulkaus verslo įmonėse įdarbinto tarpininko paslaugų teikimas.

2

Direktiva 68/364/EEB

(liberalizavimo Direktiva: 68/363/EEB)

Ex ISIC grupė 612:

mažmeninė prekyba

012	Žemės ūkio technikos nuoma
640	Nekilnojamas turtas, turto nuoma
713	Automobilių, vežimų ir arklių nuoma
718	Keleivinių ir krovinių vagonų nuoma
839	Technikos nuoma komercinėms įmonėms
841	Kino teatro bilietų pardavimas ir kino filmų nuoma
842	Teatro bilietų pardavimas ir teatro įrangos nuoma
843	Valčių, dviračių, igūdžius formuojančių žaidimų-automatų, veikiančių su monetomis, nuoma
853	Kambarių su baldais nuoma
854	Išskalbtos patalynės nuoma
859	Drabužių nuoma

3

*Direktyva 68/368/EEB**(liberalizavimo Direktyva: 68/367/EEB)**ISIC nomenklatūra*

ISIC ex pagrindinė 85 grupė

1. Restoranai, kavinės, smuklės ir kitos vietos, kuriose geriama ir valgoma (ISIC 852 grupė).
2. Viešbučiai, namai, kuriuose nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

4

Direktyva 75/368/EEB (7 straipsnis)

Visos Direktyvos 75/368/EEB priede išvardytos veiklos rūšys, išskyrus šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje išvardytas veiklos rūšis (šio priedo II sąrašo, 1 punktas).

ISIC nomenklatūra

Ex 62	bankai ir kitos finansų institucijos
Ex 620	patentų pirkimo ir licencijavimo bendrovės
Ex 71	transportas
Ex 713	keleivinis transportas, išskyrus vežimą automašinomis
Ex 719	skystų angliavandenilių ir kitų skystų cheminių produktų gabenimas vamzdiniais
Ex 82	bendruomenei teikiamos paslaugos
827	bibliotekos, muziejai, botanikos ir zoologijos sodai
Ex 84	poilsio organizavimo paslaugos
843	niekur nepriskirtos poilsio ir pasilinksminimo paslaugos: — sporto veikla (sporto aikštelės, organizaciniai sporto renginiai ir kt.), išskyrus sporto instruktorių veiklą, — lenktynės (lenktyninių žirgų arklidės, lenktynių aikštės, hipodromai ir kt.), — kita poilsio ir pasilinksminimo veikla (cirkai, pramogų parkai ir kitos pramogos).
Ex 85	asmeninės paslaugos
Ex 851	namų ūkio paslaugos
Ex 855	grožio salonai ir manikiūrininko paslaugos, išskyrus pedikiūrininkų ir profesionalių kosmetologų bei kirpėjų rengimo mokyklų paslaugas
Ex 859	niekur kitur nepriskirtos individualios paslaugos, išskyrus sportą ir viduriniojo medicinos personalo masažuotojų ir kalnų vedlių paslaugas, skirstomos į šias grupes: — dezinfekcija ir kova su kenkėjais, — rūbų nuoma ir sandėliavimo įranga, — vedybų biurų ir panašios paslaugos, — astrologija, ateities spėjimas ir panašios paslaugos, — sanitarijos paslaugos ir susijusi veikla, — laidojimo paslaugos ir kapinių priežiūra, — kurjerių ir vertėjų-gidų paslaugos.

5

Direktyva 75/369/EEB (5 straipsnis)

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

- a) prekių pirkimas ir pardavimas:
 - verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamomis prekėmis veikla (ex ISIC grupė 612),
 - dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;
- b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertinimą tokiais kilnojamosios veiklos rūšimis ar nemininčios jo.

6

Direktyva 70/523/EEB

Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos anglimi verslą, ir tarpininkų prekybos anglimi versle veikla (ex 6112 grupė, ISIC nomenklatūra)

7

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 2 dalis)

(2 straipsnio A punkto c ir e papunkčiuose, B punkto b papunktyje ir C bei D punktuose išvardytos veiklos rūšys)

Šios veiklos rūšys ypač turi apimti:

- geležinkelio transporto arba vagonų, skirtų žmonėms arba prekėms pervežti, nuomojimą,
 - tarpininkavimo veiklą parduodant, perkant ar nuomojant laivus,
 - emigrantų pervežimo sutarčių sudarymą bei tvarkymą ir derybas dėl tokių sutarčių,
 - visų depozitoriaus vardu atiduotų saugoti daiktų ir prekių, tikrinamų arba netikrinamų muitinėje, saugomų specializuotuose arba bendros paskirties sandėliuose, baldų saugyklose, šaldyklose, pašarams skirtose vietose ir pan., atsiėmimą,
 - prekių čekių už saugomus daiktus arba prekes perdavimą jų depozitoriams,
 - laikinai saugomų naminių gyvulių, belaukiant jų pardavimo arba pakeliui į pardavimo vietą arba iš jos, aprūpinimą laikymo užtvarais, pašaru ir pardavimo žiedais,
 - motorinių transporto priemonių patikrinimą arba techninį įvertinimą,
 - prekių matavimą, svėrimą bei įvertinimą.
-

V PRIEDAS

Pripažinimas remiantis minimalių mokymo sąlygų koordinavimu

V.I. MEDICINOS GYDYTOJAS

5.1.1. Oficialūs pagrindinių medicinos studijų kvalifikacijos įrodymo dokumentai

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976 m. gruodžio 20 d.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976 m. gruodžio 20 d.
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976 m. gruodžio 20 d.
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976 m. gruodžio 20 d.

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976 m. gruodžio 20 d.
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976 m. gruodžio 20 d.
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986 m. sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.

5.1.2. Oficialūs specializuotų gydytojų kvalifikacijos įrodymo dokumentai

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976 m. gruodžio 20 d.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986 m. sausio 1 d.
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976 m. gruodžio 20 d.
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.
Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976 m. gruodžio 20 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	„Sertifikāts“—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.

Šalis	Oficialūs kvalifikacijos įrodymo dokumentai	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976 m. gruodžio 20 d.
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986 m. sausio 1 d.
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.

5.1.3. Specializuotų medicinos mokymo kursų pavadinimai

Šalis	Anesteziologija Minimali mokymo kursų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Šalis	Anesteziologija Minimali mokymo kursų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Šalis	Neurochirurgija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ġinekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Šalis	Vidaus ligos Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai	Oftalmologija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Šalis	Otorinaringologija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai	Vaikų ligos Minimali mokymo kursų trukmė- 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric
Česká republika	Otorinologyngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolarinologia	Pediatría
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrīja
Lietuva	Otorinolariningologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolariningoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynologyngologia	Pediatric
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatric
Slovenija	Otorinolarinoloģija	Pediatrīja
Slovensko	Otorinologyngológia	Pediatric
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Šalis	Pulmonologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Urologija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Šalis	Ortopedija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai	Patologinė anatomija Minimali mokymo kursų trukmė: 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Šalis	Neurologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Psichiatrija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psihhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Šalis	Radiologinė diagnostika Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Radioterapija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Šalis	Plastinė chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai	Klinikinė biologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditšiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Šalis	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Biochemija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Šalis	Imunologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiocirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toraciċa
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:

(*) 1983 m. sausio 1 d.

Šalis	Vaikų chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:

(*) 1983 m. sausio 1 d.

Šalis	Kardiologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Gastroenterologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Šalis	Reumatologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Bendroji hematologija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Šalis	Endokrinologija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai	Fizioterapija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Šalis	Neuropsychiatrija Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai	Dermatovenerologija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatologija un venerologija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejologija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenerologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:

(*) 1987 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus asmenis, baigusius mokymo kursus iki tos datos

(**) 1971 m. gruodžio 31 d.;

(***) 1999 m. spalio 31 d.

(****) Baigus mokymus, prasidėjusius po 1982 m. kovo 5 d., kvalifikacijos įrodymo dokumentai nebeįteikiami

(*****) 1984 m. liepos 9 d.

Šalis	Radiologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta 27 straipsnio 3 dalyje:

(*) 1971 m. gruodžio 3 d.

(**) 1993 m. spalio 31 d.

(***) Baigus mokymus, prasidejusius po 1982 m. kovo 5 d., kvalifikacijos įrodymo dokumentai nebeįteikiami

(****) 1984 m. liepos 8 d.

Šalis	Geriatrija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Inkstų ligos Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatrica	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatrica	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatrica	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatrica/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Šalis	Užkrečiamosios ligos Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Socialinė medicina Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγιεινολογία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystieteiden tutkimus/Hälsöförhållanden
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Šalis	Farmakologija Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai	Darbo medicina Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Šalis	Alergologija Minimali mokymo kursų trukmė - 3 metai	Branduolinė medicina Minimali mokymo kursų trukmė - 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Šalis	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali mokymo kursų trukmė - 5 metai
	Pavadinimas
Belgique/België/ Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Šalis	Biologinė hematologija Minimali mokymo kursų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Panaikinimo pagal 27 straipsnio 3 dalį datos:

(*) 1983 m. sausio 1 d., išskyrus, jei asmenys pradėjo mokytis prieš šią datą ir baigė iki 1988 m. pabaigos

Šalis	Stomatologija Minimali mokymo kursų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali mokymo kursų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Panaikinimo pagal 27 straipsnio 3 dalį datos:

(*) 1994 m. gruodžio 31 d

Šalis	Venerologija Minimali mokymo kursų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali mokymo kursų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Šalis	Gastroenterologinė chirurgija Minimali mokymo kursų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali mokymo kursų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Aċċidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Panaikinimo pagal 27 straipsnio 3 dalį datos:

(*) 1983 m. sausio 1 d.

Šalis	Klinikinė neurofiziologija Minimali mokymo kursų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos ir stomatologijos studijos) ⁽¹⁾ Minimali mokymo kursų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Studijoms, po kurių įgyjama dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo kvalifikacija (pagrindinės medicinos ir stomatologijos kursas) numatoma sąlyga, kad yra baigtos ir pripažintos pagrindinės medicinos studijos (24 straipsnis) ir pagrindinės stomatologijos studijos (34 straipsnis).

5.1.4. Oficialūs šeimos gydytojų kvalifikacijos įrodymo dokumentai

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	1994 m. gruodžio 31 d.
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994 m. gruodžio 31 d.
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994 m. gruodžio 31 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994 m. gruodžio 31 d.
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994 m. gruodžio 31 d.
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	1994 m. gruodžio 31 d.
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004 m. gegužės 1 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentai	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994 m. gruodžio 31 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	1994 m. gruodžio 31 d.
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994 m. gruodžio 31 d.
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.

V.2. BENDROSIO PRAKTIKOS SLAUGYTOJAS

5.2.1. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimo programa

Profesinis rengimas, už kurį suteikiamas oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, susideda iš dviejų dalių:

A. Teorinis ir techninis mokymas

a. Slauga: — Profesijos pobūdis ir etika — Bendrieji sveikatos ir slaugos principai — Slaugos principai, susiję su: — bendrąja ir specialiąja medicina — bendrąja ir specialiąja chirurgija — vaiko priežiūra ir pediatrija — motinystės priežiūra — psichikos sveikata ir psichiatrija — senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija	b. Pagrindinės mokslo disciplinos: — Anatomija ir fiziologija — Patologija — Bakteriologija, virusologija ir parazitologija — Biofizika, biochemija ir radiologija — Dietologija — Higiena: — profilaktika — sveikatos mokymas — Farmakologija	c. Socialiniai mokslai: — Sociologija — Psichologija — Administravimo principai — Mokymo principai — Socialinės ir sveikatos sričių teisės aktai — Slaugos teisiniai aspektai

B. Mokymas klinikose

- slauga, susijusi su:
 - bendrąja ir specialiąja medicina
 - bendrąja ir specialiąja chirurgija
 - vaiko priežiūra ir pediatrija
 - motinystės priežiūra
 - psichikos sveikata ir psichiatrija
 - senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija
- slaugymu namuose

Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukti į kitas disciplinas arba mokoma kartu su jomis.

Teorinis mokymas turi būti pagrindinis ir taip derinamas su mokymu klinikose, kad būtų įgyjamos atitinkamos šiame priede minimos žinios ir įgūdžiai.

5.2.2. Bendrosios praktikos slaugytojų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/Belgique/Belgien	— Diploma geëradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	1979 m. birželio 29 d.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979 m. birželio 29 d.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	1979 m. birželio 29 d.
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiiniikool 2. Tartu Meditsiiniikool 3. Kohtla-Järve Meditsiiniikool	õde	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1981m.sausio 1d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986 m. sausio 1 d.
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979 m. birželio 29 d.
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979 m. birželio 29 d.
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979 m. birželio 29 d.
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979 m. birželio 29 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Österreich	1. Diplom als „Diplomierter Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierter Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1994m.sausio 1 d.
Polska	Dypłom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Pielegniarka	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986m.sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatelstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatelstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/ Yrkehögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1994m.sausio 1 d.
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994m.sausio 1 d.
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

V.3. GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

5.3.1. Gydytojo odontologo studijų programa

Į odontologijos studijų, po kurių įteikiamas oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, programą įtraukiami bent jau toliau išvardyti dalykai. Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitas disciplinas arba mokoma kartu su jomis.

A. Pagrindiniai dalykai	B. Medicinos ir biologijos bei bendrosios medicinos dalykai	C. Tiesiogiai su odontologija susiję dalykai
— Chemija — Fizika — Biologija	— Anatomija — Embriologija — Histologija, įskaitant citologiją — Fiziologija — Biochemija (arba fiziologinė chemija) — Patologinė anatomija — Bendroji patologija — Farmakologija — Mikrobiologija — Higiena — Prevencinė medicina ir epidemiologija — Radiologija — Fizinė medicina ir rehabilitacija — Bendroji chirurgija — Vidaus ligos, įskaitant vaikų ligas — Otorinolaringologija — Dermatovenerologija — Bendroji psichologija, psichopatologija, neurologija — Anesteziologija	— Dantų protezavimas — Odontologinės medžiagos ir įranga — Konservatyvioji odontologija — Prevencinė odontologija — Nuskausminančios ir raminančios priemonės odontologijoje — Specialioji chirurgija — Specialioji patologija — Klinikinė praktika — Vaikų odontologija — Ortodontologija — Periodontologija — Odontologinė radiologija — Dantų sąkandis ir žandikaulio funkcija — Profesijos organizavimas, etika ir teisės aktai — Gydytojo odontologo veiklos socialiniai aspektai

5.3.2. Gydytojo odontologo oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	1980 m. sausio 28 d.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980 m. sausio 28 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980 m. sausio 28 d.
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980 m. sausio 28 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004 m. gegužės 1 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004m.gegužės 1 d.
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980 m. sausio 28 d.
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994m.sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004m.gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1986m.sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrtilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	2004m.gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	2004m.gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen-siaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysturvakuksen oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1994m.sausio 1 d.
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994m.sausio 1 d.
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

5.3.3. Gydytojų odontologų specialistų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai

Ortodontija			
Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Atskaitos data
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005 m. sausio 27 d.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980 m. sausio 28 d.
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005 m. gegužės 21 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

Burnos chirurgija

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Atskaitos data
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	2003 m. sausio 1 d.
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005 m. gegužės 21 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tand-systemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

V.4. VETERINARIJOS GYDYTOJAS

5.4.1. Veterinarijos gydytojų studijų programa

Studijų, kurias baigus išduodamas veterinarijos gydytojo oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, programą sudaro bent jau toliau išvardyti dalykai.

Vienas ar keli šie dalykai gali būti dėstomi kaip kitų kursų dalis arba kartu su kitais kursais.

A. Pagrindiniai dalykai

- Fizika
- Chemija
- Gyvūnų biologija
- Augalų biologija
- Biomatematika

B. Specifiniai dalykai

a. Pagrindiniai mokslai:

- Anatomija (įskaitant histologiją ir embriologiją)
- Fiziologija
- Biochemija
- Genetika
- Farmakologija
- Farmacija
- Toksikologija
- Mikrobiologija
- Imunologija
- Epidemiologija
- Profesinė etika

b. Klinikiniai mokslai:

- Akušerija
- Patologija (įskaitant pataloginę anatomiją)
- Parazitologija
- Klinikinė medicina ir chirurgija (įskaitant anesteziologiją)
- Paskaitos apie įvairių naminių gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų rūšių ligas
- Profilaktinė medicina
- Radiologija
- Dauginimasis ir dauginimosi sutrikimai
- Valstybinė veterinarija ir visuomenės sveikata
- Veterinarijos teisės aktai ir teismo medicina
- Terapija
- Propedeutika

c. Gyvūnų auginimas

- Gyvūnų auginimas
- Gyvūnų šėrimas
- Agronomija
- Kaimo ekonomika
- Gyvulininkystė
- Veterinarinė higiena
- Gyvūnų etologija ir apsauga

d. Maisto higiena

- Gyvūninių maisto produktų ar gyvūninės kilmės maisto produktų tikrinimas ir kontrolė
- Maisto higiena ir technologija
- Praktinis darbas (įskaitant praktinį darbą vietose, kur skerdziami gyvūnai ir gaminami maisto produktai)

Praktinis mokymasis gali vykti tam tikrą mokymosi laikotarpį, jei tai dienos studijos, kurias tiesiogiai kontroliuoja kompetentinga institucija, ir jų trukmė neviršija šešių mėnesių per visą penkerių metų studijų laikotarpį.

Teorinio ir praktinio mokymosi paskirstymas įvairių dalykų grupėse gretinamas ir derinamas taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos žinios ir patirtis, kurios padėtų veterinarijos gydytojams atitinkamai vykdyti visas savo pareigas.

5.4.2. Veterinarijos gydytojų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980 m. gruodžio 21 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980 m. gruodžio 21 d.
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980 m. gruodžio 21 d.
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			1980 m. gruodžio 21 d.
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980 m. gruodžio 21 d.
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985 m. sausio 1 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		2004 m. gegužės 1 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Atskaitos data
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980 m. gruodžio 21 d.
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ličenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			1980 m. gruodžio 21 d.
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1994m.sausio 1d.
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986m.sausio 1d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiaexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1994m.sausio 1d.
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994m.sausio 1d.
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980 m. gruodžio 21 d.

V.5. AKUŠERĖ

5.5.1. *Akušerių mokymo programa (I ir II mokymo tipai)*

Mokymo programą akušerio oficialią kvalifikaciją patvirtinančiam dokumentui gauti sudaro šios dvi dalys:

A. Teorinis ir techninis mokymas

a. Bendrieji dalykai

- Anatomijos ir fiziologijos pagrindai
- Patologijos pagrindai
- Bakteriologijos, virusologijos ir parazitologijos pagrindai
- Biofizikos, biochemijos ir radiologijos pagrindai
- Pediatrija, ypač susijusi su naujagimiais
- Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika
- Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika
- Sociologijos ir sociomedicinos pagrindai
- Farmakologijos pagrindai
- Psichologija
- Mokymo principai ir metodai
- Sveikatos ir socialiniai teisės aktai bei sveikatos apsaugos organizavimas
- Profesinė etika ir profesiniai teisės aktai
- Seksualinis auklėjimas ir šeimos planavimas
- Motinos ir vaiko teisinė apsauga

b. Akušerių veiklai būdingi dalykai

- Anatomija ir fiziologija
- Embriologija ir embriono vystymasis
- Nėštumas, vaiko gimimas ir pogimdyminis laikotarpis
- Ginekologija ir akušerinė patologija
- Pasirengimas vaiko gimimui ir tėvystei (motinystei), įskaitant psichologinius aspektus
- Pasirengimas gimdymui (įskaitant žinias ir techninės įrangos naudojimą akušerijoje)
- Nuskausminimas, anestezija ir gaivinimas
- Naujagimio fiziologija ir patologija
- Rūpinimasis naujagimių ir jo priežiūra
- Psichologiniai ir socialiniai veiksniai

B. Praktinis ir klinikinis mokymas

Turi būti mokoma, vykdant atitinkamą priežiūrą:

- Patarimai nėščioms moterims, įskaitant ne mažiau nei 100 priešgimdyminių patikrinimų.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 40 nėščių moterų ir jų priežiūra.
- Studento dalyvavimas, priimant ne mažiau nei 40 gimdymų; jei tai neįmanoma dėl gimdančių moterų trūkumo, šis skaičius gali būti sumažintas iki 30, jei studentas vėliau padės priimti 20 gimdymų.
- Aktyvi pagalba, dalyvaujant gimdymuose esant sėdmeninei pirmėigai. Jeigu tai neįmanoma, kadangi nebuvo gimdymų sėdmenine pirmėiga atvejų, galima imituojančios situacijos praktika.
- Patirtis taikant epiziotomiją ir užsiuvant žaizdą. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika. Užsiuvimo praktiką sudaro žaizdos po epiziotomijos ir paprasto tarpvietės plyšimo užsiuvimas. Jeigu neabejotinai reikalinga, tai gali būti atliekama imituojant situaciją.
- Rūpinimasis 40 moterų, esant rizikingam jų nėštumui, gimdymo metu arba po gimdymo, ir jų priežiūra.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 100 moterų po gimdymo ir sveikų naujagimių bei jų priežiūra (įskaitant patikrinimus).
- Stebėjimas ir rūpinimasis naujagimiais, kuriems reikia specialaus dėmesio, įskaitant gimusius per anksti, per vėlai, per mažo svorio ir sergančius kūdikius.
- Rūpinimasis moterimis esant patologiniams atvejams ginekologijos ir akušerijos srityse.
- Susipažinimas su medicinine priežiūra bei chirurgija. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika.

Teorinis ir praktinis mokymasis (mokymo programos A dalis) paskirstomas ir derinamas su klinikiu mokymu (tos pačios programos B dalis) taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos šiame priede išvardytos žinios ir patirtis.

Klinikinis instruktažas atliekamas, vadovaujantis kvalifikacijos kėlimo kursų neatsitraukiant nuo darbo forma, ligoninių skyriuose ar kitose kompetentingų institucijų patvirtintose sveikatos apsaugos tarnybose. Dalį tokio mokymo sudaro studentų akušerių dalyvavimas skyrių veikloje, jeigu tokia veikla susijusi su jų mokymu. Jos mokomos su akušerių veikla susijusių pareigų.

5.5.2. *Akušerių oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai*

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	1983m.sausio 23-d.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983m.sausio 23-d.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	1983m.sausio 23-d.
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	1983m.sausio 23-d.
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1986m.sausio 1d.
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983m.sausio 23-d.
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983m.sausio 23-d.
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983m.sausio 23-d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Kypros	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983m.sausio 23-d.
Magyarország	Szülész-nő bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülész-nő	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983m.sausio 23-d.
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1994m.sausio 1d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognized by the competent authorities)	Położna	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986m.sausio 1d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Kvalifikacijos pavadinimas	Atskaitos data
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/ Yrkehögskolor	Kättilö/Barnmorska	1994m.sausio 1 d.
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994m.sausio 1 d.
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983m.sausio 23 d.

V.6. VAISTININKAS

5.6.1. Vaistininkų studijų planas

- Augalų ir gyvūnų biologija
- Fizika
- Bendroji ir neorganinė chemija
- Organinė chemija
- Analitinė chemija
- Farmacinė chemija, įskaitant vaistinių preparatų analizę
- Bendroji ir taikomoji biochemija (medicininė)
- Anatomija ir fiziologija; medicinos terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija ir farmakoterapija
- Vaistų technologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Įstatymai ir, jei reikia, profesinė etika

Kiekvieno dėstomojo dalyko teorinio ir praktinio mokymo santykis yra toks, kad būtų skiriama pakankamai dėmesio teorijai, siekiant išlaikyti universitetinio mokymo lygį.

5.6.2. Vaistinių oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su diplomu	Atskaitos data
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1987 m. spalio 1 d.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987 m. spalio 1 d.
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987 m. spalio 1 d.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987 m. spalio 1 d.
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1987 m. spalio 1 d.
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987 m. spalio 1 d.
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993 m. lapkričio 1 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistinio profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004 m. gegužės 1 d.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su diplomu	Atskaitos data
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987 m. spalio 1 d.
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987 m. spalio 1 d.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994 m. spalio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987 m. spalio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1994 m. spalio 1 d.
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994 m. spalio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.

V.7. ARCHITEKTAS

5.7.1. Laikantis 46 straipsniu pripažinti architektų oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988-1989 m.
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988-1989 m.
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen		1988-1989 m.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	- Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών - Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988-1989 m.
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.		1988-1989 m. 1999-2000 m. 1999-2000 m. 1997-1998 m. 1998-1999 m. 1999-2000 m. 1998-1999 m. 1999-2000 m. 1994-1995

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988-1989 m.
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988-1989 m.
Italia	— Laurea in architettura — Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988-1989 m. 1998-1999 m.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003-2004 m. 1998-1999 m. 1999-2000 m. 2003-2004 m. 2004-2005 m.
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988-1989 m.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
	3. Het getuigscrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998-1999 m.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988-1989 m. 1991-1992 m.
Suomi/ Finland	Arkkitsehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998-1999 m.
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998-1999 m.

Šalis	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Dokumentą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikaciją patvirtinančiais dokumentais	Referenciniai akademiniai metai
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>.	1988-1989 m.

VI PRIEDAS

Igytos teisės, taikomos pripažįstamoms profesijoms pagal minimalių mokymo sąlygų koordinavimą6. *Architektų, kurie naudojami pagal 49 straipsnio 1 dalį įgytomis teisėmis, oficialią kvalifikaciją patvirtinantys įrodymai*

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
België/Belgique/ Belgien	— Diplamai, kuriuos suteikė nacionalinės aukštosios architektūros mokyklos arba nacionaliniai architektūros institutai (architecte-architect) — diplomai, kuriuos suteikė Hasselt provincijos aukštoji architektūros mokykla (architect) — diplomai, kuriuos suteikė Karališkosios dailės akademijos (architecte – architect) — diplomai, kuriuos suteikė „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect) — universiteto civilinės inžinerijos diplomai, prie kurių pridedamas architektų asociacijos išduotas profesinio mokymosi pažymėjimas, jo turėtoji suteikiantys teisę naudotis architekto profesine kvalifikacija (architecte – architect) — architektūros diplomai, kuriuos suteikė centrinės arba valstybinės architektūros egzaminų komisija (architecte – architect) — civilinės inžinerijos (architektūros) diplomai ir architektūros (inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė universitetų taikomųjų mokslų fakultetai ir Monso politechnikos fakultetas (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)	1987-1988 m.
Česká republika	— diplomai, kuriuos suteikė „České vysoké učení technické“ (Čekijos technikos universitetas Prahoje) fakultetai: „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“ (Architektūros ir pastatų statybos fakultetas) (iki 1951 m.), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství“ (Architektūros ir pastatų statybos fakultetas) (nuo 1951 m. iki 1960 m.), „Fakulta stavební“ (Civilinės inžinerijos fakultetas) (nuo 1960 m.) šiose studijų srityse: pastatų statyba ir struktūra, pastatų statyba, statyba ir architektūra, architektūra (įskaitant miestų planavimą ir žemėtvarką), civilinė statyba ir statyba pramoninei bei žemės ūkio produkcijai ar civilinės inžinerijos studijų programa pastatų statybos ir architektūros studijose, „Fakulta architektury“ (Architektūros fakultetas) (nuo 1976 m.) šiose studijų srityse: architektūra, miestų planavimas ir žemėtvarka, ar studijų programoje: architektūra ir miestų planavimas, šiose studijų srityse: architektūra, architektūros dizaino teorija, miestų planavimas ir žemėtvarka, architektūros istorija ir istorinių paminklų rekonstrukcija ar architektūra ir pastatų statyba, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (iki 1951 m.) architektūros ir statybos srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (nuo 1951 m. iki 1956 m.) architektūros ir statybos srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoké učení technické v Brně“, by „Fakulta architektury“ (Architektūros fakultetas) (nuo 1956 m.) architektūros ir miestų planavimo srityje ar „Fakulta stavební“ (Civilinės inžinerijos fakultetas) (nuo 1956 m.) statybos studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Civilinės inžinerijos fakultetas) (nuo 1997 m.) konstrukcijos ir architektūros studijų srityje ar civilinės inžinerijos studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Architektūros fakultetas) (nuo 1994 m.) architektūros ir miestų planavimo studijų programos architektūros studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Akademie výtvarných umění v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūrinio dizaino studijų srityje, — diplomai, kuriuos suteikė „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūros studijų srityje, — suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį suteikė „Česká komora architektů“, nenurodydama konkretios sritys arba pastatų statybos srityje;	2006-2007 m.

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
Danmark	— diplomai, kuriuos suteikė Kopenhagos ir Århus nacionalinės architektūros mokyklos (architekt) — registracijos pažymėjimas, kurį suteikė Architektūros taryba pagal 1975 m. gegužės 28 d. įstatymą Nr. 202 (registreret arkitekt) — diplomai, kuriuos suteikė Aukštosios civilinės inžinerijos mokyklos (bygningskonstruktør). Prie jų pridamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šios direktyvos 48 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus	1987-1988 m.
Deutschland	— diplomai, kuriuos suteikė dailės institutai (Dipl.-Ing., Architekt (HfBK)) — diplomai, kuriuos suteikė „Technische Hochschulen“ arba technikos universitetų architektūros katedros (Architektur/Hochbau), arba universitetai tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteikiamas vėliau) — diplomai, kuriuos suteikė „Fachhochschulen“ architektūros katedros (Architektur/Hochbau) tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ architektūros katedros (Architektur/Hochbau), o kai studijos trunka trumpiau nei ketverius metus, bet ne trumpiau nei trejus metus, prie jų pridamas pažymėjimas, patvirtinantis ketverių metų profesinę patirtį Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Šį pažymėjimą išduoda profesinė institucija pagal 47 straipsnio 1 dalį (Ingenieur grad. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteiktas vėliau) — diplomai (Prüfungszeugnisse), kuriuos iki 1973 m. sausio 1 d. suteikė „Ingenieurschulen“ ir „Werkkunstschulen“ architektūros katedros. Prie jų pridamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė oficialios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šios direktyvos 48 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus	1987-1988 m.
Eesti	— diplom arhitektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (architektūros studijų diplomai, kuriuos suteikė Estijos menų akademijos Architektūros fakultetas nuo 1996 m.), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (kuriuos suteikė Talino meno universitetas 1989-1995 m.), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (kuriuos suteikė Estijos SSR valstybinis meno institutas 1951-1988 m.)	2006-2007 m.
Ελλάς	— inžinerijos (architektūros) diplomai, kuriuos suteikė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (architektūros) diplomai, kuriuos suteikė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Panepistimion Thrakis. Prie jų pridamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą. — inžinerijos (civilinės inžinerijos) diplomai, kuriuos suteikė Panepistimion Patron. Prie jų pridamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę vykdyti architekto veiklą.	1987-1988 m.
España	oficiali architekto kvalifikacija (título oficial de arquitecto), kurią suteikė Švietimo ir mokslo ministerija arba universitetai	1987-1988 m.

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
France	— Vyriausybės suteiktas architekto diplomas, kurį iki 1959 m. išdavė Švietimo ministerija, o vėliau – Kultūros ministerija (architecte DPLG) — diplomai, kuriuos suteikė „Ecole spéciale d'architecture“ (architecte DESA) — diplomai, kuriuos nuo 1955 m. suteikė „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg“ (buvusios „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg“) architektūros katedra (architecte ENSAIS)	1987-1988 m.
Ireland	— architektūros bakalauro laipsnis, kurį Dublino universiteto koledžo architektūros absolventams suteikia Airijos nacionalinis universitetas (B Arch. (NUI)); — mokslo laipsnį suteikiantis architektūros diplomas, kurį išduoda Technologijos koledžas, Bolton gatvė, Dublinas (Dipl. Arch.) — Airijos Karališkojo architektūros instituto asociacijos pažymėjimas (ARIAI) — Airijos Karališkojo architektūros instituto narystės pažymėjimas (MRIA)	1987-1988 m.
Italia	— „laurea in architettura“ – diplomai, kuriuos suteikia Venecijos ir Kalabrijos srities universitetai, politechnikos institutai ir architektūros institutai. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojiui savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda Švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai vykdyti architekto veiklą (dott. Architetto) — „laurea in ingegneria“ – pastatų statybos diplomai, kuriuos suteikia universitetai ir politechnikos institutai. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojiui savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda Švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai vykdyti architekto veiklą (dott. Ing. Architetto or dott. Ing. In ingegneria civile)	1987-1988 m.
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (registracijos Architektų registre pažymėjimas, kurį išdavė Kipro mokslo ir technikos rūmai (ETEK))	2006-2007 m.
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (architekto diplomas, kurį suteikė Latvijos valstybinio universiteto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas iki 1958 m., Rygos politechnikos instituto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas 1958-1991 m., Rygos technikos universiteto Architektūros fakultetas nuo 1991 ir 1992 m., ir Latvijos architektų asociacijos registracijos pažymėjimas)	2006-2007 m.
Lietuva	— inžinieriaus architekto ir (arba) architekto diplomai, kuriuos suteikė Kauno politechnikos institutas iki 1969 m., — architekto ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos suteikė Vilniaus inžinerinis statybos institutas iki 1990 m., Vilniaus technikos universitetas iki 1996 m., Vilniaus Gedimino technikos universitetas nuo 1996 m., — specialisto, baigusio architektūros kursus ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro kursus, diplomai, kuriuos suteikė LTSR Valstybinis dailės institutas iki 1990 m.; Vilniaus dailės akademija nuo 1990 m. — architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos suteikė Kauno technologijos universitetas nuo 1997 m. Visi šie diplomai pateikiami kartu su atestacinės komisijos išduodamu pažymėjimu, suteikiančiu teisę užsiimti veikla architektūros srityje (atestuotas architektas)	2006-2007 m.

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
Magyarország	— „okleveles építész-mérnök“ diplomas (architektūros, architektūros magistro diplomas), kurį suteikė universitetas, — „okleveles építész tervező művész“ diplomas (architektūros ir pastatų statybos magistro diplomas), kurį suteikė universitetas	2006-2007 m.
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit diplomas, išduotas Universita' ta' Malta, kuris suteikia teisę įsiregistruoti kaip „Perit“	2006-2007 m.
Nederland	— pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas išlaikė egzaminą architekto mokslo laipsniui gauti, kurį suteikia Delftų ir Eindhoveno technikos koledžų architektūros katedros (bouwkundig ingenieur) — diplomai, kuriuos suteikė valstybės pripažintos architektūros akademijos (architect) — diplomai, kuriuos iki 1971 m. suteikė buvę architektūros koledžai (Hoger Bouwkundonderricht) (architect HBO) — diplomai, kuriuos iki 1970 m. suteikė buvę architektūros koledžai (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO) — pažymėjimas, nurodantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė egzaminą, kurį organizavo „Bond van Nederlandse Architecten“ architektų taryba (Olandijos architektų ordinas, BNA) (architect) — „Stichting Instituut voor Architectuur“ („Architektūros instituto“ fondo) diplomas (IVA), išduotas baigus šio fondo organizuojamas studijas, truncančias ilgiau nei ketverių metų minimalų laikotarpį (architect). Prie jo pridėdamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė oficialios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šios direktyvos 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus. — kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamas asmuo išlaikė „Kandidaat in de bouwkunde“ egzaminą mokslo laipsniui gauti, kurį surengė Delfto ir Eindhoveno technikos koledžai, ir ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos jis vykdė architekto veiklą, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas vykdyti šią veiklą (architect) — pažymėjimas, kompetentingos institucijos išduotas tik tiems asmenims, kurie iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. sulaukė 40 metų amžiaus, patvirtinantis, kad ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos atitinkamas asmuo vykdė architekto veiklą, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas vykdyti šią veiklą (architect) — septintojoje ir aštuntojoje įtraukoje minimi pažymėjimai nebeturi būti pripažįstami nuo tos dienos, kai Nyderlanduose įsigalioja įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys architekto veiklos pradėjimą ir vykdymą pagal architekto profesinę kvalifikaciją tiek, kiek pagal šias nuostatas šie pažymėjimai neleidžia pradėti tokios veiklos pagal šią profesinę kvalifikaciją	1987-1988 m.
Österreich	— Vienos ir Graco technologijos universitetų, Insbruko universiteto statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“) ir architektūros („Architektur“) fakulteto suteikti diplomai architektūros, statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“), statybos („Hochbau“) ir „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“ srityse — „Bodenkultur“ universiteto suteikti „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ studijų diplomai — Vienos universiteto Taikomojo meno kolegijos suteikti architektūros studijų diplomai — Vienos dailės akademijos suteikti architektūros studijų diplomai — aukštesniųjų technikos kolegijų arba statybos technikos kolegijų suteikti sertifikuotų inžinierių (Ing.) diplomai su „Baumeister“ licencija, patvirtinančia ne trumpesnę kaip šešerių metų profesinę patirtį Austrijoje ir išduodama išlaikius egzaminą — Linco meninio ir pramoninio profesinio rengimo universitetinės kolegijos suteikti architektūros studijų diplomai — pagal Statybos technikų įstatymą (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr. 156/1994) išduoti statybos inžinierių ar inžinierių konsultantų statybos srityje kvalifikacijos („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) pažymėjimai	1997-1998 m.

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
Polska	Diplomai, kuriuos suteikė šie architektūros fakultetai: — Varšuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Varšuvoje (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžinier architekt, magister nauk technicznych; inžinier architekt; inžiniera magistra architektury; magistra inžiniera architektury; magistra inžiniera architekt; magister inžinier architekt (nuo 1945 m. iki 1948 m. vardą: inžinier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1951 m. iki 1956 m. vardą inžinier architekt; nuo 1954 m. iki 1957 m. antros pakopos vardą inžiniera magistra architektury; nuo 1957 m. iki 1959 m. vardą inžiniera magistra architektury; nuo 1959 m. iki 1964 m.: vardą magistra inžiniera architektury; nuo 1964 m. iki 1982 m. vardą magistra inžiniera architekt; nuo 1983 m. iki 1990 m. vardą magister inžinier architekt; nuo 1991 m. vardą magistra inžiniera architekt), — Krokuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Krokuvoje (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžinier architekt (nuo 1945 m. iki 1953 m. Kasybos ir metalurgijos universiteto Politechninis architektūros fakultetas – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Vroclavo technologijos universiteto Architektūros fakultetas Vroclave (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžinier architekt, magister nauk technicznych; magister inžinier architektury; magister inžinier architekt (nuo 1949 m. iki 1964 m. vardą: inžinier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1956 m. iki 1964 m. vardą magister inžinier architektury; nuo 1964 m. vardą magister inžinier architekt), — Silezijos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Glivice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžinier architekt; magister inžinier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos ir statybos fakultetas – Wydział Inżynieryjno-Budowlany vardą inžinier architekt; nuo 1961 m. iki 1969 m. Pramoninės statybos ir bendrosios inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego vardą magister inžinier architekt; nuo 1969 m. iki 1976 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury vardą magister inžinier architekt; nuo 1977 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury vardą magister inžinier architekt, nuo 1995 m. vardą inžinier architekt), — Poznanės technologijos universiteto Architektūros fakultetas Poznanėje (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžinier architektury; inžinier architekt; magister inžinier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inžinier architektury; nuo 1978 m. vardą magister inžinier architekt, nuo 1999 m. vardą inžinier architekt), — Gdanskio technikos universiteto Architektūros fakultetas Gdanske (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžinier architekt (nuo 1945 m. iki 1969 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury nuo 1969 m. iki 1971 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury; nuo 1971 m. iki 1981 m. Architektūros ir miestų planavimo institutas – Instytut Architektury i Urbanistyki; nuo 1981 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury), — Bialystoko technikos universiteto Architektūros fakultetas Bialystoke (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžinier architekt (nuo 1975 m. iki 1989 m. Architektūros institutas – Instytut Architektury), — Lodžės technikos universiteto Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas Lodžėje (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesinį architekto vardą: inžinier architekt; magister inžinier architekt (nuo 1973 m. iki 1993 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury, o nuo 1992 m. Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; vardą: nuo 1973 m. iki 1978 m., vardą inžinier architekt, nuo 1978 m. vardą magister inžinier architekt), — Ščecino technikos universiteto Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas Ščecine (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesinį architekto vardą: inžinier architekt; magister inžinier architekt (nuo 1948 m. iki 1954 m. Aukštosios inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inžinier architekt, nuo 1970 m. vardą magister inžinier architekt, o nuo 1998 m. vardą inžinier architekt). Prie visų šių diplomų pridedamas narystės pažymėjimas, išduodamas atitinkamo regiono architektų rūmų Lenkijoje, kuris suteikia teisę Lenkijoje užsiimti veikla architektūros srityje	2006-2007 m.
Portugal	— diplomai „diploma do curso especial de arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos — architekto diplomai „diploma de arquitecto“, kurį suteikė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos — diplomai „diploma o curso de arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos ir Porto aukštosios dailės mokyklos	1987-1988 m.

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— diplomas „diploma de licenciatura em arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos aukštoji dailės mokykla — diplomas „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, kurį suteikė Lisabonos technikos universitetas ir Porto universitetas — civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį suteikė Lisabonos technikos universiteto Aukštojo technikos mokslo institutas (licenciatura em engenharia civil) — civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį suteikė Porto universiteto inžinerijos (de Engenharia) fakultetas (licenciatura em engenharia civil) — civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį suteikė Koimbros universiteto Mokslų ir technologijos fakultetas (licenciatura em engenharia civil) — civilinės inžinerijos (gamybos) universiteto diplomas, kurį suteikė Minjo universitetas (licenciatura em engenharia civil, produção)	
Slovenija	— „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ (universiteto architektūros diplomas), kurį suteikė Architektūros fakultetas. Prie jo, pripažįstamo įstatymu, pridėdamas kompetentingos valdžios institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje, — universiteto diplomas, kurį suteikė technikos fakultetai, suteikdami „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“ vardą. Prie jo, pripažįstamo įstatymu, pridėdamas kompetentingos valdžios institucijos architektūros srityje, pažymėjimas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje.	2006-2007 m.
Slovensko	— „architektūros ir pastatų statybos“ („architektúra a pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universitetas (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1950-1952 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952-1960 m. (vardas: Ing. arch.), — „pastatų statybos“ („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952-1960 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961-1976 m. (vardas: Ing. arch.), — „pastatų statybos“ („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961-1976 m. (vardas: Ing.), — „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.), — „urbanistikos“ („urbanizmus“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.), — „pastatų statybos“ („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 1977-1997 m. (vardas: Ing.), — „architektūros ir pastatų statybos“ („architektúra a pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 1998 m. (vardas: Ing.), — „pastatų statybos – specializacija: architektūra“ („pozemné stavby – špecializácia: architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 2000-2001 m. (vardas: Ing.), — „pastatų statybos ir architektūros“ („pozemné stavby a architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 2001 m. (vardas: Ing.),	2006-2007 m.

ŠALIS	Oficialią kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai	Referenciniai akademiniai metai
	— „architektūros“ („architektúra“) studijų diplomas, kurį suteikė Vaizduojamojo meno ir dizaino akademija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavoje nuo 1969 m. (vardas: Akad. arch. iki 1990 m.; Mgr. 1990-1992 m.; Mgr. arch. 1992-1996 m.; Mgr. art. nuo 1997 m.), — „pastatų statybos“ („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį suteikė Technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košice 1981-1991 m. (vardas: Ing.), Prie visų pridedamas: — suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos architektų rūmai (Slovenská komora architektov) Bratislavoje, nenurodydami konkrečios srities arba pastatų statybos („pozemné stavby“) ar žemėtvarkos („územné plánovanie“) srityje, — suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos civilinių inžinierių rūmai (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavoje pastatų statybos srityje („pozemné stavby“)	
Suomi/Finland	— technologijos universitetų ir Oulu universiteto architektūros fakultetų suteikti diplomai (arkkitehti/arkitekt) — technologijos institutų suteikti diplomai (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997-1998 m.
Sverige	— Karališkojo technologijos instituto Architektūros fakulteto, Chalmerso technologijos instituto ir Lundo universiteto Technologijos instituto suteikti diplomai (arkitekt, universiteto diplomas architektūros srityje) — „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR) nario pažymėjimas, jei atitinkami asmenys yra įgiję išsilavinimą valstybėje, kurioje taikoma ši direktyva	1997-1998 m.
United Kingdom	— kvalifikacijos, suteikiamos išlaikius egzaminus: — Karališkajame Britanijos architektūros institute, — architektūros mokyklose, esančiose universitetuose, politechnikos universitetuose, koledžuose, akademijose, technologijos ir meno mokyklose, kurias nuo 1985 m. birželio 10 d. pripažino Jungtinės Karalystės architektų registracijos taryba, įtraukdama į registrą (architektas) — pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1931 m. Architektų registracijos akto 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba 6 straipsnio 1 dalies d punktą (architektas) — pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1938 m. Architektų registracijos akto 2 straipsnį (architektas)	1987-1988 m.

VII PRIEDAS

Dokumentai ir pažymėjimai, kurie gali būti reikalingi laikantis 50 straipsnio 1 dalies**1. Dokumentai**

- a) Konkretaus asmens tautybės įrodymas.
- b) Konkretaus asmens profesinę kompetenciją arba oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, suteikiančių teisę verstis konkrečia profesija, ir, kai taikoma, asmens profesinę patirtį patvirtinančių dokumentų kopijos.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali paprašyti pareiškėją pateikti reikalingą informaciją apie jo mokymą, siekdamą nustatyti, ar yra potencialių esminių skirtumų lyginant su tos valstybės mokymu, kaip nustatyta 14 straipsnyje. Jeigu pareiškėjas negali pateikti tokios informacijos, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kreipiasi į kilmės valstybės narės kontaktinę instituciją, kompetentingą instituciją ar kitą atitinkamą instituciją.

- c) 16 straipsnyje minėtais atvejais pažymėjimas apie veiklos pobūdį ir trukmę, kurį išdavė kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis atvyko, kompetentinga institucija ar įstaiga.
- d) Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija iš reglamentuojama profesija norinčių verstis asmenų reikalauja dokumentų, patvirtinančių, kad tie asmenys turi geras rekomendacijas ar yra geros reputacijos, nėra bankrutavę, jeigu priimančioji valstybė narė laikinai sustabdo arba uždraudžia tokių asmenų profesinę veiklą dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar kriminalinio nusikaltimo, ta valstybė narė, kaip pakankamą įrodymą, priima kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta užsienio pilietis, kompetentingų institucijų išduotus dokumentus dėl ta profesija jos teritorijoje norinčių verstis valstybių narių piliečių, patvirtinančius, kad pastarieji atitinka reikalavimus. Tos institucijos privalo pateikti reikiamus dokumentus per du mėnesius.

Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta užsienio pilietis, kompetentingos institucijos neišduoda pirmojoje pastraipoje minėtų dokumentų, tokie dokumentai pakeičiami pareiškimu prisiekiant, arba valstybėse, kuriose netaikoma nuostata dėl pareiškimų prisiekiant – oficialiu pareiškimu, kurį pateikia konkretus asmuo kompetentingai teisminei arba administracinei institucijai arba tam tikrais atvejais – kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, notarui arba kvalifikuotai profesinei institucijai; tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimą prisiekiant arba oficialaus pareiškimą autentiškumą.

- e) Jeigu priimančioji valstybė narė iš savo pačios piliečių, norinčių verstis reglamentuojama profesija, reikalauja pareiškėjo fizinę ar psichinę sveikatą patvirtinančio dokumento, ta valstybė narė, kaip pakankamą to patvirtinimą, priima kilmės valstybėje narėje reikalaujamą dokumentą. Jeigu kilmės valstybė narė neišduoda tokio dokumento, priimančioji valstybė priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą. Tokiu atveju kilmės valstybė narė privalo išduoti reikalaujamą dokumentą per du mėnesius.

- f) Jeigu priimančioji valstybė narė iš savo pačios piliečių, norinčių verstis reglamentuojama profesija, reikalauja:

- patvirtinimo apie pareiškėjo finansinę padėtį,
- patvirtinimo, kad pareiškėjas yra apdraustas nuo finansinės rizikos, susijusios su jo profesiniais įsipareigojimais, laikantis priimančioje valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir teisės aktų dėl draudimo sąlygų ir masto,

ta valstybė narė, kaip pakankamą patvirtinimą, priima su tuo susijusius dokumentus, kuriuos išdavė kitos valstybės narės bankai ir draudimo įmonės.

2. Pažymėjimai

Siekdamos palengvinti šios direktyvos III antraštinės dalies III skyriaus taikymą, valstybės narės gali numatyti, kad be oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, mokymo reikalavimus atitinkantis asmuo privalo pateikti pažymėjimą iš jo kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų, patvirtinantį, kad šioms oficialią kvalifikaciją patvirtinantiems dokumentams taikyta ši direktyva.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/39/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 74/408/EEB dėl motorinių transporto priemonių sėdynių, jų įtvirtinimo įtaisų ir atramų galvai

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tyrimai parodė, kad saugos diržų ir keleivių apsaugos sistemų naudojimas gali padėti iš esmės sumažinti mirties atvejų skaičių ir sužalojimo sunkumą įvykus avarijai, net ir apsivertus transporto priemonėi. Jų įrengimas visų kategorijų transporto priemonėse bus tikrai svarbus žingsnis į priekį didinant kelių eismo saugumą ir taip išsaugant gyvybes.
- (2) Saugos diržų įrengimas visose transporto priemonėse gali būti labai naudingas visuomenei.
- (3) 1986 m. vasario 18 d. rezoliucijoje dėl bendrų priemonių sumažinti kelių eismo įvykių skaičių, priimtoje vykdant Bendrijos kelių eismo saugumo programą ⁽³⁾, Europos Parlamentas pabrėžė, jog reikia nustatyti reikalavimą, kad segėti saugos diržus privalo visi keleiviai, įskaitant vaikus, išskyrus visuomeninėse transporto priemonėse. Todėl privalomai įrengiant saugos diržus ir (arba) keleivio apsaugos sistemas turi būti atsižvelgiama į skirtumą tarp visuomeninių autobusų ir kitų transporto priemonių.
- (4) Laikantis 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽⁴⁾, Bendrijos tipo patvirtinimo sistema buvo įgyvendinta tik visoms naujoms M₁ kategorijos transporto priemonėms nuo 1998 m. sausio 1 d. Todėl tik M₁ kategorijos transporto priemonėse, kurių tipas buvo patvirtintas po šios datos,

turi būti įrengtos sėdynės, jų įtvirtinimo įtaisai ir atramos galvai, atitinkančios Direktyvos 74/408/EEB ⁽⁵⁾ nuostatas.

- (5) Kol Bendrijos tipo patvirtinimo sistema bus pradėta taikyti visų kategorijų transporto priemonėms, kelių eismo saugumui užtikrinti kitose nei M₁ kategorijos transporto priemonėse turėtų būti reikalaujama įrengti sėdynes ir sėdynių įtvirtinimo įtaisus, suderinamus su saugos diržų įtvirtinimo įtaisais.
- (6) Direktyvoje 74/408/EEB jau numatytos visos techninės ir administracinės nuostatos, leidžiančios kitų nei M₁ kategorijos transporto priemonių tipo patvirtinimą. Todėl valstybėms narėms nereikia įvesti papildomų nuostatų.
- (7) Nuo 1996 m. birželio 17 d. Komisijos direktyvos 96/37/EB, derinančios su technikos pažanga Tarybos direktyvą 74/408/EEB ⁽⁶⁾, įsigaliojimo kelios valstybės narės jau nustatė, kad joje išdėstytos nuostatos yra privalomos ir tam tikroms kitoms nei M₁ kategorijos transporto priemonėms. Todėl gamintojai ir jų tiekėjai sukūrė atitinkamas technologijas.
- (8) Tyrimai parodė, kad įrengus saugos diržus į šonus atsuktose sėdynėse jose sėdintiems keleiviams neįmanoma užtikrinti tokio paties saugos lygio, kaip į priekį atsuktose sėdynėse. Saugumo sumetimais būtina uždrausti tokias sėdynes tam tikrų kategorijų transporto priemonėse.
- (9) Nuostatos, kuriomis M₃ kategorijos tam tikros klasės transporto priemonėse leidžiama naudoti į šonus atsuktas sėdynes su dviejuose taškuose įtvirtintais saugos diržais, taikomos laikinai, kol įsigalios Bendrijos teisės aktai, kuriais iš naujo išdėstoma Direktyva 70/156/EEB, o Bendrijos tipo patvirtinimai išplečiami visų transporto priemonių, įskaitant M₃ kategorijos, atžvilgiu.
- (10) Direktyva 74/408/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.

⁽¹⁾ OL C 80, 2004 3 30, p. 6.⁽²⁾ 2003 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 91 E, 2004 4 15, p. 487), 2005 m. sausio 24 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 111 E, 2005 5 11, p. 33), 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL C 68, 1986 3 24, p. 35.⁽⁴⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/104/EB (OL L 337, 2004 11 13, p. 13).⁽⁵⁾ OL L 221, 1974 8 12, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.⁽⁶⁾ OL L 186, 1996 7 25, p. 28.

- (11) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. gerinti kelių eismo saugumą nustatant privalomą saugos diržų įrengimą tam tikrų kategorijų transporto priemonėse, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir todėl to tikslo dėl veiksmų masto geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 74/408/EEB pakeitimai

Direktyva 74/408/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„M₂ ir M₃ kategorijų transporto priemonės yra skirstomos į klases kaip apibrėžta 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/85/EB dėl specialiųjų nuostatų dėl transporto priemonių, naudojamų keleiviams vežti ir be vairuotojo vietos turinčių daugiau kaip aštuonias sėdynes, I priedo 2 skirsnyje (*).“

(*) OL L 42, 2002 2 13, p. 1.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

2. „Ši direktyva netaikoma į galą atsuktoms sėdynėms.“

2. Įterpiamas toks straipsnis:

„3a straipsnis

1. Draudžiama įrengti į šonus atsuktas sėdynes M₁, N₁, M₂ (III arba B klasės) ir M₃ (III arba B klasės) kategorijų transporto priemonėse.

2. 1 dalis netaikoma greitosios medicininės pagalbos automobiliams arba transporto priemonėms, išvardintoms Direktyvos 70/156/EEB 8 straipsnio 1 dalies pirmojoje įtraukoje.

3. 1 dalis netaikoma M₃ kategorijos transporto priemonėms (III arba B klasės), kurių techniškai leidžiama maksimali darbinė masė yra didesnė kaip dešimt tonų ir kuriose į šonus atsuktos sėdynės yra sugrupuotos transporto priemonės gale ir sudaro integruotą iki dešimties vietų turintį saloną. Tokioms į šonus atsuktoms sėdynėms būtina įrengti bent atramas galvai ir dviejuose taškuose tvirtinamus saugos diržus su įtempimo ribotuvu, kurių tipas patvirtintas pagal Tarybos direktyvą 77/541/EEB (*). Šių sėdynių saugos diržų tvirtinimo elementai turi atitikti Tarybos direktyvą 76/115/EEB (**).

Ši išimtis taikoma penkerius metus nuo 2005 m. spalio 20 d. Sukaupus patikimų statistikos apie avarijas duomenų ir toliau tobulinant atramų sistemas, išimties taikymo laiką galima pratęsti.

(*) OL L 220, 1977 8 29, p. 95. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

(**) OL L 24, 1976 1 30, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 96/38/EB (OL L 187, 1996 7 26, p. 95).“

3. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1.1 punktas pakeičiamas taip:

1.1. „Šio priedo reikalavimai netaikomi į galą atsuktoms sėdynėms arba bet kokioms prie tokių sėdynių pritvirtintoms atramoms galvai.“

b) 2.3 punktas pakeičiamas taip:

2.3. „„Sėdynė“ – tai konstrukcija, kuri gali būti neatsiejama nuo transporto priemonės konstrukcijos arba atskira, su užbaigta apdaila, skirta vienam suaugusiam asmeniui sėdėti. Sąvoka aprėpia tiek atskirą sėdynę, tiek vienam asmeniui sėdėti skirtą kelia vietės neišardomos sėdynės dalį.

Atsižvelgiant į sėdynės atsukimą, sėdynė apibrėžiama taip:

2.3.1. „Į priekį atsukta sėdynė“ – tai sėdynė, kuri gali būti naudojama transporto priemonei judant ir kuri yra atsukta į transporto priemonės priekį taip, kad vertikali sėdynės simetrijos plokštuma sudaro mažiau negu + 10° arba - 10° kampą su vertikalia transporto priemonės simetrijos plokštuma;

2.3.2. „Į galą atsukta sėdynė“ – tai sėdynė, kuri gali būti naudojama transporto priemonei judant ir kuri yra atsukta į transporto priemonės galą taip, kad vertikali sėdynės simetrijos plokštuma sudaro mažiau negu + 10° arba - 10° kampą su vertikalia transporto priemonės simetrijos plokštuma;

2.3.3. „Į šoną atsukta sėdynė“ – tai sėdynė, kurios padėtis vertikalios transporto priemonės simetrijos plokštumos atžvilgiu neatitinka nei pirmiau išdėstyame 2.3.1 punkte, nei pirmiau išdėstyame 2.3.2 punkte pateiktų apibrėžimų;“

c) 2.9 punktas išbraukiamas;

4. III priedo 2.5 punktas pakeičiamas taip:

2.5. „„Sėdynė“ – tai konstrukcija, kuri gali būti pritvirtinta prie transporto priemonės konstrukcijos, kartu su jos apdaila ir įtvirtinimo elementais, skirta naudoti transporto priemonėje sėdėti vienam ar daugiau suaugusių asmenų.

Atsižvelgiant į sėdynės atsukimą, sėdynė apibūrinama taip:

- 2.5.1. „Į priekį atsukta sėdynė“ – tai sėdynė, kuri gali būti naudojama transporto priemonėi judant ir kuri yra atsukta į transporto priemonės priekį taip, kad vertikali sėdynės simetrijos plokštuma sudaro mažiau negu $+ 10^\circ$ arba $- 10^\circ$ kampą su vertikalia transporto priemonės simetrijos plokštuma;
- 2.5.2. „Į galą atsukta sėdynė“ – tai sėdynė, kuri gali būti naudojama transporto priemonėi judant ir kuri yra atsukta į transporto priemonės galą taip, kad vertikali sėdynės simetrijos plokštuma sudaro mažiau negu $+ 10^\circ$ arba $- 10^\circ$ kampą su vertikalia transporto priemonės simetrijos plokštuma;
- 2.5.3. „Į šoną atsukta sėdynė“ – tai sėdynė, kurios padėtis vertikalios transporto priemonės simetrijos plokštumos atžvilgiu neatitinka nei pirmiau minėtame 2.5.1 punkte, nei pirmiau minėtame 2.5.2 punkte pateiktų apibrėžimų.“
5. IV priedas iš dalies keičiamas taip:
- a) 1.1 punktą pakeičiamas taip:
- 1.1. „Šio priedo reikalavimai taikomi N_1 , N_2 ir N_3 kategorijų transporto priemonėms ir toms M_2 ir M_3 kategorijų transporto priemonėms, kurioms netaikomas III priedas. Išskyrus 2.5 punkto nuostatas, šie reikalavimai taip pat taikomi į šonus atsuktoms sėdynėms visų kategorijų transporto priemonėse.“
- b) 2.4 punktą pakeičiamas taip:
- 2.4. „Visos sėdynės, kurias galima nulenkti į priekį, arba turinčios užlenkiamus atlošus, turi automatiškai užsifiksuoti įprastoje padėtyje. Šis reikalavimas netaikomas sėdynėms, įmontuotoms į invalidų vežimėliams skirtą plotą M2 arba M3 kategorijos I, II arba A klasės transporto priemonėse.“

2 straipsnis

Igyvendinimas

1. Jei sėdynės, jų įtvirtinimo įtaisai ir atramos galvai atitinka šioje direktyvoje išdėstytus reikalavimus, nuo 2006 m. balandžio 20 d. valstybės narės:
- a) neatsisako tam tikram transporto priemonių tipui suteikti EB tipo patvirtinimą arba nacionalinį tipo patvirtinimą;
- b) nedraudžia registruoti, parduoti arba pradėti eksploatuoti naujų transporto priemonių.
2. Jei sėdynės, jų įtvirtinimo įtaisai ir atramos galvai neatitinka šioje direktyvoje išdėstytų reikalavimų, nuo 2006 m. spalio 20 d. valstybės narės naujo tipo transporto priemonėms:
- a) nebesuteikia EB tipo patvirtinimo;

b) atsisako suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą.

3. Jei sėdynės, jų įtvirtinimo įtaisai ir atramos galvai neatitinka šioje direktyvoje išdėstytų reikalavimų, nuo 2007 m. spalio 20 d. valstybės narės:

- a) Direktyvos 70/156/EEB 7 straipsnio 1 dalies atžvilgiu naujų transporto priemonių atitikties liudijimus laiko nebegaliojančiais;
- b) atsisako duoti sutikimą registruoti, parduoti ir pradėti eksploatuoti naujas transporto priemones, išskyrus atvejus, kai taikomos Direktyvos 70/156/EEB 8 straipsnio 2 dalies nuostatos.

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui iki 2006 m. balandžio 20 d. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.
2. Jos taiko šias priemones nuo 2006 m. balandžio 21 d.
3. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/40/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 77/541/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių saugos diržus ir keleivio apsaugos sistemas, suderinimo

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tyrimai parodė, kad saugos diržų ir keleivio apsaugos sistemų naudojimas gali padėti iš esmės sumažinti mirties atvejų skaičių ir sužalojimo sunkumą įvykus avarijai, net ir apsvirtus transporto priemonėi. Jų įrengimas visų kategorijų transporto priemonėse bus tikrai svarbus žingsnis į priekį didinant kelių eismo saugumą ir taip išsaugant gyvybes.
- (2) Saugos diržų įrengimas visose transporto priemonėse gali būti labai naudingas visuomenei.
- (3) 1986 m. vasario 18 d. rezoliucijoje dėl bendrų priemonių sumažinti kelių eismo įvykių skaičių, priimtoje vykdant Bendrijos kelių eismo saugumo programą ⁽³⁾, Europos Parlamentas pabrėžė, jog reikia nustatyti reikalavimą, kad segėti saugos diržus privalo visi keleiviai, įskaitant vaikus, išskyrus visuomeninėse transporto priemonėse. Todėl privalomai įrengiant saugos diržus ir (arba) keleivio apsaugos sistemas turi būti atsižvelgiama į skirtumą tarp visuomeninių autobusų ir kitų transporto priemonių.
- (4) Laikantis 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽⁴⁾, Bendrijos tipo patvirtinimo sistema buvo įgyvendinta tik visoms naujoms M₁ kategorijos transporto priemonėms nuo

1998 m. sausio 1 d. Todėl tik šiose transporto priemonėse turi būti įrengti saugos diržai ir (arba) keleivio apsaugos sistemos, atitinkančios Direktyvos 77/541/EEB ⁽⁵⁾ nuostatas.

- (5) Kol Bendrijos tipo patvirtinimo sistema bus pradėta taikyti visų kategorijų transporto priemonėms, kelių eismo saugumui užtikrinti kitose nei M₁ kategorijos transporto priemonėse turėtų būti reikalaujama įrengti saugos diržus ir (arba) keleivio apsaugos sistemas.

- (6) Direktyvoje 77/541/EEB jau numatytos visos techninės ir administracinės nuostatos, leidžiančios kitų nei M₁ kategorijos transporto priemonių tipo patvirtinimą. Todėl valstybėms narėms nereikia įvesti papildomų nuostatų.

- (7) Nuo 1996 m. birželio 17 d. Komisijos direktyvos 96/36/EB, derinančios su technikos pažanga Tarybos direktyvą 77/541/EEB dėl motorinių transporto priemonių saugos diržų ir keleivio apsaugos sistemų ⁽⁶⁾, įsigaliojimo kelios valstybės narės jau nustatė, kad joje išdėstytos nuostatos yra privalomos ir tam tikroms kitoms nei M₁ kategorijos transporto priemonėms. Todėl gamintojai ir jų tiekėjai sukūrė atitinkamas technologijas.

- (8) 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/85/EB dėl specialiųjų nuostatų dėl transporto priemonių, naudojamų keleiviams vežti ir be vairuotojo vietos turinčių daugiau kaip aštuonias sėdynes ⁽⁷⁾, numatyta sudaryti sąlygas sunkiai judantiems asmenims, tokiems kaip neįgalūs asmenys, lengviau įlipti į transporto priemones, naudojamas keleiviams vežti ir turinčias daugiau kaip aštuonias sėdynes. Reikia sudaryti galimybes valstybėms narėms leisti įrengti saugos diržus ir (arba) keleivio apsaugos sistemas, kurie neatitinka Direktyvos 77/541/EEB techninių specifikacijų, tačiau tokiose transporto priemonėse yra specialiai suprojektuoti tų asmenų saugumo tikslais.

⁽¹⁾ OL C 80, 2004 3 30, p. 10.

⁽²⁾ 2003 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 91 E, 2004 4 15, p. 491), 2005 m. sausio 24 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 111 E, 2005 5 11, p. 28), 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 68, 1986 3 24, p. 35.

⁽⁴⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/78/EB (OL L 153, 2004 4 30, p. 103).

⁽⁵⁾ OL L 220, 1977 8 29, p. 95. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁶⁾ OL L 178, 1996 7 17, p. 15.

⁽⁷⁾ OL L 42, 2002 2 13, p. 1.

(9) Direktyva 77/541/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.

(10) Kadangi siūlomos direktyvos tikslo, t. y. gerinti kelių eismo saugumą įvedant reikalavimą privalomai įrengti saugos diržus tam tikrų kategorijų transporto priemonėse, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir todėl to tikslo dėl veiksmų masto geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 77/541/EEB pakeitimai

Direktyva 77/541/EEB iš dalies keičiama taip:

1) Įterpiamas 2a straipsnis:

„2a straipsnis

1. Pagal nacionalinę teisę valstybės narės gali leisti įrengti kitus nei numatyta šioje direktyvoje saugos diržus ar keleivio apsaugos sistemas, jeigu jie yra skirti neįgaliams asmenims.

2. Valstybės narės taip pat gali netaikyti šios direktyvos nuostatų keleivio apsaugos sistemoms, suprojektuotoms taip, kad jos atitiktų 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/85/EB dėl specialiųjų nuostatų dėl transporto priemonių, naudojamų keleiviams vežti ir be vairuotojo vietos turinčių daugiau kaip aštuonias sėdynes (*), VII priedo nuostatas.

3. Šios direktyvos I priedo 3.2.1. punkto reikalavimai netaikomi saugos diržams ir keleivio apsaugos sistemoms, kurioms taikomos 1 ir 2 dalys.

(*) OL L 42, 2002 2 13, p. 1“;

2) 9 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„M₂ ir M₃ kategorijų transporto priemonės yra skirstomos į klases kaip apibrėžta Direktyvos 2001/85/EB I priedo 2 skirsnyje.“;

3) I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 3.1. punkto išnaša išbraukiama;

b) 3.1.1. punktas pakeičiamas taip:

3.1.1. „Išskyrus sėdynes, kurios skirtos naudoti išimtinai tuo metu, kai transporto priemonė stovi, M₁, M₂ (III arba B klasės), M₃ (III arba B klasės) ir N kategorijoms priklausančių transporto priemonių sėdynėms įrengiami šios direktyvos reikalavimus atitinkantys saugos diržai ir (arba) keleivio apsaugos sistemos.

I, II arba A klasės transporto priemonėse, kurios priklauso M₂ arba M₃ kategorijoms, gali būti įrengti saugos diržai ir (arba) keleivio apsaugos sistemos, jei jie atitinka šios direktyvos reikalavimus“.

2 straipsnis

Neįgaliams asmenims numatytos priemonės

Ne vėliau kaip 2008 m. balandžio 20 d. Komisija, remdamasi esamais tarptautiniais standartais ir nacionalinės teisės reikalavimais, išnagrinėja konkrečius reikalavimų saugos diržams, skirtiems neįgaliams asmenims, suderinimo procedūras, kad būtų užtikrintas saugos lygis, kuris atitiktų šia direktyva nustatytą lygį. Prireikęs Komisija pateikia priemonių projektą. Šios direktyvos pakeitimai priimami pagal Direktyvos 70/156/EEB 13 straipsnį.

3 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Jei saugos diržų ir (arba) keleivio apsaugos sistemų įrengimas atitinka Direktyvoje 77/541/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, išdėstytus reikalavimus, nuo 2006 m. balandžio 20 d. valstybės narės:

a) neatsisako tam tikram transporto priemonių tipui suteikti EB tipo patvirtinimą arba nacionalinio tipo patvirtinimą;

b) nedraudžia registruoti, parduoti arba pradėti eksploatuoti naujų transporto priemonių.

2. Jei saugos diržų ir (arba) keleivio apsaugos sistemų įrengimas neatitinka Direktyvoje 77/541/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, išdėstytų reikalavimų, nuo 2006 m. spalio 20 mėn. valstybės narės naujo tipo transporto priemonėms:

- a) nebesuteikia EB tipo patvirtinimo;
- b) atsisako suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą.

3. Jei saugos diržų ir (arba) keleivio apsaugos sistemų įrengimas neatitinka Direktyvoje 77/541/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, išdėstytų reikalavimų, nuo 2007 m. spalio 20 d. valstybės narės:

- a) Direktyvos 70/156/EEB 7 straipsnio 1 dalies atžvilgiu naujų transporto priemonių atitikties liudijimus laiko nebegaliojančiais;
- b) atsisako duoti sutikimą registruoti, parduoti ar pradėti eksploatuoti naujas transporto priemones, išskyrus atvejus, kai taikomos Direktyvos 70/156/EEB 8 straipsnio 2 dalies nuostatos.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui, iki 2006 m. balandžio 20 d. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

2. Jos taiko šias nuostatas nuo 2006 m. balandžio 21 d.

3. Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/41/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/115/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių saugos diržų tvirtinimą, suderinimo**(tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tyrimai parodė, kad saugos diržų ir keleivio apsaugos sistemų naudojimas gali padėti iš esmės sumažinti mirties atvejų skaičių ir sužalojimo sunkumą įvykus avarijai, net ir apsvirtus transporto priemonėi. Jų įrengimas visų kategorijų transporto priemonėse bus tikrai svarbus žingsnis į priekį didinant kelių eismo saugumą ir taip išsaugant gyvybes.
- (2) Saugos diržų įrengimas visose transporto priemonėse gali būti labai naudingas visuomenei.
- (3) 1986 m. vasario 18 d. rezoliucijoje dėl bendrų priemonių sumažinti kelių eismo įvykių skaičių, priimtoje vykdant Bendrijos kelių eismo saugumo programą ⁽³⁾, Europos Parlamentas pabrėžė, jog reikia nustatyti reikalavimą, kad segėti saugos diržus privalo visi keleiviai, įskaitant vaikus, išskyrus visuomeninėse transporto priemonėse. Todėl privalomai įrengiant saugos diržus ir (arba) keleivio apsaugos sistemas turi būti atsižvelgiama į skirtumą tarp visuomeninių autobusų ir kitų transporto priemonių.
- (4) Laikantis 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽⁴⁾, Bendrijos tipo patvirtinimo sistema buvo įgyvendinta tik visoms naujoms M₁ kategorijos transporto priemonėms nuo

1998 m. sausio 1 d. Todėl tik šiose transporto priemonėse turi būti įrengti saugos diržams skirti įtvirtinimo įtaisai ir (arba) keleivio apsaugos sistemos, atitinkančios Direktyvos 76/115/EEB ⁽⁵⁾ nuostatas.

- (5) Kol Bendrijos tipo patvirtinimo sistema bus pradėta taikyti visų kategorijų transporto priemonėms, kelių eismo saugumui užtikrinti kitose nei M₁ kategorijos transporto priemonėse turėtų būti reikalaujama įrengti saugos diržams skirtus įtvirtinimo įtaisus ir (arba) keleivio apsaugos sistemas.
- (6) Direktyvoje 76/115/EEB jau numatytos visos techninės ir administracinės nuostatos, leidžiančios kitų nei M₁ kategorijos transporto priemonių tipo patvirtinimą. Todėl valstybėms narėms nereikia įvesti papildomų nuostatų.
- (7) Nuo 1996 m. birželio 17 d. Komisijos direktyvos 96/38/EB, derinančios su technikos pažanga Tarybos direktyvą 76/115/EEB dėl motorinių transporto priemonių saugos diržų tvirtinimo, įsigaliojimo kelios valstybės narės jau nustatė, kad joje išdėstytos nuostatos yra privalomos ir tam tikroms kitoms nei M₁ kategorijos transporto priemonėms. Todėl gamintojai ir jų tiekėjai sukūrė atitinkamas technologijas.
- (8) Direktyva 76/115/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.
- (9) Kadangi siūlomos direktyvos tikslo, t. y. gerinti kelių eismo saugumą įvedant reikalavimą privalomai įrengti saugos diržus tam tikrų kategorijų transporto priemonėse, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir todėl to tikslo dėl veiksmų masto geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti.

⁽¹⁾ OL C 80, 2004 3 30, p. 8.

⁽²⁾ 2003 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 91 E, 2004 4 15, p. 496), 2005 m. sausio 24 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 111 E, 2005 5 11, p. 23), 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 68, 1986 3 24, p. 35.

⁽⁴⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/78/EB (OL L 153, 2004 4 30, p. 103).

⁽⁵⁾ OL L 24, 1976 1 30, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 96/38/EB (OL L 187, 1996 7 26, p. 95).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

2 straipsnis

1 straipsnis

Direktyvos 76/115/EEB pakeitimai

Direktyva 76/115/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„M₂ ir M₃ kategorijų transporto priemonės yra skirstomos į klases kaip apibrėžta 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/85/EB dėl specialiųjų nuostatų dėl transporto priemonių, naudojamų keleiviams vežti ir be vairuotojo vietos turinčių daugiau kaip aštuonias sėdynes, I priedo 2 skirsnyje (*).“

(*) OL L 42, 2002 2 13, p. 1.“

2. I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1.9 punktas išbraukiamas;

b) 4.3.1 punktas pakeičiamas taip:

4.3.1. „M₁, M₂ (III arba B klasės), M₃ (III arba B klasės) ir N kategorijoms priklausančiose transporto priemonėse privalo būti įrengti šios direktyvos reikalavimus atitinkantys saugos diržų įtvirtinimo įtaisai.“;

c) 4.3.8 punktas pakeičiamas taip:

4.3.8. „Sėdynėms, kurios skirtos naudoti išskirtinai tuo metu, kai transporto priemonė stovi, taip pat ir bet kurios transporto priemonės, kuriai netaikomi 4.3.1–4.3.5 punktai, sėdynėms nereikalaujama įrengti diržų įtvirtinimo įtaisų. Jeigu transporto priemonėje yra įrengti tokioms sėdynėms skirti įtvirtinimo įtaisai, šie įtaisai privalo atitikti šios direktyvos nuostatas. Tačiau bet kuris įtvirtinimo įtaisas, skirtas naudoti tik kartu su neįgalaus asmens saugos diržu, arba bet kuri kita keleivio apsaugos sistema, minima 1977 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 77/541/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių saugos diržus ir keleivio apsaugos sistemas, suderinimo (*) 2a straipsnyje, neprivalo atitikti šios direktyvos reikalavimų, jeigu šis įtaisas ar sistema yra suprojektuoti ir sukonstruoti pagal nacionalinės teisės reikalavimus, kad užtikrintų maksimalų faktinį saugos lygį.“

(*) OL L 220, 1977 8 29, p. 95. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.“

Neįgaliesiems asmenims numatytos priemonės

Ne vėliau kaip 2008 m. balandžio 20 d. Komisija, remdamasi esamais tarptautiniais standartais ir nacionalinės teisės reikalavimais, išnagrinėja konkrečius reikalavimų, keliamų tik kartu su neįgalaus asmens diržu skirtiems naudoti įtvirtinimo įtaisams ar bet kurioms kitoms Direktyvos 77/541/EEB 2a straipsnyje paminėtoms keleivio apsaugos sistemoms, suderinimo procedūras, kad būtų užtikrintas saugos lygis, kuris atitiktų šia Direktyva nustatytą lygį. Prireikus Komisija pateikia priemonių projektą. Šios direktyvos pakeitimai priimami pagal Direktyvos 70/156/EEB 13 straipsnį.

3 straipsnis

Igyvendinimas

1. Jei saugos diržų įtvirtinimo įtaisai atitinka Direktyvoje 76/115/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, išdėstytus reikalavimus, nuo 2006 m. balandžio 20 d. valstybės narės:

a) neatsisako tam tikram transporto priemonių tipui suteikti EB tipo patvirtinimą arba nacionalinį tipo patvirtinimą;

b) nedraudžia registruoti, parduoti ar pradėti eksploatuoti naujas transporto priemones.

2. Jei saugos diržų įtvirtinimo įtaisai neatitinka Direktyvoje 76/115/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, išdėstytų reikalavimų, nuo 2006 m. spalio 20 d. valstybės narės naujo tipo transporto priemonėms:

a) nebesuteikia EB tipo patvirtinimo;

b) atsisako suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą.

3. Jei saugos diržų įtvirtinimo įtaisai neatitinka Direktyvoje 76/115/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, išdėstytų reikalavimų, nuo 2007 m. spalio 20 d. valstybės narės:

a) Direktyvos 70/156/EEB 7 straipsnio 1 dalies atžvilgiu naujų transporto priemonių atitikties liudijimus laiko nebegaliojančiais;

b) atsisako registruoti, leisti parduoti ar leisti pradėti eksploatuoti naujas transporto priemones, išskyrus atvejus, kai taikomos Direktyvos 70/156/EEB 8 straipsnio 2 dalies nuostatos.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui, iki 2006 m. balandžio 20 d. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

2. Jos taiko šias nuostatas nuo 2006 m. balandžio 21 d.

3. Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

6 straipsnis

Adresatai

4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

5 straipsnis

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/44/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl suderintų upių informacijos paslaugų (UIP) Bendrijos vidaus vandens keliuose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 71 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Naudojant informacines ir ryšių technologijas vidaus vandens keliuose galima gerokai padidinti vidaus vandens transporto saugumą ir efektyvumą.
- (2) Kai kurių valstybių narių įvairiuose vandens keliuose jau taikomos informacijos paslaugos nacionaliniu lygmeniu. Siekiant užtikrinti suderintą, sąveikią ir atvirą navigacinės pagalbos ir informacijos sistemą Bendrijos vidaus vandens kelių tinkle, turėtų būti nustatyti bendri reikalavimai ir techninės specifikacijos.
- (3) Dėl saugumo priežasčių ir siekiant suderinamumo visos Europos mastu, šie reikalavimai ir techninės specifikacijos turėtų remtis atitinkamų tarptautinių organizacijų, pvz., Tarptautinės navigacijos asociacijos (PIANC), Centrinės Reino navigacijos komisijos (CCNR) ir Jungtinių Tautų ekonomikos komisijos Europai (UNECE) šioje srityje atliktu darbu.
- (4) Upių informacijos paslaugos (UIP) turėtų būti kuriamos suderinamų sistemų pagrindu, grindžiamų atvirais ir viešais standartais, kurie be diskriminacijos prieinami visiems sistemų tiekėjams ir vartotojams.
- (5) Nacionaliniuose laivybai tinkančiuose vidaus vandens keliuose, kurie nesusiję su kitos valstybės narės navigaciniu tinklu, šie reikalavimai ir techninės specifikacijos nėra privalomi. Tačiau tuose vidaus vandens keliuose rekomenduojama įgyvendinti šioje direktyvoje apibrėžtas UIP ir užtikrinti esamų sistemų sąveiką su ja.
- (6) UIP turėtų būti plėtojamose, remiantis tokiais tikslais: vidaus navigacijos saugos, efektyvumo ir ekologiškumo; kurie būtų įgyvendinami vykdant transporto ir eismo valdymą, aplinkos ir infrastruktūros apsaugą bei taikant konkrečias taisykles.
- (7) Su UIP susiję reikalavimai turėtų būti taikomi bent jau toms informacijos paslaugoms, kurias teiks valstybės narės.
- (8) Techninės specifikacijos turėtų būti rengiamos tokioms sistemoms, kaip, pavyzdžiui, elektroniniai navigaciniai žemėlapiai, elektroniniai pranešimai iš laivų, įskaitant bendrąją Europos laivų numerių sistemą, pranešimai kapitonom ir laivų padėties nustatymas bei jų sekimas. UIP komitetas turėtų užtikrinti UIP naudojimuisi būtinos įrangos techninį suderinamumą.
- (9) Bendradarbiaudamos su Bendrija, valstybės narės yra atsakingos skatinti naudotojus laikytis procedūros ir įrangos reikalavimų, atsižvelgiant į tai, ar vidaus navigacijos sektoriaus įmonė yra maža ar vidutinė.
- (10) Įvedus UIP, reikės tvarkyti asmens duomenis. Jie turėtų būti tvarkomi pagal Bendrijos taisykles, išdėstytas, *inter alia*, 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽³⁾ ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ⁽⁴⁾. Dėl UIP įvedimo rinkos dalyviams ekonomiškai svarbūs duomenys neturėtų būti tvarkomi nekontroliuojamai.
- (11) Teikiant UIP, kurioms reikalinga tiksliai nustatyti buvimo vietą, reikėtų rekomenduoti naudoti palydovines vietas nustatymo technologijas. Kai įmanoma, pagal galiojančius šios srities sprendimus, šios technologijos turėtų būti kuo labiau suderinamos su kitomis panašiomis sistemomis ir į jas integruotos.

⁽¹⁾ OL C 157, 2005 6 28, p. 56.⁽²⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2005 m. birželio 27 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).⁽⁴⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

- (12) Kadangi valstybės narės negali deramai pasiekti šios direktyvos tikslo, būtent sukurti suderintas UIP Bendrijoje, ir todėl šį tikslą galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali priimti priemones vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principu. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, šia direktyva nenumatoma nieko, kas nėra būtina tam tikslui pasiekti.
- (13) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (14) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ⁽²⁾ 34 dalį valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos naudai parengti lenteles, kiek galima geriau iliustruojančias šios direktyvos ir įgyvendinimo priemonių ryšį, ir jas paskelbti,

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma UIP įgyvendinimui ir funkcionavimui visuose valstybių narių vidaus vandens IV ir aukštesnės klasės keliuose, kurie IV arba aukštesnės klasės vandens keliu susiekia su IV arba aukštesnės klasės vandens keliu kitoje valstybėje narėje, įskaitant tokių vandens kelių uostus, nurodytus 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1346/2001/EB, iš dalies keičiančiame Sprendimą Nr. 1692/96/EB jūrų uostų, vidaus uostų, intermodalių terminalų bei III priedo projekto Nr. 8 atžvilgiu ⁽³⁾. Šios direktyvos tikslams taikoma 1992 m. lapkričio 12 d. JT/EKE Rezoliucijoje Nr. 30 pateikta Europos vidaus vandens kelių klasifikacija.

2. Valstybės narės gali taikyti šią direktyvą 1 dalyje nenurodytiems vidaus vandens keliams ir vidaus uostams.

3 straipsnis

Sąvokos

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

Šioje direktyvoje vartojamos tokios sąvokos:

1 straipsnis

Objektas

1. Šia direktyva nustatoma suderintų upių informacijos paslaugų (UIP) įdiegimo ir naudojimo Bendrijoje sistema, siekiant remti vidaus vandenų transportą ir tokiu būdu padidinti jo saugą, efektyvumą ir ekologiškumą bei palengvinti jo sąveiką su kitomis transporto rūšimis.

2. Šia direktyva nustatomas pagrindas rengti ir toliau tobulinti techninius reikalavimus, specifikacijas ir sąlygas, užtikrinančias suderintas, sąveikas ir atviras UIP Bendrijos vidaus vandens keliuose. Šiuos techninius reikalavimus, specifikacijas ir sąlygas rengia ir tobulina Komisija, kuriai padeda 11 straipsnyje nurodytas komitetas. Komisija deramai atsižvelgia į atitinkamų tarptautinių organizacijų, pvz., PIANC, CCNR ir UNECE, parengtas priemones. Užtikrinamas tęstinumas su kitų transporto rūšių eismo valdymo paslaugomis, ypač jūrų eismo valdymo ir informacijos paslaugomis.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

a) Upių informacijos paslaugos (UIP) – tai suderintos informacijos paslaugos, skirtos palengvinti eismo ir transporto valdymą vidaus navigacijos srityje, kai tik techniškai įmanoma, įskaitant ir sąsajas su kitomis transporto rūšimis. UIP yra nesusijusios su komercine veikla tarp vienos ar kelių įmonių, tačiau sąsajos su komercine veikla yra galimos. UIP apima tokias paslaugas kaip informavimą apie farvaterius, eismą, eismo valdymą, pagalbos nelaimės atveju teikimą, transporto valdytojų informavimą, statistiką ir muitinės paslaugas bei vandens kelių rinkliavą ir uostų mokesčius;

b) Informacija apie farvaterius – tai geografinė, hidrologinė ir administracinė informacija apie vandens kelius (farvaterius). Informacija apie farvaterius perduodama viena kryptimi: iš kranto į laivą arba iš kranto į biurą;

c) Taktinė informacija apie eismą – tai informacija, kurios reikia priimant skubius navigacinius sprendimus, susijusius su esama eismo situacija ir supančia geografine vieta;

d) Strateginė informacija apie eismą – tai informacija, įtinkanti vidutinės trukmės ir ilgalaikius UIP naudotojų sprendimus;

e) UIP taikymas – tai upių transporto informacijos paslaugų teikimas, naudojant specializuotas sistemas;

f) UIP centras – vieta, kurioje operatoriai administruoja paslaugas;

⁽³⁾ OL L 185, 2001 7 6, p. 1.

- g) UIP naudotojai – tai įvairios naudotojų grupės, įskaitant laivų kapitonus, UIP operatorius, šliužų ir (arba) tiltų operatorius, vandens kelių institucijas, uostų ir terminalų operatorius, avarinių tarnybų nelaimių centrų operatorius, laivyno valdytojus, krovinių siuntėjus ir fraktavimo agentus;
- h) Suderinamumas reiškia, kad paslaugos, duomenų turinys, keitimosi duomenimis formos ir dažniai yra suderinti taip, kad UIP naudotojai galėtų naudotis tomis pačiomis paslaugomis ir informacija Europos mastu.

4 straipsnis

UIP kūrimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių įgyvendinti UIP vidaus vandens keliuose, kurie patenka į 2 straipsnio taikymo sritį.
2. Valstybės narės plėtoja UIP taip, kad UIP taikymas būtų efektyvus, kad jį galima būtų toliau plėsti ir kad jis būtų sąveikus, siekiant užtikrinti jo ryšį su kitais UIP taikymo būdais ir, jei įmanoma, su kitų transporto rūšių sistemomis. UIP taikymas taip pat užtikrina sąsajas su transporto valdymo sistemomis ir komercine veikla.
3. Kad įdiegtų UIP, valstybės narės:
 - a) teikia UIP naudotojams visus būtinus duomenis apie navigaciją ir kelionių planavimą vidaus vandens keliuose. Šie duomenys teikiami bent jau prieinama elektronine forma;
 - b) užtikrina, kad UIP naudotojai be a punkte minimų duomenų navigacijos tikslais galėtų naudotis elektroniniais navigaciniais žemėlapiais, kuriuose būtų nurodyti visi Va ir aukštesnės klasės pagal Europos vidaus vandens kelių klasifikatorių jų vidaus vandens keliai;
 - c) sudaro sąlygas, kad kompetentingos institucijos iš laivų gautų elektroninius pranešimus su reikiama informacija, jei nacionaliniuose arba tarptautiniuose aktuose nustatytas privalomas pranešimų siuntimas iš laivų. Tarpvalstybiniame transporte ši informacija perduodama kaimyninės valstybės kompetentingoms institucijoms. Bet kokia tokio pobūdžio informacija perduodama prieš atvykstant laivams prie sienos;
 - d) užtikrina, kad pranešimai kapitonams, įskaitant informaciją apie vandens lygį (arba didžiausią leistiną grimzlę) ir ledą jų vidaus vandens keliuose, būtų teikiami standartizuotų,

koduotų ir parsisiųsdinamų pranešimų būdu. Standartiniame pranešime pateikiama būtiniausia informacija saugiai navigacijai užtikrinti. Pranešimai kapitonams teikiami bent jau prieinama elektronine forma.

Šioje dalyje nurodyti išipareigojimai vykdomi laikantis I ir II prieduose apibrėžtų specifikacijų.

4. Kompetentingos valstybių narių institucijos steigia UIP centrus, atsižvelgdamos į regiono poreikius.

5. Naudojant automatines identifikavimo sistemas (AIS), taikomas Bazelyje 2000 m. balandžio 6 d. pagal Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos (TTS) radijo ryšio nuostatas sudarytas regioninis susitarimas dėl radiotelefonų paslaugų vidaus vandens keliuose.

6. Valstybės narės, jeigu tinkama, bendradarbiaudamos su Bendrija, skatina jų vidaus vandens keliuose plaukiojančių laivų kapitonus, valdytojus, agentus arba savininkus ir tuose laivuose esančių krovinių siuntėjus arba savininkus visapusiškai naudotis paslaugomis, teikiamomis pagal šią direktyvą.

7. Komisija imasi reikiamų priemonių UIP tarpusavio sąveikai, patikimumui ir saugumui patikrinti.

5 straipsnis

Techninės gairės ir specifikacijos

1. Siekdama padėti teikti UIP ir užtikrinti šių paslaugų sąveiką, kaip reikalaujama 4 straipsnio 2 dalyje, Komisija pagal šio straipsnio 2 dalį apibrėžia technines gaires dėl paslaugų planavimo, įgyvendinimo ir naudojimo (UIP gaires), o taip pat technines specifikacijas ypač šiose srityse:

- a) vidaus navigacijos elektroninių žemėlapių rodymo ir informacijos sistema (vidaus ECDIS);
- b) elektroniniai pranešimai iš laivų;
- c) pranešimai kapitonams;
- d) laivo buvimo vietos nustatymo ir sekimo sistemos;
- e) įrangos, būtinos naudoti UIP, suderinamumas.

Šiose gairėse ir specifikacijose remiamasi II priede išdėstytais techniniais principais bei atsižvelgiama į atitinkamų tarptautinių organizacijų šioje srityje atliktą darbą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimas technines gaires ir specifikacijas Komisija parengia ir, jei reikia, keičia 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka. Jas rengiant laikomasi tokio grafiko:

- a) UIP gaires – iki 2006 m. birželio mėn 20.
 - b) technines specifikacijas, susijusias su vidaus ECDIS, elektroniniais pranešimais iš laivų ir pranešimais kapitonams – iki 2006 m. spalio mėn 20.
 - c) technines specifikacijas, susijusias su laivų buvimo vietos nustatymu ir sekimu – iki 2006 m. gruodžio mėn 20.
3. UIP gairės ir specifikacijos skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Palydovinis buvimo vietos nustatymas

Teikiant UIP, kurioms reikalinga tiksliai nustatyti buvimo vietą, rekomenduojama naudoti palydovines vietos nustatymo technologijas.

7 straipsnis

UIP įrangos tipų patvirtinimas

1. Jei tai būtina navigacijos saugumui užtikrinti ir to reikalauja atitinkamos techninės specifikacijos, prieš pradėdant teikti paslaugas vidaus vandens keliuose, UIP terminalo ir tinklo įrangos bei programos patvirtinamos dėl atitikties toms specifikacijoms.
2. Valstybės narės praneša Komisijai apie nacionalinius organus, atsakingus už tipų patvirtinimą; Komisija šią informaciją perduoda kitoms valstybėms narėms.
3. Visos valstybės narės pripažįsta kitų valstybių narių kompetentingų nacionalinių organų, nurodytų 2 dalyje, išduotus tipų patvirtinimus.

8 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Valstybės narės skiria kompetentingas institucijas, atsakingas už UIP taikymą ir tarptautinį keitimąsi duomenimis. Apie šias institucijas pranešama Komisijai.

9 straipsnis

Taisyklės dėl privatumo, saugumo ir pakartotinio informacijos naudojimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad asmens duomenys, reikalingi naudojantis UIP, būtų tvarkomi laikantis Bendrijos taisyklių, saugančių asmenų laisves ir pagrindines teises, įskaitant Direktyvas 95/46/EB ir 2002/58/EB.

2. Valstybės narės įgyvendina ir taiko saugumo priemones, kad apsaugotų UIP pranešimus ir įrašus nuo nederamų veiksmų arba netinkamo naudojimo, įskaitant neleistiną naudojimąsi jais, pakeitimą ir praradimą.

3. Taikoma 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo ⁽¹⁾.

10 straipsnis

Keitimo procedūra

I ir II priedai gali būti iš dalies keičiami, atsižvelgiant į šios direktyvos taikymo patirtį, ir pritaikomi prie techninės pažangos, remiantis 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 91/672/EEB dėl vidaus vandens keliais krovinius ir keleivius vežančių laivų kapitonams išduotų nacionalinių pažymėjimų abipusio pripažinimo ⁽²⁾ 7 straipsnį.

2. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

3. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

4. Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

5. Komisija reguliariai konsultuojasi su sektoriaus atstovais.

12 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės, turinčios vidaus vandens kelius, patenkančius į 2 straipsnio taikymo sritį, priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. spalio 20 d. įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

⁽¹⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 90.

⁽²⁾ OL L 373, 1991 12 31, p. 29. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Ne vėliau kaip praėjus 30 mėnesių nuo 5 straipsnyje nurodytų atitinkamų techninių gairių ir specifikacijų įsigaliojimo, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad įvykdytų 4 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Techninės gairės ir specifikacijos įsigalioja kitą dieną po jų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali pratęsti šio straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, skirtą įvykdyti vieną ar daugiau 4 straipsnio reikalavimų dėl vidaus vandens kelių, kurie patenka į 2 straipsnio taikymo sritį, bet kurių eismo intensyvumas nedidelis, arba dėl vidaus vandens kelių, kuriems įvykdymo išlaidos būtų neproporcingos naudai. Šis terminas gali būti pratęstas paprastu Komisijos sprendimu; pratęsimas gali būti atnaujintas. Pagrindime, kurį valstybė narė turi pateikti kartu su prašymu, nurodomas eismo intensyvumas ir ekonominės sąlygos atitinkamame vandens kelyje. Iki Komisijos sprendimo priėmimo, pratęsimo prašanti valstybė narė gali toliau vykdyti savo veiksmus taip, lyg prašymas būtų patenkintas.

4. Valstybės narės perduoda Komisijai direktyvos reglamentuojamoje srityje priimto nacionalinio įstatymo pagrindinių nuostatų tekstą.

5. Kai būtina, valstybės narės padeda viena kitai įgyvendinti šią direktyvą.

6. Komisija stebi UIP įdiegimą Bendrijoje ir iki 2008 m. spalio 20 d. pateikia pranešimą Europos Parlamentui ir Tarybai.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms, kuriose yra vidaus vandens kelių, patenkančių į 2 straipsnio taikymo sritį.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

L. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

*I PRIEDAS***BŪTINIAUSI REIKALAVIMAI DUOMENIMS**

Kaip nurodyta 4 straipsnio 3 dalies a punkte, visų pirma teikiami šie duomenys:

- vandens kelio kryptis, nurodant kilometrus,
 - laivams arba konvojams taikomi apribojimai dėl ilgio, pločio, grimzlės ir aukščio virš vandens,
 - ribojančių struktūrų, ypač šliuzų ir tiltų, darbo laikas,
 - uostų ir krovinių perkrovimo vietos,
 - navigacijai reikalingi duomenys apie vandens lygius.
-

II PRIEDAS

UIP GAIRIŲ IR TECHNINIŲ SPECIFIKACIJŲ PRINCIPAI

1. UIP gairės

5 straipsnyje nurodytos UIP gairės atitinka šiuos principus:

- a) paslaugų ir susijusių sistemų planavimo, įgyvendinimo ir eksploatavimo techninių reikalavimų nurodymo;
- b) UIP struktūros ir organizacijos ir
- c) rekomendacijų laivams dalyvauti UIP, dėl individualių paslaugų ir dėl nuoseklios UIP plėtros.

2. Vidaus ECDIS

Elektroninei žemėlapių rodymo ir informacijos sistemai (vidaus ECDIS) pagal 5 straipsnį parengtos techninės specifikacijos turi atitikti šiuos principus:

- a) suderinamumo su jūrų ECDIS, kad vidaus vandenimis plaukiojantys laivai turėtų geresnes eismo sąlygas estuarijų mišraus eismo zonose ir kad būtų sudarytos geresnės jūrų ir upių eismo sąlygos;
- b) būtiniausių reikalavimų apibrėžimo vidaus ECDIS įrangai, taip pat būtiniausios informacijos, kuri turi būti pateikta elektroniniuose navigaciniuose žemėlapiuose, siekiant užtikrinti saugią navigaciją ir ypač kad
 - vidaus ECDIS įranga būtų itin patikima ir prieinama,
 - vidaus ECDIS įranga būtų patvari, kad tinkamai funkcionuotų laive esančiomis tipinės aplinkos sąlygomis, ir jos kokybė ar patikimumas nesumažėtų,
 - į elektroninį navigacinį žemėlapi būtų įtraukti visų rūšių geografiniai objektai, (pavyzdžiui, farvaterio ribos, statiniai ant kranto, švyturiai) kurie būtini saugiai navigacijai užtikrinti,
 - laivo valdymo tikslais, elektroninis žemėlapis būtų stebimas naudojantis uždengiamu radaro vaizdu,
- c) į elektroninį navigacinį žemėlapi būtų įtraukta informacija apie farvaterio gylį ir parodytas iš anksto nustatytas arba faktinis vandens lygis,
- d) į elektroninį navigacinį žemėlapi būtų įtraukta ir pateikta papildoma vidaus ECDIS informacija (pavyzdžiui, apie kitas šalis nei kompetentingos institucijos), neįtakojant saugiai navigacijai užtikrinti būtinos informacijos,
- e) elektroninių navigacinių žemėlapių prieinamumas UIP naudotojams,
- f) elektroniniuose navigaciniuose žemėlapiuose pateiktų duomenų prieinamumas visiems įrangos gamintojams, kai tinkama, už priimtino dydžio mokestį išlaidoms padengti.

3. Elektroniniai pranešimai iš laivų

Techninės specifikacijos, susijusios su vidaus navigacijoje taikomais elektroniniais pranešimais iš laivų, kaip nustatyta 5 straipsnyje, turi atitikti šiuos principus:

- a) palankių sąlygų sudarymo valstybių narių kompetentingoms institucijoms, vidaus, taip pat jūrų navigacijos ir daugia-modalinio transporto dalyviams, jei jie susiję su vidaus navigacija, keistis elektroniniais duomenimis;
- b) laivų su institucijomis, institucijų su laivais ir institucijų tarpusavyje keitimosi standartiniais pranešimais apie reisą, siekiant suderinamumo su jūrų navigacija;
- c) naudojimosi tarptautiniu mastu pripažintais kodų sąrašais ir klasifikacijomis, jas atnaujinant, atsiradus papildomiems vidaus navigacijos poreikiams;
- d) naudojimosi vieninga Europos laivų identifikavimo numerių sistema.

4. Pranešimai kapitonams

5 straipsnyje nustatytos techninės specifikacijos, susijusios su pranešimais kapitonams, ypač informacija apie farvaterius, eismą ir jo valdymą, taip pat reiso planavimą, turi atitikti šiuos principus:

- a) naudojimosi standartine duomenų struktūra, paremta iš anksto parengtais tekstiniais moduliais ir kiek įmanoma užkoduota, kad svarbiausią informaciją galima būtų automatiškai išversti į kitas kalbas ir palengvinti pranešimų kapitonams integravimą į reisų planavimo sistemas;
- b) standartinės duomenų struktūros suderinamumo su vidaus ECDIS duomenų struktūra, kad pranešimai kapitonams būtų lengviau integruoti į vidaus ECDIS.

5. Laivų buvimo vietos nustatymo ir sekimo sistemos

5 straipsnyje nustatytos techninės specifikacijos, susijusios su laivų buvimo vietos nustatymo ir sekimo sistemomis, turi atitikti šiuos principus:

- a) reikalavimų sistemoms ir standartiniams pranešimams bei tvarkos, leidžiančios teikti juos automatiškai, nustatymo;
 - b) sistemų, atitinkančių taktinės informacijos apie eismą reikalavimus ir strateginės informacijos apie eismą reikalavimus, atskyrimo pagal buvimo vietos nustatymo tikslumą ir pagal reikalaujamą atnaujinimo lygį;
 - c) atitinkamų techninių sistemų laivų buvimo vietos nustatymui ir jų sekimui, pavyzdžiui, vidaus vandens kelių AIS (Vidaus vandens kelių automatinė identifikavimo sistema), aprašymo;
 - d) duomenų formatų suderinamumo su jūrų AIS sistema.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/45/EB

2005 m. rugsėjo 7 d.

dėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų abipusio pripažinimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/25/EB

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

teisę tarptautinius rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvus, nustatytus JRAB konvencijoje.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Taryba savo 2003 m. birželio 5 d. išvadose dėl Bendrijos laivybos įvaizdžio gerinimo ir jaunų žmonių sudominimo jūrininko profesija pabrėžė būtinybę skatinti jūrininkų profesinį mobilumą Europos Sąjungoje, ypatingą dėmesį skiriant jūrininkų kompetencijos atestatų pripažinimo procedūroms, tuo pat metu užtikrinant griežtą 1978 m. Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) Konvencijos dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (JRAB konvencija) su laikas nuo laiko padarytais pakeitimais laikymąsi.

(2) Jūrų transportas yra intensyviai ir greitai besivystantis sektorius, pasižymintis ypač tarptautiniu pobūdžiu. Atitinkamai, atsižvelgiant į vis didėjantį Bendrijos jūrininkų trūkumą, balansą tarp personalo pasiūlos ir paklausos galima veiksmingiau išlaikyti Bendrijos lygmeniu, negu nacionaliniu. Todėl būtina, kad bendra transporto politika jūrų transporto srityje būtų išplėsta, siekiant palengvinti jūrininkų laisvą judėjimą Bendrijoje.

(3) Jūrininkų atestatų srityje Bendrija nustatė minimalius jūrininkų išsilavinimo, rengimo ir atestavimo reikalavimus 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/25/EB dėl minimalaus jūrininkų parengimo ⁽³⁾. Minėtoji direktyva integruoja į Bendrijos

(4) Direktyva 2001/25/EB numato, kad jūrininkai privalo turėti kompetencijos atestatus, išduotus ir patvirtintus valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos laikantis minėtos direktyvos bei suteikiančius teisėtam jo turėtojiui teisę eiti tarnybą laive ir vykdyti funkcijas pagal jame nurodytą atsakomybės lygį.

(5) Pagal Direktyvą 2001/25/EB abipusiam jūrininkų, kurie yra arba nėra valstybių narių piliečiai, atestatų pripažinimui taikomos Direktyvų 89/48/EEB ⁽⁴⁾ ir 92/51/EEB ⁽⁵⁾, nustatančių atitinkamai pirmąją ir antrąją aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemas, nuostatos. Minėtos direktyvos nenumato automatiško formalių jūrininkų kvalifikacijų pripažinimo, kadangi jūrininkams gali būti taikomos kompensacinės priemonės.

(6) Kiekviena valstybė narė turėtų pripažinti bet kurį atestatą ar kitokį formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą kitos valstybės narės laikantis Direktyvos 2001/25/EB. Taigi, kiekviena valstybė narė turėtų leisti jūrininkui, įgijusiam tos direktyvos reikalavimus atitinkantį kompetencijos atestatą kitoje valstybėje narėje, imtis ar verstis jūrininko profesija, kuriai jis turi kvalifikaciją, netaikydama jokių išankstinių reikalavimų, išskyrus tuos, kurie taikomi jos piliečiams.

(7) Kadangi šia direktyva siekiama palengvinti atestatų abipusį pripažinimą, ja neregamentuojamos sąlygos, susijusios su galimybe įsidarbinti.

(8) JRAB konvencija nustato kalbos reikalavimus jūrininkams. Šie reikalavimai turėtų būti įtraukti į Bendrijos teisę siekiant užtikrinti veiksmingą bendravimą laivuose ir palengvinti laisvą jūrininkų judėjimą Bendrijoje.

⁽¹⁾ OL C 157, 2005 6 28, p. 53.

⁽²⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2005 m. birželio 27 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 136, 2001 5 18, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2005/23/EB (OL L 62, 2005 3 9, p. 14).

⁽⁴⁾ 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos (OL L 19, 1989 1 24, p. 16). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/19/EB (OL L 206, 2001 7 31, p. 1).

⁽⁵⁾ 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/51/EEB dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildanti Direktyvą 89/48/EEB (OL L 209, 1992 7 24, p. 25). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2004/108/EB (OL L 32, 2004 2 5, p. 15).

(9) Neteisėtai gautų jūrininkų kompetencijos atestatų plitimas dabartiniu metu kelia rimtą grėsmę saugumui jūroje bei jūrinės aplinkos apsaugai. Daugeliu atvejų neteisėtų atestatų turėtojai neatitinka minimalių JRAB konvencijos reikalavimų. Tokie jūrininkai gali būti lengvai įtraukti į nelaimingus atsitikimus jūroje.

(10) Todėl valstybės narės turėtų patvirtinti ir įgyvendinti konkrečias priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią kompetencijos atestatų klastojimui bei už jį bausti, ir dėti pastangas Tarptautinėje jūrų organizacijoje (TJO), kad būtų pasiekti griežti ir įvykdomi susitarimai dėl kovos su šia veikla pasauliniu mastu. Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS) yra tinkamas forumas keistis šios srities informacija, patirti ir geriausia praktika.

(11) Reglamentu (EB) Nr. 1406/2002⁽¹⁾ buvo įsteigta Europos jūrų saugumo agentūra (toliau – Agentūra), siekiant užtikrinti aukštą, tolygų ir veiksmingą jūrų saugos ir teršimo iš laivų prevencijos lygį. Viena iš Agentūrai pavestų užduočių yra padėti Komisijai, kai ši vykdo Bendrijos teisės aktų, taikomų laivų įgulos rengimui, atestavimui ir budėjimui, jai pavestas užduotis.

(12) Todėl Agentūra turėtų padėti Komisijai, kai ši tikrina, ar valstybės narės laikosi šioje direktyvoje bei Direktyvoje 2001/25/EB nustatytų reikalavimų.

(13) Abipusiam jūrininkų, nesvarbu ar jie yra ar nėra valstybių narių piliečiai, atestatų pripažinimui tarp valstybių narių Direktyvos 89/48/EEB ir 92/51/EEB nebeturėtų būti taikomos; tai turėtų reglamentuoti ši direktyva.

(14) Todėl Direktyva 2001/25/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.

(15) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų abipusio pripažinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl to jo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(16) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos⁽²⁾ 34 punktą valstybės narės yra skatinamos savo ir Bendrijos naudai parengti lenteles, kuriomis kiek galima geriau būtų parodytas šios direktyvos ir jos

perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių ryšys, ir paskelbti tas lenteles viešai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma jūrininkams, kurie:

- yra valstybės narės piliečiai;
- nėra valstybės narės piliečiai, bet turi valstybės narės išduotą atstatą.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje vartojamos šios sąvokos:

- „jūrininkas“ – tai laikantis bent tų reikalavimų, kurie nustatyti Direktyvos 2001/25/EB I priede, apmokytas ir valstybės narės atestuotas asmuo;
- „atestatas“ – tai galiojantis dokumentas, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/25/EB 4 straipsnyje;
- „tinkamas atestatas“ – tai atestatas, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/25/EB 1 straipsnio 27 punkte;
- „patvirtinimas“ – tai galiojantis dokumentas, išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Direktyvos 2001/25/EB 5 straipsnio 2 ir 6 dalis;
- „pripažinimas“ – tai priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atliktas kitos valstybės narės išduoto atestato ar tinkamo atestato priėmimas;
- „priimančioji valstybė narė“ – tai valstybė narė, kurioje jūrininkas siekia jo tinkamo (-ų) atestato (-ų) ar kito (-ų) atestato (-ų) pripažinimo;
- „JRAB konvencija“ – tai 1978 m. Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų su laikas nuo laiko padarytais pakeitimais;
- „JRAB kodeksas“ – tai Jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo kodeksas, priimtas 1995 m. JRAB šalių konferencijoje 2 rezoliucija, su laikas nuo laiko padarytais pakeitimais;
- „Agentūra“ – tai Europos jūrų saugumo agentūra, įsteigta Reglamentu (EB) Nr. 1406/2002.

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 208, 2002 8 5, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 724/2004 (OL L 129, 2004 4 29, p. 1).

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3 straipsnis

Atestatų pripažinimas

1. Kiekviena valstybė narė pripažįsta tinkamus atestatus ar kitus atestatus, išduotus kitos valstybės narės laikantis reikalavimų, nustatytų Direktyva 2001/25/EB.
2. Tinkamų atestatų pripažinimas apribojamas atestate nustatytomis pareigomis, funkcijomis bei juose nurodytais kompetencijos lygiais, ir toks pripažinimas paliudijamas patvirtinimu.
3. Valstybės narės užtikrina teisę apskusti atsisakymą patvirtinti galiojantį atestatą arba jokio atsakymo nebuvimą pagal nacionalinę teisę ir procedūras.
4. Nepaisant 2 dalies, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali nustatyti papildomus apribojimus dėl pareigų, funkcijų ir kompetencijos lygių, susijusių su pakrančių reisiais, kaip numatyta Direktyvos 2001/25/EB 7 straipsnyje, arba apribojimus dėl alternatyvių atestatų, išduotų pagal Direktyvos 2001/25/EB I priedo VII/1 taisyklę.
5. Priimančioji valstybė narė užtikrina, kad jūrininkai, pateikę pripažinti atestatus, kuriuos turėdami jie gali vykdyti vadovavimo lygio funkcijas, tinkamai išmanyti su funkcijomis, kurias jiems leidžiama vykdyti, susijusią tos valstybės narės jūrų teisę.

4 straipsnis

Direktyvos 2001/25/EB pakeitimai

Direktyva 2001/25/EB iš dalies keičiama taip:

1. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Atestatas

Atestatas yra galiojantis dokumentas, kad ir kaip jis vadintųsi, išduotas pačios valstybės narės kompetentingos institucijos arba jos leidimu, laikantis 5 straipsnio ir I priede nustatytų reikalavimų.“

2. Įterpiamas šis straipsnis:

„7a straipsnis

Sukčiavimo ir kitos neteisėtos veiklos prevencija

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užkirsti kelią sukčiavimui ar kitai neteisėtai veiklai, susijusiai su atestavimo procesu ar jų kompetentingų institucijų išduotais ir patvirtintais atestatais, bei įgyvendina jas, taip pat nustato sankcijas, kurios turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgąsinančios.
2. Valstybės narės paskiria nacionalines institucijas, turinčias kompetenciją nustatyti sukčiavimą ar kitą neteisėtą

veiklą ir kovoti su ja bei keistis informacija apie jūrininkų atestavimą su kitų valstybių narių ir trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis.

Valstybės narės apie tokių kompetentingų nacionalinių institucijų duomenis nedelsdamos informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

Valstybės narės apie tokių kompetentingų nacionalinių institucijų duomenis taip pat nedelsdamos informuoja trečiąsias šalis, su kuriomis jos pasirašė įsipareigojimus pagal JRAB konvencijos I/10 taisyklės 1.2 dalį.

3. Priimančiosios valstybės narės prašymu kitos valstybės narės kompetentingos institucijos pateikia jūrininkų atestatų, atitinkamų patvirtinimų ar bet kokių kitų minėtoje kitoje valstybėje narėje išduotų mokymą patvirtinančių dokumentų autentiškumo raštišką patvirtinimą ar paneigimą.“

3. Nuo 2007 m. spalio 20 d. 18 straipsnio 1 ir 2 dalys išbraukiamos.
4. Įterpiami šie straipsniai:

„21a straipsnis

Reguliari reikalavimų laikymosi stebėseną

Nepažeidžiant Komisijos įgaliojimų pagal Sutarties 226 straipsnį, Komisija, kuriai padeda Reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 (*) įsteigta Europos jūrų saugumo agentūra, reguliariai, ir ne rečiau kaip kas penkeri metai tikrina, ar valstybės narės laikosi šioje direktyvoje nustatytų minimalių reikalavimų.

21b straipsnis

Pranešimas apie reikalavimų laikymąsi

Ne vėliau kaip 2010 m. spalio 20 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia įvertinimo pranešimą, parengtą remiantis pagal 21a straipsnį gauta informacija. Šiame pranešime Komisija analizuoja, kaip valstybės narės laikosi šios direktyvos, ir, jei reikia, pateikia pasiūlymus dėl papildomų priemonių.

(*) 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 208, 2002 8 5, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 724/2004 (OL L 129, 2004 4 29, p. 1).“

5. Į I priedo I skyrių įterpiamas šis punktas:

„1a. Valstybės narės užtikrina, kad jūrininkai turi pakankamas kalbų žinias, kaip apibrėžta JRAB kodekso A-II/1, A-III/1, A-IV/2 ir A-II/4 poskyriuose, kad jie galėtų atlikti savo konkrečias pareigas laive su priimančiosios valstybės narės vėliava.“

5 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. spalio 20 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 7 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CLARKE

(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi)

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2005/667/TVR

2005 m. liepos 12 d.

dėl baudžiamosios teisės sistemos stiprinimo, įgyvendinant teršimui iš laivų taikomą teisę

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio 1 dalies e punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Tarybos ir Komisijos veiksmų plane, kaip geriausiai įgyvendinti Amsterdamo sutarties nuostatas dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės ⁽²⁾ ir 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tarybos Europos Vadovų Tarybos išvadose, ypač 48 punkte, raginama teikti pasiūlymus dėl teisės aktų, skirtų kovai su nusikaltimais aplinkai, pirmiausia dėl bendrų sankcijų ir palyginamų procedūrinių garantijų.

(2) Kova su tyčiniu teršimu iš laivų ar teršimu iš laivų dėl didelio neatsargumo yra vienas iš Europos Sąjungos prioritetų. 2002 m. gruodžio 12 ir 13 d. Kopenhagos Europos Vadovų Tarybos išvadų 32–34 punktuose ir 2002 m. gruodžio 19 d. TVR tarybos pareiškime po tanklaivio „Prestige“ avarijos pirmiausia pareiškiamas Sąjungos pasiryžimas imtis visų būtinų priemonių siekiant išvengti tokios žalos dar kartą.

(3) Todėl, kaip konstatavo Komisija komunikate Europos Parlamentui ir Tarybai dėl saugumo jūroje gerinimo reaguojant į tanklaivio „Prestige“ avariją, valstybių narių teisės aktai turėtų būti suderinti.

(4) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/35/EB dėl teršimo iš laivų ir dėl sankcijų už pažeidimus įvedimo ⁽³⁾ bei šio pamatinio sprendimo, kuriuo Direktyva 2005/35/EB yra papildoma išsamiais baudžiamosiose bylose taikomomis taisyklėmis, tikslas – imtis šių teisės aktų derinimo.

(5) Šis Europos Sąjungos sutarties 34 straipsniu grindžiamas pamatinis sprendimas yra tinkamas instrumentas siekiant valstybėms narėms nustatyti pareigą numatyti baudžiamąsias sankcijas.

(6) Atsižvelgiant į srities specifiškumą, turėtų būti nustatytos bendros juridiniams asmenims taikomos sankcijos.

(7) 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija, kurią pasirašė visos valstybės narės ir kurios šalimi yra Europos bendrija, yra ypač svarbi bendradarbiaujant.

(8) Siekiant užtikrinti greitą informacijos perdavimą iš vienos valstybės narės į kitą, turėtų būti organizuojamas kuo geresnis bendradarbiavimas. Turi būti paskirti ir nustatyti informaciniai punktai.

(9) Kadangi valstybės narės veikdamos atskirai negali tinkamai pasiekti siūlomų pamatinio sprendimo tikslų, ir kadangi dėl tarpvalstybinio žalos, kurią gali sukelti atitinkamas elgesys, pobūdžio Sąjungos lygiu juos galima pasiekti geriau, pagal subsidiarumo principą, nustatytą Europos bendrijos steigimo sutarties 5 straipsnyje, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal proporcingumo principą šis pamatinis sprendimas neviršija to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.

(10) Šiame pamatiniame sprendime gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje pripažintų ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje atspindėtų principų.

(11) Šiuo pamatiniu sprendimu nenumatoma aiški pareiga pagal tranzitinį plaukimo režimą tarptautinei laivybai naudojamų sąsiaurių pakrančių valstybėms narėms, kaip nurodyta 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos III dalies 2 skyriuje, nustatyti savo jurisdikciją tokiuose sąsiauriuose padarytų teisės pažeidimų atžvilgiu. Jurisdikcija šių teisės pažeidimų atžvilgiu turėtų būti nustatoma vadovaujantis tarptautine teise ir pirmiausia 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 34 straipsniu.

⁽¹⁾ 2004 m. sausio 13 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 92, 2004 4 16, p. 19).

⁽²⁾ OL C 19, 1999 1 23, p. 1.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 11.

- (12) Priemonių, kurių valstybės narės imasi įgyvendindamos šį pamatinį sprendimą, praktinį taikymą turėtų stebėti Komisija, kuri per penkerius metus nuo šio pamatinio sprendimo įgyvendinimo dienos pateikia Tarybai pranešimą. Šiame pranešime gali būti įrašyti atitinkami pasiūlymai,

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame pamatiniame sprendime taikomi sąvokų apibrėžimai, pateikti Direktyvos 2005/35/EB 2 straipsnyje.

2 straipsnis

Nusikalstamos veikos

1. Atsižvelgdama į šio pamatinio sprendimo 4 straipsnio 2 dalį, kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pažeidimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/35/EB 4 ir 5 straipsniuose, būtų laikomas nusikalstama veika.

2. 1 dalis netaikoma įgulos nariams, kai pažeidimai padaromi tarptautinei laivybai naudojamuose sąsiauriuose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir atviroje jūroje, jei yra patenkinamos MARPOL konvencijos 73/78 I priedo 11 taisyklės b punkte arba II priedo 6 taisyklės b punkte nurodytos sąlygos.

3 straipsnis

Bendrininkavimas ir kurstymas

Kiekviena valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už bendrininkavimą ir kurstymą padaryti 2 straipsnyje nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama.

4 straipsnis

Sankcijos

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 2 ir 3 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis, kurios – bent bylose dėl sunkių nusikaltamų veikų – apima laisvės atėmimo bausmes, kurių maksimalus terminas yra mažiausiai nuo vienerių iki trejų metų.

2. Bylose dėl nedidelių pažeidimų, kai dėl padarytos veikos vandens kokybė nepablogėja, valstybė narė gali numatyti kitos rūšies sankcijas nei numatyta 1 dalyje.

3. 1 dalyje numatytos baudžiamosios sankcijos gali būti taikomos kartu su kitomis sankcijomis arba priemonėmis, ypač bandomis, arba fizinio asmens teisės užsiimti veikla, kuriai būtinas oficialus leidimas ar patvirtinimas, arba teisės steigti, valdyti bendrovę ar fondą ar jiems vadovauti, atėmimu, jeigu faktai, kuriais remiantis asmuo buvo nuteistas, rodo, jog egzistuoja akivaizdi rizika, kad gali būti vėl užsiimta tokio paties pobūdžio nusikalstama veika.

4. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 2 straipsnyje nurodytą tyčia padarytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimalus terminas yra mažiausiai nuo penkerių iki dešimties metų, jeigu dėl padarytos veikos atsirado žymi ir didelės apimties žala vandens kokybei, gyvūnų ar augalų rūšims ar jų dalims, mirė asmenys ar buvo sunkiai sutrikdyta jų sveikata.

5. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 2 straipsnyje nurodytą tyčia padarytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimalus terminas yra nuo dvejų iki penkerių metų, kai:

a) dėl padarytos veikos buvo padaryta žymi ir didelės apimties žala vandens kokybei, gyvūnų ar augalų rūšims ar jų dalims arba

b) veika buvo padaryta nusikalstamo susivienijimo, kaip apibrėžta 1998 m. gruodžio 21 d. Tarybos bendruosiuose veiksmuose 98/733/TVR, prilyginančiuose dalyvavimą nusikalstamame susivienijime Europos Sąjungos valstybėse narėse baudžiamajam nusikaltimui ⁽¹⁾, neatsižvelgiant į tuose bendruosiuose veiksmuose nurodytą sankcijos dydį.

6. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 2 straipsnyje nurodytą nusikalstamą veiką, padarytą dėl didelio neatsargumo, būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimalus terminas yra mažiausiai nuo dvejų iki penkerių metų, jeigu dėl padarytos veikos atsirado žymi ir didelės apimties žala vandens kokybei, gyvūnų ar augalų rūšims ar jų dalims, mirė asmenys ar buvo sunkiai sutrikdyta jų sveikata.

7. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 2 straipsnyje nurodytą nusikalstamą veiką, padarytą dėl didelio neatsargumo, būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimalus terminas yra mažiausiai nuo vienerių iki trejų metų, jeigu dėl padarytos veikos atsirado žymi ir didelės apimties žala vandens kokybei, gyvūnų ar augalų rūšims ar jų dalims.

8. Baudžiant laisvės atėmimo bausme, šis straipsnis taikomas nepažeidžiant tarptautinės teisės, ir ypač 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 230 straipsnio.

5 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 2 ir 3 straipsniuose nurodytas veikas, kurias jų naudai padarė asmenys, veikę individualiai arba kaip juridinio asmens organo nariai, kurie užima tame juridiniame asmenyje vadovaujančias pareigas, remiantis tuo, kad jie:

a) turi teisę atstovauti juridiniam asmeniui arba

b) turi teisę juridinio asmens vardu priimti sprendimus, arba

c) turi teisę vykdyti juridinio asmens kontrolę.

⁽¹⁾ OL L 351, 1998 12 29, p. 1.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje jau numatytų atvejų, valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti traukiamas atsakomybėn tuo atveju, kai 2 straipsnyje nurodytą veiką to juridinio asmens naudai dėl 1 dalyje nurodyto asmens atliekamos priežiūros ar kontrolės nepakankamumo padarė jam pavaldus asmuo.

3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal 1 ir 2 dalis neužkerta kelio baudžiamajon atsakomybėn traukti fizinius asmenis, kurie yra 2 ir 3 straipsniuose nurodytų veikų vykdytojai, kurstytojai ar bendrininkai.

6 straipsnis

Juridiniams asmenims taikomos sankcijos

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad pagal 5 straipsnio 1 dalį patrauktas atsakomybėn juridinis asmuo būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis. Sankcijos:

a) apima baudžiamojo ar ne baudžiamojo pobūdžio baudas, bent bylose, kai juridinis asmuo yra patrauktas atsakomybėn už 2 straipsnyje nurodytas veikas, kurių:

i) maksimalus dydis yra ne mažesnis nei 150 000–300 000 EUR;

ii) maksimalus dydis yra ne mažesnis nei 750 000–1 500 000 EUR bylose dėl sunkiausių nusikaltimų, įskaitant bent 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytas tyčia padarytas veikas;

b) visose bylose gali apimti kitokias, nei baudos, sankcijas, pavyzdžiui:

i) teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimą;

ii) teisės užsiimti komercine veikla atėmimą laikinai arba visam laikui;

iii) teisminės priežiūros paskyrimą;

iv) teismo nutartį dėl likvidavimo;

v) įpareigojimą imtis konkrečių priemonių siekiant panaikinti veikas, dėl kurios juridinis asmuo buvo patrauktas atsakomybėn, padarinius.

2. Įgyvendinant 1 dalies a punktą ir nepažeidžiant 1 dalies pirmojo sakinio valstybės narės, dar neįsivedusios euro, taiko tokį euro ir jų valiutos keitimo kursą, koks paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2005 m. liepos 12 d.

3. Valstybė narė gali įgyvendinti 1 dalies a punktą taikydama sistemą, pagal kurią bauda yra proporcinga juridinio asmens apyvartai, veiką padarius gautai ar numatyta gauti finansinei naudai arba kuriai kitai vertei, nurodančiai juridinio asmens finansinę situaciją, jeigu tokia sistema leidžia taikyti maksimalias baudas, kurios yra bent lygiavertės 1 dalies a punkte nustatytų maksimalių baudų minimumui.

4. Pagal 3 dalį pamatinį sprendimą įgyvendinsianti valstybė narė praneša Tarybos generaliniam sekretoriui ir Komisijai, kad ji ketina tai daryti.

5. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pagal 5 straipsnio 2 dalį patrauktas atsakomybėn juridinis asmuo būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis ar priemonėmis.

7 straipsnis

Jurisdikcija

1. Tiek, kiek leidžia tarptautinė teisė, kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų savo jurisdikcijai nustatyti 2 ir 3 straipsniuose nurodytų veikų atžvilgiu, kai šios veikos padaromos:

a) jos teritorijoje arba iš dalies jos teritorijoje;

b) jos išskirtinėje ekonominėje arba ją atitinkančioje zonoje, nustatytoje pagal tarptautinę teisę;

c) su jos vėliava plaukiojančiame laive;

d) vieno iš jos piliečių, jeigu už tą veiką baudžiama pagal tos šalies, kur ji buvo padaryta, baudžiamąją teisę, arba jeigu vieta, kur ji buvo padaryta, nepriklauso niekieno teritorinei jurisdikcijai;

e) juridinio asmens, kurio buveinė registruota jos teritorijoje, naudai;

f) ne jos teritorijoje, bet sukėlė ar gali sukelti jos teritorijos ar jos ekonominės zonos taršą, ir laivas savo noru yra valstybės narės uoste arba atviroje jūroje esančiame terminale;

g) atviroje jūroje ir laivas savo noru yra valstybės narės uoste arba atviroje jūroje esančiame terminale.

2. Valstybė narė gali nuspręsti, kad ji netaikys arba taikys tik konkrečiais atvejais ar aplinkybėmis jurisdikcijos taisykles, nustatytas:

a) 1 dalies d punkte;

b) 1 dalies e punkte.

3. Valstybės narės informuoja Tarybos Generalinį sekretoriatą, jei jos nusprendžia taikyti 2 dalį, prireikus nurodydamos konkrečius atvejus ar aplinkybes, kurioms esant tas sprendimas taikomas.

4. Kai veika priklauso daugiau nei vienos valstybės narės jurisdikcijai, atitinkamos valstybės narės stengiasi tinkamai koordinuoti savo veiksmus, pirmiausia susijusius su patraukimo baudžiamajon atsakomybėn sąlygomis ir savitarpio pagalbos išsamia tvarka.

5. Atsižvelgiama į šiuos priskyrimo kriterijus:

a) kurios valstybės narės teritorijoje, išskirtinėje ekonominėje ar ją atitinkančioje zonoje buvo padaryta veika;

b) kurios valstybės narės teritorijoje, išskirtinėje ekonominėje ar ją atitinkančioje zonoje juntami veikos padariniai;

- c) kurios valstybės narės teritoriją, išskirtinę ekonominę ar ją atitinkančią zoną kerta laivas, iš kurio buvo padaryta veika;
 - d) kurios valstybės narės pilietis ar gyventojas yra veikos vykdytojas;
 - e) kurios valstybės narės teritorijoje yra registruota juridinio asmens, kurio naudai buvo padaryta veika, buveinė;
 - f) su kurios valstybės vėliava plaukioja laivas, iš kurio buvo padaryta veika.
6. Taikant šį straipsnį teritorija apima sritį, nurodytą Direktyvos 2005/35/EB 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose.

8 straipsnis

Informacijos pranešimas

1. Kai valstybė narė informuojama apie veikos, kuriai taikomas 2 straipsnis, padarymą arba apie pavojų, kad bus padaryta veika, kuri sukelia ar gali neišvengiamai sukelti taršą, ji nedelsdama informuoja valstybes nares, kurioms gali grėsti ši žala, ir Komisiją.
2. Kai valstybė narė informuojama apie veikos, kuriai taikomas 2 straipsnis, padarymą arba apie pavojų, kad bus padaryta veika, kuri gali priklausyti tam tikros valstybės narės jurisdikcijai, ji nedelsdama informuoja tą kitą valstybę narę.
3. Valstybės narės neatidėliodamos praneša valstybei, su kurios vėliava plaukioja laivas, ar bet kuriai kitai atitinkamai valstybei apie priemones, kurių imamasi pagal šį pamatinį sprendimą, ypač pagal 7 straipsnį.

9 straipsnis

Informacinių punktų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria egzistuojančius informacinius punktus arba prireikus sukuria naujus informacinius punktus pirmiausia keitimosi informacija tikslais, kaip nurodyta 8 straipsnyje.
2. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie tai, kuri jos tarnyba ar kurios jos tarnybos atlieka informacinio punkto funkciją pagal 1 dalį. Komisija praneša kitoms valstybėms narėms apie šiuos informacinius punktus.

10 straipsnis

Teritorinio taikymo sritis

Šio pamatinio sprendimo teritorinio taikymo sritis yra tokia pati kaip Direktyvos 2005/35/EB.

11 straipsnis

Igyvendinimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad šio pamatinio sprendimo nuostatos būtų įgyvendintos iki 2007 m. sausio 12 d.
2. Iki 2007 m. sausio 12 d. valstybės narės Tarybos generaliniam sekretariatui ir Komisijai perduoda nuostatų, perkeliančių į jų nacionalinę teisę joms pagal šį pamatinį sprendimą taikomas pareigas, tekstą. Remdamasi šia informacija ir Komisijos rašytiniu pranešimu, Taryba ne vėliau kaip 2009 m. sausio 12 d. įvertina, koku mastu valstybės narės ėmėsi veiksmų, būtinų šiam pamatiniam sprendimui įgyvendinti.
3. Iki 2012 m. sausio 12 d. Komisija, remdamasi valstybių narių suteikta informacija apie šį pamatinį sprendimą įgyvendinančių nuostatų praktinį taikymą, pateikia Tarybai pranešimą ir tokius pasiūlymus, kokius mano esant tinkamais, prireikus – įskaitant pasiūlymus, kad valstybės narės dėl veikos, padarytos jų teritorinėje jūroje arba jų išskirtinėje ekonominėje ar ją atitinkančioje zonoje, turi nelaikyti laivo, plaukiančio su kitos valstybės narės vėliava, užsienio laivu kaip apibrėžta 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 230 straipsnyje.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2005 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. BROWN

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

Klaidų ištaisymo protokolas: Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl oro vežėjų PNR duomenų tvarkymo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamento Muitinių ir sienos apsaugos biurui klaidų ištaisymas

(OL L 183, 2004 5 20, p. 84)

Šis klaidų ištaisymas buvo padarytas diplomatine nota, kuri buvo pasirašyta 2005 m. rugpjūčio 4 d. Briuselyje, Tarybai esant depozitaru.

84 puslapyje, penktoje konstatuojamojoje dalyje:

vietoje: „ATSIŽVELGDAMOS į pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį 2004 m. gegužės 17 d. priimtą Komisijos sprendimą C (2004) 1799, pagal kurį laikoma, kad ...“

skaityti: „ATSIŽVELGDAMOS į pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį 2004 m. gegužės 14 d. priimtą Komisijos sprendimą 2004/535/EB, pagal kurį laikoma, kad ...“.
